

საქართველო

ფასი | ღირს

გვერდი

info@geworld.net

განათქვამის
იარაღი,
ანუ რიჩარდ
ნორლანდის
მისია
4

სააკაშვილის
8 **ოპი:**
ნაილი მეორე

სოსო ჯაჭვლიანი:
ის ვილოვაძე
10 **თუ ეგეთი**
საუბრი იყო,
რას მეროდო,
გავშვები
რატომ
დავიხოსა?

ლოთი ქობალაია:
ზუგდიდში
14 **მართლაც არის**
შეიარაღებული
ჯგუფები,
როლებსაც
ხელისუფლება
აქონებროლებს

პრეზიდენტი
21 **ქილარის**
ლიხენიით

28 **მასობრივი**
განადგურების
დემოკრატია

ალექსანდრე ჭაჭია არის გულაჩისა და
ეროვნული თვითგანგებების **2**
დათრგუნვის ტექნოლოგიების შესახებ

მეუფე სერაფიმე:
საქართველოში
ხშირად გიხსენი
სიტყვა ოკუპანტი,
მეგრამ ჩვენ
რატომღაც **16**
ვერიდებით
გახსენებან,
თუ რას ნიშნავს
ჩვენთვის
ტაო-კლარჯეთი

ჩვენი მთავარი მიზანი, ქვეყანაში დემოკრატიის აშენება
კი არა, ეროვნული ხმოებიერების განმტკიცება უნდა იყოს

სერგული გაკვეთილი
საქართველოსთვის **6**

ნანა **12**
კაკაბაძე: **ნინო კაკაბაძე**
სააკაშვილის ინაურია

9 **აზიზიას გერეთის ბათუმში აშენებ**
იგივე იქნება, რას შპს-აბასის
ქეგლის დადგენა – თელავში!

მსოფლიო ნათობა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რატომ ირჯებიან ასე ამერიკელები? მათი მთავარი საზრუნავი რუსეთისთვის სერკეთისა და ჩარნომორის ჩამოცილებაა, აგრეთვე, გალკანეთში არსებული თუ აოტანციური სამხედრო ბაზების ხელშეუხებლობა და ალიანსის ყველაზე სასიფათო და ბინძური ოპერაციებისთვის მათი და დაგვირგნინების შიშები.

24 მარტს 13 წელი შესრულდა ნატოს ძალების მიერ სერბეთის დაბომბვიდან. იუგოსლავიის წინააღმდეგ აგრესიაში მონაწილე 19 ქვეყნის ეკონომიკური პოტენციალი იუგოსლავიისას 679-ჯერ სჭარბობდა. თავდასხმები ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე განხორციელდა. მოქმედებაში მოყვანილი იყო 1200 თვითმფრინავი, მათ შორის 850 – საბრძოლო. ავიადარტყმები იტალიის, გერმანიის, დიდი ბრიტანეთის, თურქეთის, საფრანგეთის, უნგრეთის ტერიტორიებიდან, აგრეთვე, აშშ-ის კონტინენტური ნაწილიდან განხორციელდა. ნატოს მონაცემებით, მათ მთლიანობაში 35 ათასი ავიადარტყმა მოახდინეს.

ავიაციის მოქმედებას სამხედრო-საზღვაო დაჯგუფება ეხმარებოდა სამი ავიამზიდის, ექვსი დამრტყმელი წყალქვეშა გემის, ორი კრესისერი, შვიდი ფრეგატის შემადგენლობით. ხმელთაშუა ზღვაში ოთხი მსხვილი სადესანტო ხომალდი იმყოფებოდა ბორტზე 10 ათასი საზღვაო ქვეითით. ნატოს ავიაციამ 2300 საჰაერო დარტყმა განახორციელა 995 ობიექტზე.

იუგოსლავიას 3 ათასი ფრთოსანი რაკეტა, 25 ათასი ტონა (ზოგიერთი მონაცემით – 79 ათასი) ასაფეთქებელი ნივთიერება დაატყდა თავს. აგრესიის შედეგად 2 ათასი სამოქალაქო პირი დაიღუპა, 7 ათასი დაიჭრა, მათგან 30% ბავშვი იყო. იუგოსლავიისთვის მიყენებულმა მატერიალურმა ზიანმა 200 მილიარდი დოლარი შეადგინა.

რა კავშირშია იუგოსლავიის დასაბომბვთან? რა მიზანს ისახავდა ნატო – ალბანელების უფლებების დასაცავს თუ იუგოსლავიის დასაცავს და მის სრულ კონტროლს? რა გეგმები უნდა ისწავლოს საქართველომ სერკეთის გაგალითვა?

24 მარტს დაბომბვის 13 წლისთავთან დაკავშირებით „გოლოს როსიომ“ გამოაქვეყნა სტატია ამ სათაურით. სტატიაში მოთხრობილია 1999 წლის მარტ-ივნისში 78-დღიანი დაბომბვის შესახებ, რომელსაც კოსოვოსა და მეტოქის მოსახლეობის უფლებებით ამართლებდნენ, თუმცა ეს მხოლოდ საბაბი იყო, სინამდვილეში კი ბელგრადი იმის გამო დასაჯეს, რომ მან ნატოსთან თანამშრომლობა და საკუთარი სუვერენიტეტის დათმობა არ მოინდომა. გათვალისწინებულია მის თარგმანს.

«დაავიწყდა კი სერკეთს, რომ მას ბომბავდნენ?»

ნატოს აგრესიამ მთავარ მიზანს – სლობოდან მილოშევიჩის დამხობას ვერ მიაღწია. არმიაც შენარჩუნებული იყო. მაშინ ამერიკის შეერთებულ შტატებს ახალი სტრატეგიის შემუშავება მოუწია, რომელშიც „სუთინაზე“ იმუშავა. 2000 წლის ოქტომბერში აშშ-მა და გერმანიამ სპეცოპერაცია ჩატარეს, რომელიც შედეგად სხვა ქვეყნებშიც განმეორდა და რომელსაც „ფრადი რევილუცია“ ეწოდა. ხელისუფლებაში ის ძალები მოიყვანეს, რომლებმაც ნატოსთან აქტიური თანამშრომლობა დაიწყეს.

ბეტს), მებრამ მისი ხელმძღვანელობა აცხადებს, რომ ნატომ უნდა აღმოაჩინოს სერბეთში არსებული ატომური საფრთხე. ავღანეთში უკვე მსახურობს 30 ჩერნობილიური სამხედრო. ეს სუვერენული ჩერნობილის პირველი შენატონა ნატომ სწრაფად შესვლის საქმეში.

ალენ რიშარი, გერმანული შრიტტანდოლოგია აცხადებს, რომ ნატომ უნდა აღმოაჩინოს სერბეთში არსებული ატომური საფრთხე. ავღანეთში უკვე მსახურობს 30 ჩერნობილიური სამხედრო. ეს სუვერენული ჩერნობილის პირველი შენატონა ნატომ სწრაფად შესვლის საქმეში.

ბის ფორუმი“. ალიანსის მომხრეებმა სერბეთის ახალ გერმანულ შრიტტანდოლოგია აცხადებს, რომ ნატომ უნდა აღმოაჩინოს სერბეთში არსებული ატომური საფრთხე. ავღანეთში უკვე მსახურობს 30 ჩერნობილიური სამხედრო. ეს სუვერენული ჩერნობილის პირველი შენატონა ნატომ სწრაფად შესვლის საქმეში.

რომ მისი მიზანია სერბეთის არმიის მომზადება ნატომი შესასვლელად, ხოლო „ვიკილიქსის“ მიერ გამოქვეყნებულ ამერიკელი მოხელის 2009 წლის 7 მაისის დეკლარაციაში აღნიშნულია, რომ „თავდაცვის მინისტრი შუტანოვაცი მუყაითად მუშაობს საზოგადოებრივი აზრის შესაცვლელად ნატოსა და აშშ-ის მიმართ“.

ამერიკელები დარწმუნებული არიან, რომ ეს დამოკიდებულება თავდაცვის სამინისტროში საკადრო ცვლილებების შემთხვევაშიც კი არ გადაიხედება. ამერიკელი დიპლომატების მიმონერაში ხაზგასმულია, რომ „არმიის რეფორმა ჩვენს ინტერესებშია“ და მთავარი მიზნება „სერბი ოფიცრების ცნობიერების შეცვლა“. პრეზიდენტმა ბორის ტადიჩმა არაერთხელ განაცხადა, რომ სერბეთში ყოველთვის შეინარჩუნდება ნეიტრალიტეტი და არც ინტერესი არ აქვს, კოსოვოს საქმეში ჩაერიოს“.

თუმცა იუგოსლავია მაშინ ჯერ კიდევ არ გამოხატავდა ნატომი შესვლის სურვილს. მეტიც, 2010 წელს მიუნხენში სერბეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ვუკ ერემიჩმა განაცხადა, რომ იუგოსლავია ნეიტრალიტეტს შეინარჩუნებს და არ შევასამხედრო თუ თავდაცვითი კავშირებში. ამგვარად, სერბეთი ბალკანეთის ერთადერთ ქვეყნად რჩება, რომელიც ნატოსკენ სწრაფვას არ გამოხატავდა. სერბულ საზოგადოებაში ნატომი შესვლასთან დაკავშირებით მწვავე დისკუსიები მიმდინარეობს.

სერბეთში ჯერ ამის შესახებ ღიად არ საუბრობენ, მაგრამ აშშ-ის ელჩმა ბელგრადში მერი ვორლიკმა ჯერ კიდევ 2010 წელს განაცხადა, რომ სერბეთისთვის ნატოს კარი ყოველთვის ღიაა. რას გადაწყვეტს სერბეთი? შეგახსენებთ, რომ 2000 წლის სექტემბერში ბელგრადის საოლქო სასამართლომ დაუსწრებლად გაასამართლა ბილ კლინტონი, მაღლენ ოლბრაიტი, უილიამ კოენი, ტონი ბლეერი, რობინ კუკი, ჯორჯ რობერტსონი, ჟაკ შირაკი, იუბერ ვედრინი,

სერბეთში ნატომი შესვლის პროპაგანდისტული კამპანია გაჩაღდა. აქტიურად ამუშავდა დასავლეთის მიერ დაფინანსებული არასამთავრობო ორგანიზაცია „უსაფრთხოების ფორუმი“.

ამერიკელებისთვის უაღრესად მნიშვნელოვანი იყო მინისტრის დაპირება, რომ „სერბულ არმიას არც გეგმები და არც ინტერესი არ აქვს, კოსოვოს საქმეში ჩაერიოს“.

ამერიკელებისთვის უაღრესად მნიშვნელოვანი იყო მინისტრის დაპირება, რომ „სერბულ არმიას არც გეგმები და არც ინტერესი არ აქვს, კოსოვოს საქმეში ჩაერიოს“.

სწორედ ამის შესახებ ილაპარაკა ვუკ ერემიჩმა ბრიუსელში 2007 წლის 5 სექტემბერს სერბეთის მიზნების შესახებ შექმნილი დოკუმენტის პრეზენტაციაზე პროგრამაში „პარტნიორობა მშვიდობისათვის“. თავად დოკუმენტი ამერიკელების მომზადებული იყო.

სერბეთის მოსახლეობა ნატომი შესვლას მხარს არ უჭირს, იგივე შეიძლება ითქვას ჩარნომორისა და ითქვას ჩარნომორისა-ხეც (2006 წელს გამოეყო სერ-

ბეტს), მებრამ მისი ხელმძღვანელობა აცხადებს, რომ ნატომ უნდა აღმოაჩინოს სერბეთში არსებული ატომური საფრთხე. ავღანეთში უკვე მსახურობს 30 ჩერნობილიური სამხედრო. ეს სუვერენული ჩერნობილის პირველი შენატონა ნატომ სწრაფად შესვლის საქმეში.

სერბეთში ნატომი შესვლის პროპაგანდისტული კამპანია გაჩაღდა. აქტიურად ამუშავდა დასავლეთის მიერ დაფინანსებული არასამთავრობო ორგანიზაცია „უსაფრთხოების ფორუმი“.

ამერიკელებისთვის უაღრესად მნიშვნელოვანი იყო მინისტრის დაპირება, რომ „სერბულ არმიას არც გეგმები და არც ინტერესი არ აქვს, კოსოვოს საქმეში ჩაერიოს“.

ამერიკელებისთვის უაღრესად მნიშვნელოვანი იყო მინისტრის დაპირება, რომ „სერბულ არმიას არც გეგმები და არც ინტერესი არ აქვს, კოსოვოს საქმეში ჩაერიოს“.

სწორედ ამის შესახებ ილაპარაკა ვუკ ერემიჩმა ბრიუსელში 2007 წლის 5 სექტემბერს სერბეთის მიზნების შესახებ შექმნილი დოკუმენტის პრეზენტაციაზე პროგრამაში „პარტნიორობა მშვიდობისათვის“.

თურქებსა და ქართებს შორის შეტაკებას 13 ადამიანი ემსხვერპლა

თურქეთის სამხრეთ-აღმოსავლეთით შეტაკებების შედეგად შვიდი ქართველი და ექვსი თურქი პოლიციელი დაიღუპა. პროვინცია შირნაკში თურქულმა სამთავრობო ძალებმა ქურთისტანის მუშათა პარტიის წინააღმდეგ მასშტაბური სპეცოპერაცია დაიწყეს. სპეცოპერაციაში საჯარისო ნაწილები და პოლიცია მონაწილეობდნენ. შეტაკება მაშინ მოხდა, როდესაც ქურთები ნოვრუზის დღესასწაულს აღნიშნავდნენ. სპეცოპერაციის ფარგლებში თურქმა სამართალდამცავებმა ერთი ქართველი ამბოხებული დააკავეს.

კიე ჩინ ინა «არასაიქლო» გენერლები დახვრიტა

ჩრდილოეთ კორეის ახალგაზრდა ლიდერმა კიმ ჩენ ინმა მამის სიკვდილის შემდეგ მაღალ ემულონებში მყოფი სამხედროების „ბარბაროსული წმენდა“ მოახდინა. გენერლების მიმართ ასეთ ზომას იმიტომ მიმართეს, რომ ისინი არასაიქლოდ მიიჩნევიან. ამასთან ერთად, ერთი გენერალი მხოლოდ იმიტომ დახვრიტეს, რომ კიმ ჩენ ირის გლოვის დროს ნასვამ მდგომარეობაში იმყოფებოდა. სამხრეთ კორეის მმართველ წრეებში არსებული წყარო იუწყება, რომ „სისხლიანი წმენდა“ ჩრდილოეთ კორეაში ლიდერ კიმ ჩენ ირის გარდაცვალების შემდეგ მალევე, გასული წლის დეკემბერში დაიწყო. დღეისათვის გამქრალი არის ჩრდილოეთ კორეის სამხედრო ელტის წარმომადგენელი ათობით გენერალი, რომელთა უმრავლესობა დახვრიტილია.

ბელგრადი იმის გამო დასაჯეს, რომ მან ნატოსთან თანამშრომლობა და საკუთარი სუვერენიტეტის დათმობა არ მოინდომა

არავინ ლაპარაკობს ამერიკელის ჭკობით მიხანა კოსოვოში; ჩვენთვის კარგად ნაცნობი გაყო-თბილისი-ჯეიჰანის ბარდა, არსებობდა კასპიის ნავთობის ტრანსპორტირების კიდევ ერთი მარშრუტი — ნავთობსადენი კოსოვოს გავლით ადრიატიკის სანაპირომდე, საიდანაც ნავთობი ტანკერებით გადაიზიდებოდა დასავლეთ ევროპის ბაზარზე.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ამ, უნგრეთმა და ნორვეგიამ შემოგვთავაზეს, შეგვექო სერბეთი იმისთვის, რომ იგი ჩრდილოატლანტიკურ გზას დაადგა, თუმცა აშშ-მა გაგვფრთხილა, რომ ამით საზოგადოების ყურადღებას მივაქცევდით ბელგრადის სწრაფვას ნატოსადმი.

მართლაც, რაპი იცინა მოსახლეობის უარყოფითი დამოკიდებულება, ამერიკელი ყველა სერბს იცდილობდა, სერბების თვალში ნატოს ახალი იმიჯი შექმნას: ფულს გამოყოფენ ჰუმანურიტარების სანაპირომდე, რადიო და ტელეკომუნიკაციების სანაპირომდე, ავინანსებაც შეაქვეთონ სტატიის. მსოფლიო „ვიკილიქსის“ პუბლიკაციებმა ახად ფარდა სერბების ხელმძღვანელის რეალურ მდებარეობას მიმართ. ცნობილი გახდა, რომ ბელგრადში აშშ-ის საელჩოს პოლიტიკური დეპარტამენტის უფროსმა დევიდმა მენდელმა ხაზი გაუსვა აშშ-ის სურვილს, ნატოს მიმართობაში სრული კონტროლი დაამყაროს სერბების ტერიტორიაზე. „ჩვენ არ ვთხოვთ სერბებს, 1999 წლის მოვლენები დაივიწყონ, მაგრამ ვფიქრობთ, სერბეთის ნაციონალური ინტერესები დღეს ნარსულს დავიწყებებს მოითხოვს. მრისხანებამ არ უნდა დაბნდოს ძირითადი საკითხი: რა უფრო მომგებიანია სერბეთისთვის: ნატოს მიღმა დარჩენა თუ მასთან შეერთება“.

რატომ ირწვანან ასე ამერიკელები? მათი მთავარი საზრუნავი რუსეთისთვის სარკინიგზო და რეგულაციების ჩამოშორებაა, აგრეთვე, ბალკანეთში არსებული თუ კონტინენტური სამხედრო ბაზების ხელშეწყობა და ალიანსის ყველაზე სახიფათო და გინდობრივია რუსეთისთვის მათი დადგენილი პარტნიორების მათგან და დაგვირგვინების შეწყვეტის შიშით.

ნატო რუსეთისთვის პოტენციურად სახიფათო ორგანიზაციაა, რომელიც მის ეროვნულ ინტერესებს ემუქრება. პრეზიდენტმა მედვედევმა ძირითად საგარეო საფრთხეთა შორის დაასახელა „ნატოს ძალადობრივი პოტენციალისთვის გლობალური ფუნქციების მინიჭების მცდელობა, რომლის რეალიზებაც საერთაშორისო ნორმების დარღვევით ხორციელდება, ბლოკის გაფართოების გზით კი ნატოს წევრი ქვეყნების სამხედრო ინფრასტრუქტურა რუსეთის საზღვრებს უახლოვდება“.

ამიტომ ნატოში ბალკანეთის ქვეყნების შესვლა აიძულებს სერბეთსაც, ჩერნობოლისა, მაკედონიასა და ბოსნია-ჰერცეგოვინის შემადგენლობაში მყოფ სერბულ რესპუბლიკას, ანტირუსული პოზიცია დაიკავონ.

სერბული გაკვეთილი საქართველოსთვის

სამიოდე წლის წინ გამოქვეყნებული ჩემი სტატია „ნატო — მსოფლიოს ჟანდარმი“ კანადურმა ავტორიტეტულმა „გლობალური კვლევების ცენტრმა“ გადაბეჭდა, შემდეგ კი ინგლისურიდან რუსულადაც ითარგმნა და კომენტარების წვიმაც წამოვიდა. ერთ-ერთი რუსი კომენტატორი ცინიკურად წერდა, ქართველები საღად აზროვნებას კანადაში ახერხებენო! ინგლისურენოვანი სტატიის წაკითხვისას მან ვერაფრით დაუშვა, რომ ავტორი საქართველოში იმყოფებოდა. იმხანად სტატიას დიდი გამომხაურება მოჰყვა, რადგან ბევრი ისეთი რამ ითქვა, რაზეც ლაპარაკი მაინცდამაინც მიღებული არ იყო.

იუგოსლავიის ტრაგედია ჩვენთვის ერთობ ნიშანდობლივია. მისი დაშლა თავიდანვე სულ სხვა იდეებით იყო შეფუთული. 1999 წლის 24 მარტის ნატოს ავიაციის დაბომბვა წარმოვიჩინოთ იყო, როგორც „მონყალების აქტი“. საბაბი კი ის იყო, რომ 1998 წელს კოსოვოში „სერბების შიშისწინააღმდეგეობა კალაშნიკის ატარების, ეთნიკური წმენდის სერიის, რის გამოც კოსოვოს ალბანელთა ნახევარი დევნილობაში აღმოჩნდა“. ამით გაამართლეს ამერიკელებმა თავდასხმა და უტიფრად განაცხადეს: „ხანგრძლივად სისხლისღვრა და აშშ-ის ხელისუფლებამ და მისი მოკავშირეები აიძულა, დაეწყოს მასობრივი დაბომბვა... რის შედეგადაც ალბანელმა ლტოლვილებმა შინ დაბრუნება შეაქვეს“.

რა მოხდა სინამდვილეში? ამერიკელი ექსპერტების მონაცემებით, დაბომბვებამდე ერთი წლით ადრე ორივე მხრიდან დაღუპული იყო დაახლოებით 2000 ალბანელი. სერბების მიერ 500 ალბანელი იყო მოკლული, ხოლო ალბანელების მხრიდან — 1500 სერბი (სამჯერ მეტი!). 27 მარტს, დაბომბვის დაწყებიდან მესამე დღეს, ნატოს გაერთიანებული დაჯგუფების სარდალმა უესლი კლარკმა ჟურნალისტებს აცნობა, რომ სერბეთის ხელისუფლების სამარცხვინო რეაქცია მოსალოდნელი იყო და დასავლეთის პოლიტიკური ხელმძღვანელობისთვის ნუხილის საფუძველს არ წარმოადგენდა. მოგონებების წიგნი კლარკ წერს, რომ ჯერ კიდევ მარტს აცნობა სახელმწიფო მდივან მაღლენ ოლბრაიტს, რომ, თუ ნატო გააგრძელებს დარტყმებს სერბეთის მისამართით, „სერბეთის ხელისუფლებამ დიდი ალბათობით სამოქალაქო ომის დაწყების ტაროს მიმართავენ“, ხოლო ნატო მშვიდობიან მოსახლეობას ვერ დაიცავს. ამ წიგნის რეკონსტრუქციის მიხედვით, ენდრიუ ბაჩევიჩის აზრით, ეს დაბომბვები „უნდა ძველყოფილ გაკვეთილად ყველა ევროპული სახელმწიფოსთვის, რომელსაც აცხადებენ ამერიკელები პრიორიტეტულ ამოცანად. აშშ-მა ისიც კი მოახერხა, რომ ანტიამერიკული განწყობილებები დაეთესა ყოფილ იუგოსლავიაში, რომელიც ორ ბანაკად გაყოფის პირობებში ვარშავის ბლოკის ყველაზე დასავლური ქვეყანა იყო როგორც ეკონომიკით, ისე მენტალიტეტით.“

უნივერსალური იყო აშშ-ის კავშირის დაყარვა გაერთიანებულ, ინტეგრირებულ და თავისუფალ ევროპაში

ნიკოლას ჰაგერის გამოკვრევი შეუწყო ხელი „გაალბანელებული“ კოსოვოს დამოუკიდებლობის ცალმხრივ აღიარებას. გაეროს უშიშროების საბჭოს 2008 წლის 17 თებერვლის სამარცხვინო სხდომის შემდეგ სერბეთში სახალხო მღელვარების ტალღამ აშკარად ანტიამერიკული ხასიათი მიიღო. საოცარია, მაგრამ ამგვარი განწყობილებები ყველაზე მეტად სახეს სწორედ იქ იღებს, რომელთა „დახმარებას“ და დემოკრატიზაციასაც აცხადებენ ამერიკელები პრიორიტეტულ ამოცანად. აშშ-მა ისიც კი მოახერხა, რომ ანტიამერიკული განწყობილებები დაეთესა ყოფილ იუგოსლავიაში, რომელიც ორ ბანაკად გაყოფის პირობებში ვარშავის ბლოკის ყველაზე დასავლური ქვეყანა იყო როგორც ეკონომიკით, ისე მენტალიტეტით.

ამ უკანონობისა და უსამართლობის ხილული მიზეზები თითქოს არ ჩანს, თუმცა კარგად იკითხება სამი მოტივი: მუსლიმებისთვის თავის მოქონვა შუაგულ ევროპაში ისლამური სახელმწიფოს ჩამოყალიბების სახით, რუსეთისთვის კიდევ ერთი სერიოზული დარტყმის მიყენება მართლმადიდებელი ხალხისთვის ტერიტორიის თავზედური ჩამოჭრით და ევროპისთვის იმის დემონსტრირება, თუ ვინ არის მსოფლიოს მმართველი. თითქოს საკმარისია, ხომ? წერს უკაცრავად, არავინ ლაპარაკობს ამერიკელების ქვეშაობის მიზანზე კოსოვოში; ჩვენთვის კარგად ნაცნობი ბაძო-თბილისი-ჯეიჰანის ბარდა, არსებობდა კასპიის ნავთობის ტრანსპორტირების კიდევ ერთი მარშრუტი — ნავთობსადენი კოსოვოს გავლით ადრიატიკის სანაპირომდე, საიდანაც ნავთობი ტანკერებით გადაიზიდებოდა დასავლეთ ევროპის ბაზარზე.

საც შეჰპირდა. ალბანელი-ბის მიმართ ამერიკის სურს, მაკედონია, პულგარეთი და ალბანეთი, ევროპაში ჩაერთონ ნავთობის მიწოდება, წმინდა ამერიკულ პროტექტორატად აქციოს.

ასე გამოიყურება ეს, ერთი შეხედვით, ყოველგვარ ლოგიკას მოკლებული ამერიკული ფინტი ბალკანეთში. როდესაც კონდოლიზა რაისი სერბებს ჭკუას ასწავლის, რომ 1383 წელს (სერბების დიდგორი — ბრძოლა კოსოვოს ველზე), დიდი ხანია, რაც ჩაიარა, მას არ ახსენდება, რომ სწორედ ამ ისტორიული ბრძოლის თარიღს დაამთხვია 1914 წელს გავრცელებული პრინციპმა ავსტრიის ერც-ჰერცოგის მკვლელობა, ხოლო 11 სექტემბრის ტერაქტი ზუსტად იმ დღეს მოახყვეს, რომელსაც უკავშირდება მუსლიმების განადგურება ვენასთან. ამდენად, ერთი და მეორეც ერთგვარი რევანშის სახეს ატარებდა. თუმცა კონდოლიზა რაისისთვის ერთი სერბული თარიღის დამახსოვრებაც დიდი საქმეა, რადგან საყოველთაოდ ცნობილია ამერიკელების სრული გაუთვით ცნობიერებლობა მსოფლიო ისტორიაში.

2008 წლის საპრეზიდენტო არჩევნების შემდეგ დავით გამყრელიძე ჩოდა, რომ სააპელიანის ძალმომრეობის გამო საქართველოში ნატოს მომხრეთა რაოდენობა სულ მოთავსდება 84-დან 63%-მდე დაცვა. ორი კვირის შემდგომ ამ ციფრმა სასწაულებრივად აინია 77%-მდე (ეს კი მით უფრო გასაკვირია, რომ წინასწარ მონაცემებთან შედარებით პრეზიდენტობის კანდიდატა მონაცემები 1-2%-ით თუ მერყეობდა). „მე უკვე მიჭირს ამერიკის დაცვა“, — აღნიშნა მაშინ გამყრელიძემ. უნდა დაიცვას თუ არა მან ამერიკა, ეს მთლიანად მისი გადასასწაველი ამერიკული კომპანიაა) ერთად მუშაობენ ისეთი გიგანტები, როგორცაა Texaco, Chevron, Exxon, Mobil, BP, AMOCO, Agip და Total Finelf. რომანია Halliburton-მა, რომელიც პორდაპორ უკავშირდება აშშ-ის ვიცე-პრეზიდენტ დიკ ჩეინის სახელს, 1999 წელს უდიდესი ამერიკული სამხედრო ბაზა Camp Bondsteel-ი ააშენა, რომელიც ბალკანეთში განთავსებულ სამხედრო ბაზას ემსახურება. იგი 360 ათას კვ.მ ტერიტორიას იკავებს და მისი პერიმეტრი 11,2 კმ-ს შეადგენს. ბაზას 2,5 მეტრი სიმაღლის მიწაყრული აქვს შემოვლებული. ეს სამხედრო ბაზაც და კოსოვოს დამოუკიდებლობა მხოლოდ ნავთობსადენის დასაცავად გახდა საჭირო. ნავთობსადენის გასწვრივ ამერიკული პროტექტორატები უნდა შეიქმნას. ზოგიერთი ექსპერტის ინფორმაციით, აშშ-მა ალბანეთს აღუთქვა „დიდი ალბანეთის“ შექმნა, რომელსაც, კოსოვოს გარდა, საბერძნეთის ტერიტორიის ნაწილი

დიკ ჩეინს გული გადაუწერეს

აშშ-ის ყოფილი ვიცე-პრეზიდენტმა დიკ ჩეინმა გულის გადაწერვის ოპერაცია გააკეთა. მას ამჟამად ოპერაციის შემდგომი სარეაბილიტაციო აღდგენით პროცედურები უტარდება. ჩეინის გარემოცვის განცხადებით, მას ოპერაცია ვირჯინიის შტატში ჩატარდა. იგი უკვე 20 თვეზე მეტია, ტრანსპლანტაციის სიაში რიგს ელოდება. არც ვიცე-პრეზიდენტმა და არც მისმა ოჯახმა არ იცინა დონორის ვინაობის შესახებ, თუმცა „ისინი მუდამ მაღლობელნი იქნებიან მისი, გადარჩენილი სიცოცხლის გამო“. ჩეინს გულის პრობლემები 2001 წელს დაეწყო და მას კარდიოსტიმულატორი ჩაუდგეს, 2011 წელს კი — გულის რიტმის იმპლანტანტი.

ბანგლადეშის სასამართლო «ფეისბუქი» დააკლა

ბანგლადეშის უმაღლესმა სასამართლომ სოციალურ ქსელ „ფეისბუქის“ ხუთი „მკრეხელური“ გვერდი დაბლოკა და, შესაძლოა, უახლოეს მომავალში სოციალური ქსელი მთლიანად დაბლოკოს. სასამართლო „ფეისბუქის“ გვერდები მიიჩნია როგორც წინასწარმეტყველ მუჰამედის, ისე სხვა რელიგიების შეურაცხყოფები. ადვოკატ მუჰამედ ნავედ ზამირის განცხადებით, „ფეისბუქის“ გვერდები აკრიტიკებდა და შეურაცხყოფდა მუსლიმანთა წმინდა წიგნს — ყურანს, აგრეთვე, ბუდას, იესოს და ჰინდუსების ღმერთს. ადვოკატისვე თქმით, რამდენიმე ფოტო, რომელთაც გვერდები ავრცელებდნენ, პორნოგრაფიული მიხარისის იყო.

რაც შეეხება აზიზის სისუსტეს — „აზიზიები“ კი არ იყვნენ სუსტები, რუსეთი იყო ძლიერი(!), რომელმაც 3 კლავამოსილი ომი აწარმოა XIX საუკუნეში თურქეთთან, რომელთა შედეგადც ჯერ სამცხე-საათაბაგო, შემდეგ კი, 1877-1878 წლებში, ანუ აზიზის „ჩაქაღვლის“ შემდეგ, საქართველომ აჭარაც დაიბრუნა.

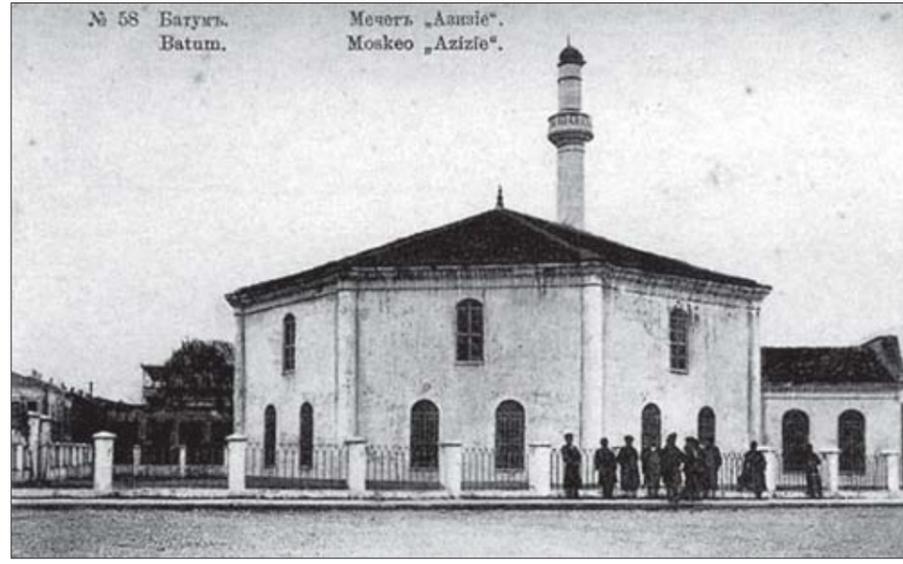
აზიზის გერმანიის ბათუმში აშენება იგეგმება, რას შაჰ-აბასის ქებლის დაღვრა — თელავში!

აზიზის მეჩეთის აშენების მომხრე ხელისუფლების დაქვემდებარება, ბეჟა მინდიაშვილის მსგავსს, რელიგიური უმცირესობათა უფლებების დამცველებსა თუ ექსპერტებს, ლამის საპატრიარქო გამოჰყავთ იმხანისა და ოშკის გადარჩენის მონინალმდევრე გულცივ ჩინოვნიკებად და ურცხვად „ანგეზიან პირველ ჩვენებას“, რომ „თურქეთი ჩვენი ისტორიული მეგობარია“ და ბათუმში მეჩეთის აშენების სანაცვლოდ ოშკისა და იმხანის თემით სპეკულირებენ.

არადა, ვინმე შეიძლება დაიჯეროს ის ზღაპარი, რომ ნაცების ხელისუფლების იდეოლოგიის (რომლის ერთ-ერთი მთავარი შემადგენელი, ქართულ, მართლმადიდებლურ ეკლესიასთან ფარული თუ აშკარა ბრძოლა) მამებს, დღე და ღამე ოშკი და იმხანი აბო-დებთ.

ლთან ახმედის სახელობის მეჩეთის აღდგენაც. ნიშანდობლივია, აღინიშნოს, რომ მეჩეთის მშენებლობაში ვერაფერს საგანგაშოს ვერ ხედავს ზოგიერთი ოპოზიციური პარტია, რომელთა პოზიციებიც თითქმის არაფრით განსხვავდება მმართველი მოწინააღმდეგეების მიდგომებისგან და ხშირ შემთხვევაში აჭარბებს კიდევ მათ.

ნაარსობრივად ქართულენოვან და ერთიან კულტურულ სივრცეში დაბრუნდა აჭარა, ჩვენი ერთ-ერთი ძირ-ძველი კუთხე, ქრისტიანობის გავრცელების სათავე საქართველოში.

სხვათა შორის ზუსტად იმავე რაოდენობის ომები ირანთანაც აწარმოა ერთმორწმუნე რუსეთმა, რომელთა შემდეგ ირანის მიერ მიტაცებული მიწების ნაწილი დაუბრუნდა დედასაქართველოს.

მაგრამ მაინც ფუნქციონირებდა. თუმცა რაღა ასე შორს მიგვიღვარო, აგერ, გასულ საუკუნეში არ იყო, რომ ერთი მხრიდან მეთერთმეტე არმია შემოვიდა და მეორე მხრიდან ჩვენმა „მეგობარმა“ თურქეთმა დაიკავა ბათუმის ოლქი? ანდა სულ ახლახან, აგვისტოს ომის დროს, მოვლენათა გარკვეული სცენარი განვითარების შემთხვევაში, ხომ ცნობილია, რომ „დემოკრატიული თურქეთი“, ყარსის ხელშეკრულების ძალით, აჭარის ოკუპაციას არ გამოირიცხავდა და მათი თავკაცი სწორედ ამ მიზნით ომის მსვლელობისას არა თბილისში „მეგობარ სააკაშვილთან“ არამედ მოსკოვში შედეგდევთან ჩაფრინდა?

დედა ეკლესიისადმი მათი „უანგარო სიყვარულის“ დასტურად უმრავლეს მთავრობის მოყვანა შეიძლება: „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ, პირველივე დღეებში გლდანის ეკლესიის „ურალის ტარანით“ შენგრევა და იელოვლების ნინალმდევრე მეტროპოლი (ზოგიერთებისთვის იქნებ მიუზღვირავი ფორმებით, მაგრამ ეს სხვა თემა) მრევლის დარბევის საყოველთაოდ ცნობილი ფაქტი; თუ იმის განხილვება უფრო „გესიაოვანებათ“, როგორ დაანგრეს აჭარაში, ფერის მთაზე „უკანონოდ აშენებული“ ეკლესია; ან, აგერ, სულ ახლახან „კავკასიის“ პირდაპირ ეთერში დაპატიმრებული მართლმადიდებელი ახალგაზრდები, რომლებიც, პრაქტიკულად, რწმენის გამო იხდიან „მსუყვე სროკებს“ და რომელთა არსებობაც, პრინციპში, აღარავის ახსოვს?

„არც აზიზი ყოფილა აჭარის დამპყრობელი. მე-19 საუკუნის 60-70-იან წლებში სულთან აზიზის მმართველობის დროს აჭარა დიდი ხანი თურქეთის შემადგენლობაში იყო. აზიზი საქართველოს სულთანი იყო. მისი მმართველობის დროს თურქეთის იმპერიამ ჯერ სერბეთი, მისი გარდაცვალებიდან ორ წელიწადში კი აჭარა დაკარგა.“

XX საუკუნის დასაწყისში კი ეს ორივე, ზოგადქართული შინაარსის (რომელთა გადაჭარბებით შეფასება, ალბათ, შეუძლებელია) მოვლენა, თუ შეიძლება ასე ითქვას, ფორმალურადც საჩვენოდ გაფორმდა და ცარისტული რუსეთის იმპერიის დაშლის შემდეგ, საქართველო დღეს რომ გვაქვს, იმაზე მინიმუმ ორჯერ დიდი ტერიტორიების მფლობელი, დამოუკიდებელი სახელმწიფო გახდა!

და თუ მაშინ ვერც დამოუკიდებლობა და ვერც ტერიტორიები შევიპარა ჩვენთვის, ყველაფერს ლენინს, ტროცკის და მითუცავე მათს სტალინს ნუ დავაპატივებთ, რადგანაც „სტალინი“ ჩვენი სოციალისტური რევოლუციის, ანუ ბოლშევიკების ტყუპი ძმების ბრძოლის იყო, რაც დაგვიმართა.

ჩვენი ნინაპრები, ჩვენგან განსხვავებით, აკარგაინები იყვნენ — რუსეთისგან ავიც ახსოვდათ, მაგრამ კარგაც არ უკარგავდნენ. ამის დასტური მართლაც გვაქვს ვორონცოვის მართლაც ლიბერალური მმართველობა. მიხეილ ვორონცოვის დროს დაიბეჭდა პირველი ქართული გაზეთი, ამოქმედდა პირველი ქართული თეატრი, გაიხსნა პირველი ქართული სკოლები, ამიტომაც დაუდგეს ქართველებმა ძველი და თბილისის ერთ-ერთ ცენტრალურ მოედანსაც ვორონცოვის სახელი ეწოდა. სხვათა შორის, მიუხედავად იმისა, რომ აღარც ძველია, დიდი ხანია, და იმ ადგილსაც არა ერთხელ გადაარქვეს სახელი, ხალხი დღესაც ვორონცოვის უბანს ეძახის.

არც იმის განხილვება გვანახანს, ბასულ ზაფხულს ყოველწლივად ქართული სანატორიუმების მართლმადიდებლობა საჭარისებრ პარლამენტმა ერთი ხელის აწევით რომორი გაუთანაბრა უფლებარბობად ლამის ორიათასწლოვანი ქართული მართლმადიდებლობის სამოციქულო ეკლესიას არა თუ რომს, ეფემიანსა და მამა-მამიანს, ანუ ე.წ. ტრადიციულ რელიგიურ კონფესიებს, არამედ ზომით ნახსენებ სტალინის სიძველესაც.

რაც შეეხება აზიზის სისუსტეს — „აზიზიები“ კი არ იყვნენ სუსტები და მითუმეტეს ლიბერალები, რუსეთი იყო ძლიერი(!), რომელმაც 3 ძლივეამოსილი ომი აწარმოა XIX საუკუნეში თურქეთთან, რომელთა შედეგადც ჯერ სამცხე-საათაბაგო, შემდეგ კი, 1877-1878 წლებში, ანუ აზიზის „ჩაქაღვლის“ შემდეგ, საქართველომ აჭარაც დაიბრუნა. მართალია, ფორმალურად რუსეთის იმპერიის შემადგენლობაში, მაგრამ შინაარსით მფლობელი იყო.

დიახაც, მითუმეტეს სტალინს, რადგანაც იმ დროს იგი ჯერ ვერ ფლობდა რეალურ ძალაუფლებას. ლევ ტროცკი იყო მთავარი შემოქმედი რუსეთისთვის სამარცხვინო ბრესტ-ლი-

ტივის ხავისა, რომლის შედეგადაც თავად რუსეთთან ერთად, საქართველოც, ეს მერამდენედ, დაახურდა. სხოლო გორელმა კინტომ (როგორც მას შეფარვით დასცინოდა ლევ დავიდიჩი), ჯერ ტროცკისტი სიონისტები გაანადგურა და თავის დროზე ბრესტ-ლიტოვსკში დათმობილი ერთი ასად აუნაზღაურა რუსეთს მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ. უფრო მეტიც, ცნობილი ფაქტია, რომ არა აშშ-ის ბირთვული შანტაჟი იაპონიაში, აქტიურად განიხილებოდა თურქეთისთვის საქართველოსგან მიტაცებული ტერიტორიების ნარტმევა. ეს გეგმა იმდენად სერიოზულად განიხილებოდა, რომ, სავარაუდოდ, შემოსაერთებელ ტერიტორიებზე მომავალი რაიკომის მდივნების კანდიდატურებიც კი სახელდებოდა.

ამ ყველაფრის ბუნებრივი გაგრძელება ბათუმში აზიზის სახელობის მეჩეთის მშენებლობა და ახალციხეში სულ-

ლუიზიანაში რიკ სანტორუმმა გაიხარა

ლუიზიანის შტატში ჩატარებულ პრაიმერში გამარჯვება რესპუბლიკელმა რიკ სანტორუმმა მოიპოვა. როგორც უცხოური მედია წერს, მან თანაპარტიელების უმრავლესობის მხარდაჭერა მიიღო, რითაც ძირითად კონკურენტ მიტ რომნიზე თითქმის ორჯერ მეტი ხმა დააგროვა. ამ დროისთვის, ძირითად შტატებში გამარჯვება მიტ რომნის მხარესაა, რის გამოც რესპუბლიკური პარტიიდან პრეზიდენტობის ყველაზე რეალურ კანდიდატად სწორედ ის მოიხარება.

მექსიკის არმია 14,2 ტონა «მარინანა» ამოიღო

მექსიკის არმია ნარკოდელერების ნინალმდევრე ჩატარებული ორი სპეცოპერაციის შედეგად 14,2 ტონა „მარინანა“ ამოიღო. უცხოური მედიის ინფორმაციით, სპეცოპერაციები ქვეყნის ჩრდილოეთში ჩატარდა. თავდაცვის სამინისტროს ცნობით, მხოლოდ სინალას შტატში 980 პაკეტი ნარკოტიკული ნივთიერება ამოღებული, რომლის საერთო წონა 9,5 ტონას შეადგენს. სპეცოპერაცია დაუგეგმავად ჩატარდა. ჯარისკაცების ყურადღება მიექცა აფეთქების ხმაზე, რომელიც ნარკომოვაჭრების მხრიდან გაიშალა.

წმინდა ისიდორა სევილიელი (რომის პაპის გადაწყვეტილებით – ინტერნეტის მფარველი წმინდანი), ალბათ, საფლავში ამოგრუნდებოდა, მიზანს ფანჯარის ორნამენტი რომ ენახა, თუმცა მას თავისი დარღვივებული აქროს – ლათინური ენა მისი გარდაცვალების შემდეგ გახდა „მკვდარი ენა“.

მიზანს ხელიდან ქართული ენაც მკვდარი, თორემ გაზაფხული რომ მოი(ტ)ყვანა, ეს ყველაზე უცოდველი ანცოზა იმასთან შედარებით, რასაც იგი ქართულად ამოგზნებდა.

მიზანს მო(ტ)ყვანის დრო

19 მარტს საქართველოს პრეზიდენტი თბილისის საინფორმაციო ცენტრში უმაღლესი და პროფესიული განათლების სტუდენტებს შეხვდა. სააკაშვილი სტუდენტების მიერ გამართულ მუსიკალურ „ფლემზობ შოუსაც“ დაესწრო, რომელშიც ცნობილი ადამიანებიც მონაწილეობდნენ. სტუდენტებმა ამ ფორმით აღნიშნეს ახალი პროგრამის დაწყება, რომელიც, პრეზიდენტის ინიციატივით, 20 ივლისიდან 20 აგვისტოს ჩათვლით სტუდენტთა საზაფხულო დასაქმებას ითვალისწინებს.

ყოფილ გეგეში სტუდენტებთან შეხვედრაზე მიზანს გაზაფხული ორჯერ ზედიზედ ისე მოი(ტ)ყვანა, რომ წარბიც არ შეუხრია. წარბი არც სტუდენტებმა შეხარეს და მათ შორის ერთი თამამიც არ აღმოჩნდა დარბაზში, რომ ხმამაღლა გასცინებოდა. საბჭოთა კავშირში გორბაჩოვის პერსტროიკის დროს პროგრამა „გრემიას“ წამყვანს პირდაპირ ეთერში უნებლიე შეცდომა მოუვიდა და გაეცინა. დიქტორები ყვებიან, რათ სწორედ ეს ისცილი იყო მოთვლილი საბჭოთა იმპერიის დასასრულის სიგნალი.

„მოიყვანაო“, უნდა ეთქვა, მაგრამ ეს უაღვილოდ ჩაკეტილი სიტყვა იყო აქედან, რომ ვერც ხელმძღვრედი ამოგადო. დაეუშვათ, სტუდენტების ფლემზობა გაზაფხული მო(ტ)ყვანა, ამას კიდევ აიტანდა კაცი, მაგრამ ეს უნდა იყოს ფლემზობი რაღა?

ამ ტერმინის განმარტება ასეთია: ფლემზობა ნიშნავს ნიშნავს, მოგ — ბრბოს.

სხვაგვარად რომ ვთქვათ, ეს ადამიანთა მასის წამიერ გააქტიურებას ნიშნავს ან წამიერ ბრბოს. მობერები რომელიმე საზოგადოებრივ ადგილზე მოულოდნელად იკრიბებიან, წინასწარ შეთანხმებული მოქმედებას ასრულებენ და რამდენიმე წუთში ერთდროულად ტოვებენ აქციის ადგილს. ფლემზობი აბსურდულ ხასიათს ატარებს, მისი მასობრივობა კი შემთხვევითი ხასიათის არიან სოლემ.

ფლემზობის იდეოლოგია ეყრდნობა ლოზუნგს: „ფლემზობი რელიგიის, პოლიტიკის, ეკონომიკის გარეშე“. ამით ისინი ცდილობენ, საკუთარი თავის სხვისი მიზნებით გამოყენების საშუალება არავის მისცენ, თუმცა მიზანს და ქართული სტუდენტები აქაც ისე იტყვიან, როგორც მოქცევა არ შეიძლება. ფლემზობის ერთ-ერთი მიზანი საზოგადოების მკაცრი მორალური დამკვიდრებაა ნიშნავს და გააქტიურებაც არის. რა ასეთი ფლემზობი ჩაუტარეს სააკაშვილს სტუდენტებმა, რომ სულ ტყე-ტყე ახახინენ, ფართო საზოგადოებისთვის უცნობი დარჩა, თუმცა თავი დავანებით აბსურდულ თავისტყვას; ფლემზობის დანიშნულება ეს არის, რომ მისი მონაწილეების აბსურდული მოქმედების ლოგიკური ახსნა ექებო. ჩვენ კი ვერა და ვერ მოყვანილი გაზაფხულის ნაცვლად იმთა გა-

დავხედოთ, ვინც თავად მიზანს მო(ტ)ყვანა.

აეროპორტში გაცნობილი და ჩემოდნისა და მო(ტ)ყვანის ნიშნავს კალანდას ყველას გვახსოვს ან რა დაგვაინფიცებს, როცა ყოველ ორმბათს საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილის რანგში დიპლომატიის დაწყებით კურსს გვიკითხავს! მანამ წადირაპი რომ გეც მორ(ტ)ყვანა, ისე წადირაპი, ოღონდ ახლა ენერგეტიკას არეგულირებინებს და ამაში, როგორც ამბობენ, თვეში 16 ათას ლარს უხდის. ვერონიკა ქობულა პირდაპირ მო(ტ)ყვანა და ისიც მდგრადად ინარჩუნებს ეკონომიკის მინისტრის ადგილს.

სალომე ზურაბიშვილი, ეტყობა, მთლად მისი მო(ტ)ყვანით არ იყო და სულ მალე მისას „ქაჯიც“ უძახა და ოპოზიციამ გადავიდა. ნინო ბურჯანაძე საკითხავია. ყოველ შემთხვევაში, ახლა ისიც ოპოზიციამ და მიზანს მო(ტ)ყვანის დროს, თუ შანსი მიეცა, იქით წადირაპი, საიდანაც მიზანს მო(ტ)ყვანა.

ბი, გენდერული თანასწორობის პრინციპი რომ არ დავარდვიოთ, ქალბატონებთან და საქალბატონებთან ბატონებზე და საბატონებზე გადავიდეთ. „საქართველო აღარასოდეს დაბრუნდება შევარდნის დროში“, — ამას გადაცხადა მიზანს და შევარდნის იმდენი „სახე“ მო(ტ)ყვანა, რამდენიც მის მიერ „შევარდნის მუმიების“ მოყვარულად მონათლულ ყველა ოპოზიციურ პარტიამ, ერთად აღებული, არ მოუ(ტ)ყვანიათ. ყველაზე საინტერესო კი ის არის, რომ მიზანს მუმიები უფრო ხანდაზმულნი არიან; მათი კარგა გვარისი ნაწილი შევარდნის „პირველად მოსვლის“ ეპოქაში კომკავშირისა და კომპარტიის სტრუქტურებშია ნამუშევარი. მამ, ასე:

მოდერნი ბუკია — 1983-1990 წლებში ჯერ საბურთალოს რაიკომში მუშაობდა, შემდეგ კი პარტიის ცეკას სექტორის გამგე იყო;

ბაშან ბუცხრიკიძე — თერჯოლის უცვლელი დეპუტატი, 1986-1990 წლებში იმავე თერჯოლის კომკავშირის რაიკომის პირველი მდივანი იყო;

დავით თორაძე — 1983-89 წლებში კომკავშირის ცენ-

ტრალური კომიტეტის ინსტრუქტორი, სექტორის გამგე, განყოფილების გამგის მოადგილე იყო;

როლანდ კეშულარი — 1978-1992 წლებში ხობის კომკავშირულ და პარტიულ სტრუქტურებში საქმიანობდა. ყურადღება მიექცია: თუ სხვებს, დიდი-დიდი, 1990 წელს დაუმთავრებიათ კომუნისტური კარიერა, კემულარიას 1992 წლამდე „გაუქმავს“, ანუ ზვიად გამსახურდიას მმართველობისას ჯერ კიდევ კომუნისტი ყოფილა!

ავთანდილ ლეკავილი — 1981-1990 წლებში ნითელწყაროს კომკავშირის და კომპარტიის ფუნქციონერი ყოფილა;

ბურაბ მისაბივილი — 1973-1991 წლებში კომკავშირისა და კომპარტიის ცხაკაიას რაიკომებში ყველა თანამდებობა მოიარა და ცხაკაიას სენაკად გადაქმედასაც რაიონის სახალხო კონტროლის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარის პოსტზე მსხვდა;

ეზულა მკოიანი — 1984-1990 წლებში ახალქალაქის კომკავშირის რაიონულ კომიტეტში უმუშავია;

თაიშო რაზაზაძე — 1984 წლიდან 1990 წლამდე ფოთის კომკავშირის რაიკომის ინსტრუქტორიდან კომპარტიის ქალაქკომის ინსტრუქტორობამდე გაზრდილა.

ახლა შევარდნის „მეორე მოსვლის“ მუმიებზე გადავიდეთ, რომლებიც მიზანს „რევოლუციის“ შემდეგ ხელიწაფულეებში მოი(ტ)ყვანა:

ლაშა დამენია — 1997-2001 წლებში მოქალაქეთა ახალგაზრდული კავშირის (სმაკ) ზუგდიდის ორგანიზაციის თავმჯდომარე;

მისაბი მატაპარიანი — 1995-1999 წლებში ჯერ სმაკის, შემდეგ კი ზრდასრული მოქალაქეების გენერალური მდივანი იყო;

ზურაბ მელიქიშვილი — 1996-1999 წლებში მოქალაქეთა კავშირის ვაკის რაიონის აღმასრულებელი მდივანი იყო;

რადი სამყარაშვილი — 1998-2001 წლებში სმაკ-ის ცენტრალური აპარატის სხვადასხვა თანამდებობაზე უმუშავია;

ქახაბარ სუსნიშვილი — 1994-2000 წლებში სმაკ-ის განყოფილების მდივანი, საორგანიზაციო მდივანი და თავმჯდომარის თანამდებობაზე ყოფილა. 2001-2002 წლებში კი სულაქ მოქალაქეთა კავშირის გენერალური მდივნის მრჩეველი ყოფილა.

ეს მიზანს მო(ტ)ყვანითა მხოლოდ მცირე სიაა, რომ ელშიც არც მამა-შვილი ბაბაშვილი, არც დავით ტყაშელაშვილი, არც ზურაბ არსუშვილი ან სოსო თოფურაძე არ შემოყვანია. რაც შეეხება არაპარტიულ კადრებს, მიზანს მო(ტ)ყვანითა შორის უხვად არიან „შევარდნის კორუმპირებული“ საგადასახადოს, პოლიციის, თავდაცვის თუ უშიშროების კადრები, მაგრამ მიზანს ამ მუმიებს სახევეებს ყოველკვირულად უცვლის და ისინიც ცოცხლებით გამოიყურებიან.

განსაკუთრებით საინტერესოა მიზანს მო(ტ)ყვანითი ექსპერტები, ბიზნესმენები, მემლერები და სხვა ინტელიგენციური წარმომადგენელი გამოიყურებიან. მარად უმიზეზოდ მხიარული ქართუ ბაბინის ისე დანიშნაურდა, რომ თვით მპარტიის ქალაქკომის ინსტრუქტორობამდე გაზრდილა.

ახლა შევარდნის „მეორე მოსვლის“ მუმიებზე გადავიდეთ, რომლებიც მიზანს „რევოლუციის“ შემდეგ ხელიწაფულეებში მოი(ტ)ყვანა:

ლაშა დამენია — 1997-2001 წლებში მოქალაქეთა ახალგაზრდული კავშირის (სმაკ) ზუგდიდის ორგანიზაციის თავმჯდომარე;

მისაბი მატაპარიანი — 1995-1999 წლებში ჯერ სმაკის, შემდეგ კი ზრდასრული მოქალაქეების გენერალური მდივანი იყო;

ზურაბ მელიქიშვილი — 1996-1999 წლებში მოქალაქეთა კავშირის ვაკის რაიონის აღმასრულებელი მდივანი იყო;

მისაბი მატაპარიანი — 1995-1999 წლებში ჯერ სმაკის, შემდეგ კი ზრდასრული მოქალაქეების გენერალური მდივანი იყო;

ზურაბ მელიქიშვილი — 1996-1999 წლებში მოქალაქეთა კავშირის ვაკის რაიონის აღმასრულებელი მდივანი იყო;

მისაბი მატაპარიანი — 1995-1999 წლებში ჯერ სმაკის, შემდეგ კი ზრდასრული მოქალაქეების გენერალური მდივანი იყო;

ზურაბ მელიქიშვილი — 1996-1999 წლებში მოქალაქეთა კავშირის ვაკის რაიონის აღმასრულებელი მდივანი იყო;

რის შერცხვენითა და გენების დასვენების დემონსტრირებით არიან დაკავებული, რის საშუალებაც მათ ვერცთუ მძლეობი გვარის მქონე მიზანს მისცა.

მუდამ შეფიქრიანებული ნიკა ჩიტაძე ცდილობს, რაც დასავლეთში დააზებინებინეს, მიზანს დემოკრატიის მოარგოს, მაგრამ თავდაც ხვდება, რომ არ გამოხდის, რადგან, რაც ასწავლეს, ის აქ არ ხდება, ხოლო რაც აქ ხდება, იმის გამართლებას ჩიტაძე ვერ ეყოფა.

სამაგიეროდ, მთავარ განმანათლებლად მო(ტ)ყვანით ნა(ტ)ყვანით ბიბ ნოდინას ყოფნის უპრინციპობა და სრულიად იმპულსურ თუ გაზაზრებულ ნაბიჯებს მიზანს „რაციონალურობაში“ უთვლის.

თუმცა ჯიბის ექსპერტებში გამოჩენილი ადგილი მაინც თია თუთარაძის უკავია, რომელიც მსოფლიოში, ალბათ, ერთადერთია (ლევან რამიშვილის გარდა), რომელიც სააკაშვილს არასაკმარის ლიბერალურებაში რომ ადანაშაულებს და მიუხედავად ამისა, ერთსაც, მეორესაც და მესამესაც გულის სიღრმეში სჯერათ, რომ იელოვა გადაარჩენს!

ბუბა კიპაძე იალოვა უკვირს, ცა გაუსწრა და მიზანს გამოუგზავნა, თუმცა მასზე განიხილავს, რადგან ის გაცილებით უფრო ადრე სულ სხვაგვარ მოი(ტ)ყვანა.

მიზანს მო(ტ)ყვანითი არიან თუ პირიქით, მიზანს მო(ტ)ყვანები, ეს კიდევ გასარკვევია, მაგრამ არიკო გულენაშვილი, მასო გააზრდები, მას „პოლიტიკონის“ სიმღერაც შეუძლია.

ამირიქიძე და **ჩოლოყაშვილი** კი, ძირითადად, გვა-

ნი მღაბრიშვილი, მაცნა-ცო სოფისკვარაძე, ზაზა კორინთელი, ნინო ანანიაშვილი, ნიკა ქავთარაძე, ნიკა მამანიშვილი და მარინა ბარიკაძე 2008 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებში მიზანს მხარდაჭერის შემდეგ ერთ წელიწადში სხვადასხვა კონცერტისა და ღონისძიებებისთვის სახელმწიფო ბიუჯეტიდან მ მილიონი ლარი მიიღეს.

თუკი შოუ-ბიზნესში რამე ხელფასიანი სამუშაო იყო, ყველგან მიზანს მეხოტბე მუშაობის და მერე ვინმეს უყვირს, რომ საკუთარ მარჩენალს არ ავინებს!

თუმცა მიზანს ჰყავს საზოგადოებისთვის უცნობი და უჩინარი მომხრეები, რომელთა ღვაწლი ზემოთ ჩამოთვლილთა ხოტბებს თუ არ უტოლდება, არც ჩამოუვარდება. ფეისბუქზე „დამლაიქებლებით“ დაწვეული, ინტერნეტ-ფორუმებით დამთავრებული, ყველგან რომ შედიან, მოსტავენ, უშვერად ილანდებიან და ამამო ხელფასსაც იღებენ.

სწორედ „უჩინარი ფონტის“ ამ მებრძოლების დამახსოვრებაა, რომ ფეისბუქში მიზანს კედელზე საქართველოს ხედების მომწონებელი ავტომატურად სააკაშვილის დამლაიქებელიცაა, ხოლო ბოტისტიკის ჩართვის შემდეგ მისი ვირტუალური მომხრეების რაოდენობა საათში 300-ით იზრდება! მათივე მუხლჩაუხრელი შრომის შედეგია ის, რომ პოპულარული საიტების ტოპ-ათეულში მუდმივად მიზანს მეხოტბე რესურსები ლიდერობენ.

წმინდა ისიდორა სევილიელი (რომის პაპის გადაწყვეტილებით – ინტერნეტის მფარველი წმინდანი), ალბათ, საფლავში ამოგრუნდებოდა, მიზანს ფანჯარის ორნამენტი რომ ენახა, თუმცა მას თავისი დარღვივებული აქროს – ლათინური ენა მისი გარდაცვალების შემდეგ გახდა „მკვდარი ენა“.

მიზანს ხელიდან ქართული ენაც მკვდარი, თორემ გაზაფხული რომ მოი(ტ)ყვანა, ეს ყველაზე უცოდველი ანცოზა იმასთან შედარებით, რასაც იგი ქართულად ამბობს ხოლმე.

გაზაფხული არა და არ მოდის. ქალაქში ამბობენ, ბენდუქიემ რუსებს მიჰყიდაო. რუსებმა საპრეზიდენტო არჩევნები გადააგორეს, ახლა ჩვენი საპარლამენტო არჩევნების რიგია. ისევ აქტუალურია კითხვები: ვინ მოი(ტ)ყვანს გაზაფხულს? ვინ წადირაპი?

თავარ დაპითუღიანი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„სწორედ დამოუკიდებელმა ჟურნალისტებმა უნდა დაიწყონ საპროტესტო კამპანია სახელისუფლო ტალღების წინააღმდეგ. გააპროტესტონ, რატომ არ გვიჩვენებენ ქართული, ნაციონალური არხები, თუ როგორ ხოცავენ ჩვენს მოქალაქეებს და არაბრუნებენ მიტინგებს, მაშინ, როცა გვიჩვენებენ, რა ხდება რუსეთსა და სხვა ქვეყნებში. მოუწოდონ ყველას, რომ არ იყიდონ იმ კომპანიის პროდუქცია, რომელიც ამ ტალღარსებზე რეკლამას განათავსებს. არ მივსალმონ ჟურნალისტებს, რომლებიც ახალ ამბებს აშუქებენ. ასე უნდა აიკუმონ ნაციონალური ტელეარხები, ობიექტურად გააშუქონ მოვლენები.“

ნანა კაკაბაძე:

ნინია კაკაბაძე სააკაშვილის ინსურის

რამდენიმე დღის წინ პოლიციის განყოფილებაში დასაკითხად მიყვანილი უკვე მეორე მოქალაქის გარდაცვალების შესახებ გახდა ცნობილი. ამჯერად გორის რაიონის პოლიციის შენობაში დაკავებული თამაზ ჯღირაძე გარდაიცვალა. გარდაცვალების მიზეზად ისევ უბედური შემთხვევა სახელდება, გარდაცვლილის ოჯახი კი კვლავ დუმის ამჯობინებს. გავრცელებული ინფორმაციით, ორივე ოჯახში პოლიციის თანამშრომლები მორიგეობენ. რატომ ვერ იქცა პოლიციის გამჭვირვალე შენობა უსაფრთხოების გარანტიად და რატომ გახშირდა პოლიციის შენობაში ადამიანების გარდაცვალების ფაქტები, „საქართველო და მსოფლიოს“ არასამთავრობო ორგანიზაცია „ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის“ ხელმძღვანელი, უფლებადამცველი ნანა კაკაბაძე ესაუბრება.

თიერთობასა თუ საკუთარი უფლებების დაცვაზე უარს აცხადებენ, რა შეიძლება გააკეთოს საზოგადოებამ? როგორ შეიძლება დაეხმაროს შიშით შეპყრობილ ადამიანებს? — რაც შეეხება კონკრეტულად სოსო ქიმერიძის გარდაცვალების შემთხვევას, სა-მოქალაქო საზოგადოებას უნდა ჰქონდეს ძალა და უნარი, გარდაცვლილის ოჯახის სურვილის მიუხედავად, მოითხოვოს, რომ საქმე ობიექტურად იყოს გამოძიებული, ვინაიდან ეს არ არის მხოლოდ ერთი ოჯახის პრობლემა. როდესაც ცალსახად გამოკვეთილია ხელისუფლების ბრალეულობა და ხელისუფლება პასუხისმგებლობას თავს არიდებს, ოჯახის სხვადასხვა ინტერე-

სამრავი ასეთი ფაქტია ჩვენთვის ცნობილი. მაგალითად, ციხეში გარდაცვალა ჯარისკაცი ნადიმ ცეცხლაძე, რომლის ოჯახსაც დახმარება გვთხოვა, მაგრამ ვეღარ გადაარჩინეს, უკვე ყველაფერი დაგვიანებული იყო. ნადიმ ცეცხლაძე წინა დღეს მამამ ინახულა. მეორე დღეს მისთვის ტანისამოსი უნდა მიეტანა და, როდესაც მივიდა, მამას უთხრეს, რომ მისი შვილი წელსკვემით მოწყვეტილი საავადმყოფოში გადაიყვანეს. ეს ყველაფერი კი შემდეგნაირად აუხსენეს: ტუბერკულოზი შეხვდაო. ადამიანი, რომელიც წინა დღეს სალალამათი იყო, ერთ დღეში ასე დაავადდა და მალევე გარდაიცვალა. როგორც ოჯახის ყველა.

მედიადასაშუალებებში მუშაობენ. სწორედ დამოუკიდებელმა ჟურნალისტებმა უნდა დაიწყონ საპროტესტო კამპანია სახელისუფლო ტალღების წინააღმდეგ. გააპროტესტონ, რატომ არ გვიჩვენებენ ქართული, ნაციონალური არხები თუ როგორ ხოცავენ ჩვენს მოქალაქეებს და არაბრუნებენ მიტინგებს, მაშინ, როცა გვიჩვენებენ, რა ხდება რუსეთსა და სხვა ქვეყნებში. მოუწოდონ ყველას, რომ არ იყიდონ იმ კომპანიის პროდუქცია, რომელიც ამ ტალღარსებზე რეკლამას განათავსებს. არ მივსალმონ ჟურნალისტებს, რომლებიც ახალ ამბებს აშუ-

ბამო ციხეში უნდა ჩასვან და დასაჯონ, მაგრამ არ მივსალმებოთ ჰომოსექსუალისთვის პროპაგანდას და რეკლამირებას. ზოგიერთი ექსპერტი ლიბერალურად მიიჩნევს, რომ განსხვავებული აზრისთვის იარაღიერი მოგანებოს.

— ნინია კაკაბაძეს გულისხმობთ?

— დიახ, მას ვგულისხმობ. ამ ადამიანმა არამარტო ლიბერალიზმისა და ფაშისმიის მნიშვნელობა არ იცის, დამრჩა შთაბეჭდილება, რომ მან ისიც არ იცის, რომ ლენინის მოკვდა. შეიძლება მის გულში ლენინი კვლავ ცოცხალია. საბჭოთა პერიოდის მერე არავის, ვანო მერაბიშვილსაც კი, არ უკადრებია, ეთქვა, რომ განსხვავებული აზრის გამო, ბოდიში მოიხადეთო.

— თქვენს განცხადებას, რომ ქვეყანაში ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა მიმდინარეობს, ჰომოსექსუალთა უფლებების დამცველები არ ეთანხმებიან. კონკრეტულად სად ხედავთ ამ პროპაგანდას?

— მე ბრაღი არავისთვის ნამიყენებია, უბრალოდ, ჩემი აზრი გამოვთქვი და არს არანაირი მტკიცებულება არ სჭირდება. კონკრეტულად ტელეგადაცემებს და პიროვნებებს არ ვსახსლებს იმიტომ, რომ არც ამ ადამიანების და არც ამ გადაცემების რეიტინგის დაცვა არ მინდა. შევარდნის დამცველი ინაური მეგონა და ნინია კაკაბაძე სააკაშვილის ინაური, რომ განსხვავებული აზრის გამო, ბოდიშის მოხდას მოთხოვს?

— თუ იცოდით, რა რეაქცია მოჰყვებოდა თქვენს ნათქვამს?

— მე ერთი რამ ვიცი: მე ვარ თავისუფალი ნების ადამიანი. ჩემი თავისუფლება კომუნისტებმა ვერ შეოჭეს და დღესაც ვიცი ერთი ტოტალიტარული მმართველობა, ვერანაირი ჰომოსექსუალების დაცვის ფონდი და ორგანიზაცია ვერ მათქმინებენ უარს იმაზე, რასაც მივიჩნევ, რომ უნდა ეთქვას.

მე რასაც ვფიქრობდი, იმას ვლაპარაკობდი და ამის მერე რა მოხდებოდა, რა თქმა უნდა, არ მიფიქრია. თან კარგად ვიცოდი, რომ ამით არავის უფლებებს არ ვარღვევდი. ვერავინ მომთხოვს ბოდიშის მოხდას და ნინია კაკაბაძესაც და ყველა იმ ადამიანს, რომელთაც ჩემი დამოუკიდებელი აზრის გამო მოუქმდათ, ბოდიში მომეხდა, მინდა შევუთვალაო: **მამო, რატომ განსხვავებული აზრისთვის დისიდენტებს გოფიშის მოხდას სთხოვდნენ, საკარტველოში, დიდი ხანია, დასრულდა. ვინც ადამიანს განსხვავებული აზრის გამო გოფიშის მოხდას მოსთხოვს, ის არის მარგინალი.**

ესაუბრა შორენა ციციშვილი

«მე არასდროს მითქვამს, რომ ეს ადამიანები საქსუალური ორიენტაციის გამო ხინეში უნდა ჩასვან და დასაჯონ, მაგრამ არ მივსალმებოთ ჰომოსექსუალების პროპაგანდას და რეკლამირებას»

— ბოლო ერთი თვის მანძილზე პოლიციის განყოფილებაში დასაკითხად მიყვანილი მოქალაქის გარდაცვალების უკვე მეორე შემთხვევა დაფიქსირდა. ქალბატონო ნანა, როგორ ფიქრობთ, რატომ გახშირდა პოლიციის გამჭვირვალე შენობებში ადამიანთა გარდაცვალების ფაქტები?

— ხაშურის პოლიციაში სოსო ქიმერიძის გარდაცვალების ფაქტი ცალსახად მიუთითებდა პოლიციის ბრალეულობაზე, რის გამოც პასუხისმგებლობა უნდა დაკისრებოდა როგორც პოლიციის ხელმძღვანელობას, ასევე ყველას, ვინც ამ ადამიანის დაკავებასა და თუ დაკითხვაში მიმართული იყო. თუმცა აღნიშნულ ფაქტს სათანადო რეაგირება ვერ ვერობთ არ მოჰყოლია. რაც შეეხება თამაზ ჯღირაძის გარდაცვალების ფაქტს, გავრცელებული ინფორმაცია, რომ მას გული გაუხსვდა, თუმცა აღნიშნული ინფორმაცია სიმართლე რომც იყოს, არ ნიშნავს, რომ პოლიციას პასუხისმგებლობა არ ეკისრება, ვინაიდან ადამიანის სიკვდილამდე მიყვანაც დანაშაულია. არ არის გამორიცხული, რომ ჯღირაძის ბარდაცვალება, სწორედ დაკავებული მისმართ პოლიციელების მოპყრობა და პოლიციის განყოფილებაში შექმნილმა ატმოსფერომ განაპირობა. პოლიციის განყოფილებაში ადამიანთა გარდაცვალების შემთხვევები გახშირდა, ვინაიდან პოლიციაში დღეს დაუსჯელობის სინდრომი გააფრთხილებული. ერთის მხრივ, ხელი-სუფლება ხალხში შიშს თესავს და მეორე მხრივ, საქმე გვაქვს განსხვავებული აზრის მქონე ადამიანების მიმართ ანგარიშსწორებასთან. მაგალითად, ცნობილია, რომ სოსო ქიმერიძის ხელისუფლებისადმი ოპოზიციურად იყო განწყობილი, რასაც ყოველთვის დიდად აფიქსირებდა. ასეა კი მის მამალითა მთელმა რაიონმა განიგო, რომ ადამიანი საკუთარი პოზიციის გამო დასჯიდა. შედეგად, შიშისა თუ სხვა ფაქტორების ზეგავლენით, მედიასთან ურ-

კიდვე უფრო გაღრმავდა. პოლიციის შენობაში ადამიანი ცოცხალი შევიდა და გარდაიცვალა. ამიტომ ორივე შემთხვევაში პოლიციის პირდაპირი დანაშაული და ბრალეულობა იკვეთება. — სიმართლე, ალბათ, ობიექტურად გამოძიებამ და ექსპერტიზამ უნდა დაადგინოს. გაქვთ იმედი, რომ ობიექტური ექსპერტიზა ჩატარდება? — ვინაიდან სოსო ქიმერიძის საქმე არ არის გამოძიებული, ძნელად სავარაუდოა, რომ თამაზ ჯღირაძის საქმე გამოიძიონ და დანაშაულებიც დასაჯონ. მე შედეგად არ მიმანია, ქიმერიძის გარდაცვალების შემდეგ, ხაშურის პოლიციის უფროსი ერთი თანამდებობიდან მეორე, არანაკლებ სოლიდურ თანამდებობაზე რომ გადაიყვანეს. ეს არ არის დასჯა.

სისა თუ შიშის მიუხედავად (ვინაიდან ჩემთვის, უბრალოდ, აუხსენილი და ანონიმური ოჯახის პოზიცია), საზოგადოებას უფლება აქვს, საქმის ობიექტურად გამოძიება მოითხოვოს. — შს მინისტრმა, ვანო მერაბიშვილმა განაცხადა, რომ პოლიციის შენობაში მისული ადამიანების გადაადგილება, მათივე უსაფრთხოების გამო, უფრო გამჭვირვალე უნდა გახდეს. რატომ ვერ იქცა გამჭვირვალე შენობა უსაფრთხოების გარანტიად? — შუშის შენობა ვერ შეცვლის ვითარებას, ამისთვის პოლიტიკური ნებაა საჭირო, რომელიც ხელისუფლებას არ აქვს. პოლიციის გამჭვირვალე შენობების სეპარირება უნდა დასრულდეს.

და, ციხის საავადმყოფოში პატიმარი მოუპოვებელი, სახელისუფლო პროპაგანდას მოქმედებენ. მას არ მშრნალობდნენ, წელს ქვემოთ მოწყვდილი მთლიანად შარდნი იწინადა არაა... ხელისუფლებამ უფლებადამცველებს ნაკვართავა ბერკეტები, რათა ამ ადამიანებს დაეხმაროთ, ვანარმოთ მონიტორინგი, პატიმართა საქმეები გახდეს საჯარო, მაგრამ ჩვენ ინფორმაციას გამუდმებით ვანვლით უურნლისტებს, უცხოელ უფლებადამცველებს. ამას გარდა, პატიმრებს ჩვენი ადვოკატებიც უნებურად დახმარებას. — სამოქალაქო საზოგადოების როლი ასევე. მედიას რა ნეულის შეტანა შეუძლია ამ საქმეში? რუსეთში მომხდარ სამუხარო შემთხვევას, მამუკა კაციშვილის გარდაცვალებას, დანჯორილებით აშუქებენ ქართული ტელევიზიები, თუმცა რატომღაც ასეთივე ყურადღებას არ უთმობენ საქართველოს პოლიციაში მომხდარ შემთხვევებს... — სახელისუფლო მედია რომ ქართულ პოლიციაში მომხდარ დარღვევებს არ აშუქებს, ფაქტია და ამას, სამუხაროდ, შეეგუნენ მათი კოლეგებიც, რომლებიც დამოუკიდებელ ტელეარხებსა თუ სხვადასხვა

ქვან. ასე უნდა აიკუმონ ნაციონალური ტელეარხები, ობიექტურად გააშუქონ მოვლენები. ათასი მექანიზმი არსებობს მოხდინო იმ ჟურნალისტების მარგინალიზაცია, რომლებიც საზოგადოების აზრს არ გამოხატავენ, ხელისუფლების ყველა დაკვეთას ასრულებენ და მალავენ ისეთ ინფორმაციას, როგორიცაა მიტინგების დარბევა, ადამიანების დაპატიმრება, ცემა, ხალხის დახოცვა. — ქალბატონო ნანა, თქვენს განცხადებას ჰომოსექსუალიზმთან დაკავშირებით, ჰომოფობიური და ფაშისტური უნდეს. ბოდიშის მოხდაც მოგთხოვს, რაზეც თქვენ კატეგორიული უარი განაცხადებთ. როგორ ფიქრობთ, რატომ მოჰყვა ასეთი რეაქცია თქვენს ნათქვამს?

— ასეთი რეაქცია იმიტომ მოჰყვა, რომ ჰომოსექსუალებთან დაკავშირებით ცდილობენ, გრანტიები ამ გზით მოიპოვონ და უცხოურ ფონდებს დაუბრუნონ, რომ საჭიროა მათი საძიებო ძეგის დაპროექტება მართლაც არსებობს. და აი, ახლა ჩემი სახით იპოვეს პრობლემა. მე არასდროს მითქვამს, რომ ეს ადამიანები საქსუალური ორიენტაციის

პოლიციის განყოფილებაში ადამიანთა გარდაცვალების შემთხვევები გახშირდა, ვინაიდან პოლიციაში დღეს დაუსჯელობის სინდრომი გააფრთხილებული. ერთის მხრივ, ხელი-სუფლება ხალხში შიშს თესავს და მეორე მხრივ, საქმე გვაქვს განსხვავებული აზრის მქონე ადამიანების მიმართ ანგარიშსწორებასთან. მაგალითად, ცნობილია, რომ სოსო ქიმერიძის ხელისუფლებისადმი ოპოზიციურად იყო განწყობილი, რასაც ყოველთვის დიდად აფიქსირებდა. ასეა კი მის მამალითა მთელმა რაიონმა განიგო, რომ ადამიანი საკუთარი პოზიციის გამო დასჯიდა. შედეგად, შიშისა თუ სხვა ფაქტორების ზეგავლენით, მედიასთან ურ-

კიდვე უფრო გაღრმავდა. პოლიციის შენობაში ადამიანი ცოცხალი შევიდა და გარდაიცვალა. ამიტომ ორივე შემთხვევაში პოლიციის პირდაპირი დანაშაული და ბრალეულობა იკვეთება. — სიმართლე, ალბათ, ობიექტურად გამოძიებამ და ექსპერტიზამ უნდა დაადგინოს. გაქვთ იმედი, რომ ობიექტური ექსპერტიზა ჩატარდება? — ვინაიდან სოსო ქიმერიძის საქმე არ არის გამოძიებული, ძნელად სავარაუდოა, რომ თამაზ ჯღირაძის საქმე გამოიძიონ და დანაშაულებიც დასაჯონ. მე შედეგად არ მიმანია, ქიმერიძის გარდაცვალების შემდეგ, ხაშურის პოლიციის უფროსი ერთი თანამდებობიდან მეორე, არანაკლებ სოლიდურ თანამდებობაზე რომ გადაიყვანეს. ეს არ არის დასჯა.

სისა თუ შიშის მიუხედავად (ვინაიდან ჩემთვის, უბრალოდ, აუხსენილი და ანონიმური ოჯახის პოზიცია), საზოგადოებას უფლება აქვს, საქმის ობიექტურად გამოძიება მოითხოვოს. — შს მინისტრმა, ვანო მერაბიშვილმა განაცხადა, რომ პოლიციის შენობაში მისული ადამიანების გადაადგილება, მათივე უსაფრთხოების გამო, უფრო გამჭვირვალე უნდა გახდეს. რატომ ვერ იქცა გამჭვირვალე შენობა უსაფრთხოების გარანტიად? — შუშის შენობა ვერ შეცვლის ვითარებას, ამისთვის პოლიტიკური ნებაა საჭირო, რომელიც ხელისუფლებას არ აქვს. პოლიციის გამჭვირვალე შენობების სეპარირება უნდა დასრულდეს.

და, ციხის საავადმყოფოში პატიმარი მოუპოვებელი, სახელისუფლო პროპაგანდას მოქმედებენ. მას არ მშრნალობდნენ, წელს ქვემოთ მოწყვდილი მთლიანად შარდნი იწინადა არაა... ხელისუფლებამ უფლებადამცველებს ნაკვართავა ბერკეტები, რათა ამ ადამიანებს დაეხმაროთ, ვანარმოთ მონიტორინგი, პატიმართა საქმეები გახდეს საჯარო, მაგრამ ჩვენ ინფორმაციას გამუდმებით ვანვლით უურნლისტებს, უცხოელ უფლებადამცველებს. ამას გარდა, პატიმრებს ჩვენი ადვოკატებიც უნებურად დახმარებას. — სამოქალაქო საზოგადოების როლი ასევე. მედიას რა ნეულის შეტანა შეუძლია ამ საქმეში? რუსეთში მომხდარ სამუხარო შემთხვევას, მამუკა კაციშვილის გარდაცვალებას, დანჯორილებით აშუქებენ ქართული ტელევიზიები, თუმცა რატომღაც ასეთივე ყურადღებას არ უთმობენ საქართველოს პოლიციაში მომხდარ შემთხვევებს... — სახელისუფლო მედია რომ ქართულ პოლიციაში მომხდარ დარღვევებს არ აშუქებს, ფაქტია და ამას, სამუხაროდ, შეეგუნენ მათი კოლეგებიც, რომლებიც დამოუკიდებელ ტელეარხებსა თუ სხვადასხვა

ვინც ადამიანს განსხვავებული აზრის გამო გოფიშის მოხდას მოსთხოვს, ის არის მარგინალი

რაც შეეხება ქართველი ლგბტ-ეზის დამცველ მაგდა კალანდაძეს — პედერასტობი ებეთები იზადაზიან და რას ერჩით? შემსვდარი წინადადებით შემოვიღვარ: — პედერასტობი ებეთები იზადაზიან და ნურც მათი დაიჭარენ, იმ აბრევიატურას ზოლოში ერთი „პ“ დავამატოთ და ლგბტგ ბამოვა. პედერასტობის უფლებებიც დავიცვათ, რადგან, თუ წინსვლაა, წინსვლა იყოს, ბარამ „დამკაშიც გავიღეთ“, თორამ რას იტყვის ევროპა!

ბარამ პედერასტობის უფლებებს გადაეფარა, ხატონო შალვა!

ალარ ვაპირებდი ამ „ფაქიბ თემზე“ წერას, რადგან ჩავთვალე, რომ საკმარისზე მეტი „წერე და ვიკითხე“, მათ შორის, „საქართველო და მსოფლიოს“ ფურცლებზეც. მაგრამ, რა ვქნა, რომ იტყვიან, არ ასვენებთ გამჩენი სოლომ-გომორის ცოდვის შვილებს და მათ მცირერიცხოვან „ქომაგებს“, ამ შემთხვევაში ნინია კაკაბაძის, დიანა ტრაპაიძის და შალვა რამიშვილის სახით...

ყველას გვახსოვს, ეკლესიაზე და პირადად მის უწმინდესობაზე თუ თუთბერიძემ პირველი ღია შეტევა რომ მიიტანა, მას მხარი აუბა ნინია კაკაბაძემაც, თან ისე, რომ ძნელი გასარკვევი გახდა, თუ ვინ უფრო მეტად იმსახურებდა „ბუდარბას“ (როგორც მაშინ ვუწოდებდით თუთბერიძეს) სახელს — ნინია თუ თეა...

შემდეგ „ტელე-202“, საიდანაც ნელ-ნელა, როგორც ამბობენ, მერკანტილური ინტერესების გამო, გააძევა იგივე ზვიო, მიშა მშვილდაძე და ა.შ. სხვა მრავალი და მართლ „ქაჩავდა“ და არც თუ უნიჭოდ ყველაფერს, მაგრამ...

ნიჭმა უღალატა და კობა ბეჭაურს მაყუთი ისე ვერ ააფრცქვინა, რომ იმ „ჩობან-გომის“ ფარული კამერით არ ჩაენერა.

მისი პატიმრობის შესახებაც დაწვრილებით ვიცი, რადგანაც შალიკო ჩემს სიყრმის მეგობართან ერთ საკანში იჯდა, თუმცა ეს სხვა თემაა, ჯდომაც არის და ჯდომაც...

მისი განთავისუფლების შემდეგ ნაბიჯიც, მისივე წინაშის შესაფერისი იყო, როცა სკანდალურად ცნობილი შოუს, „სიმართლის დრო“-ის პირველ ნაწყვეტად მოგვევლინა „იმედზე“ და ახლაც იქ იქნებოდა, მცირე ხანში რომ არ გაეპანლურებინათ იმ გარყვნილების ბუდიდან.

თუმცა სულ მალე უკვე „მაესტროში“ მოგვევლინა „სუბიექტური აზრის“ ნაწყვეტად და პარალელურად ტურასავით, არა, რუსულად უფრო კარგად უღერს, „შაკალივით“ დაძრწოდა „აკრედიტაციის გარეშე“ და უხვი ცინიზმით ყოველ-ქართულის, მართლმადიდებლურის და ტრადიციულის მიმართ.

რომელი ერთი გავიხსენო? მისი ქირქილი ეროვნული ფორუმის მარშის მიმართ თუ ცინიკური რეპორტაჟები „სახალხო კრების“ ბოლო, 26 მაისის წინაშე აქციებიდან? თუმცა მისი „ბიძინამდელი“ ქილკ-ლიცინის აპოგეა, მაინც მაპატრიარქოს მიმდებარე ტერიტორიიდან გაკეთებული „აკრედიტაციის გარეშე“ იყო. როდესაც ცნობილი კანონის მიღების შემდეგ, რომლის ძალითაც საქართველოს დედა-ეკლესია უფლებრივად სატანისტურ სექტებს გაუთანაბრდა და ამ ამბით დაზარალებული მორწმუნე მრევლი სინოდის განჩინებას ელოდებოდა, „შეუვიკინა“ მიკროფონის პირში შეჩერებით და ფარისევლური, დამცინავი ლიმილით — რატომ ხართ აქ? რას აპოტესტებთ? და ა.შ. იქამდე, რომ კინაღამ ალიყური გამოსტყუა მართლმადიდებელ ბიჭებს.

არადა, ახი იქნებოდა, თუნდაც იმიტომ, რომ შალვა რამიშვილი ის კაცია, ვინც ერთ-ერთ ინტერვიუში, რომელიც ამ რამდენიმე წლის წინ მიუტყია ჟურნალ „სარკისთვის“, კითხვაზე: — ღმერთი განმა?

არა, ხატონო! თუ პედერასტობის ლეგიონური უფლება უკრტუმოების ქნევაა, ეხსა აქავს იმის უფლება, რომ, ვინც მიწა, გულდას, და, ვინც მიწა, მიყვარდას. მე მიყვარს საშობლო, ჩვენი პატრიარქი, წინაპართა საფლავები, შვილები, შვილიშვილები, მეგობრები და ა.შ.

უპასუხა: — ღმერთზე მაშინ ვიფიქრებ, როდესაც ერექცია აღარ მექნებაო...

ახლა იმზე საქმეს ბიძინას პატრონაჟით აგრძელებს და სასაცილო იყო მისგან, ამას წინათ ქვიშხეთში, როცა პოლიციის შენობაში მოკლულის სახლში არ უშვებდნენ, როგორ ამუნათებდა იქაურებს — ქართველები (!!!) არა ხართ? პანაშვილები ჩამოვედი და როგორ არ მიშვებო.

ან კიდევ ბასილ მკალავიშვილთან მისი „აკრედიტაციის გარეშე“ რად ღირს? რომლის მთავარი მიზანიც გადაცემის ბოლოს გახდა ცხადი. როცა ამ განკვეთილმა მღვდელმა სულ ნარკომანები, ლოთები და მამათმავლები უძახა პატრიარქის გარემოცვის უმრავლესობას. აი ეს, ანუ, ეკლესიის, პირადად პატრიარქის დისკრედიტაციის მცდელობა იყო მთავარი მიზანი, თორემ ვინ დაიჯერებს, რომ რამიშვილს გლდანის ეკლესია ადარდებს, რომლის ტარანით შენგრევასაც სხარულით შეხვდა თავის დროზე.

ერთი სიტყვით, ყოველივე ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, ცხადია, რომ შალვა რამიშვილს ღმერთი ერექციით და მის გარეშეც სწამს, რადგან მისი ღმერთი მამონა და მწვანე ღოღარი — მოციქული მისი...

აი, ამისთანა ხალხმა „გაუჩალიჩეს“ ნანა კაკაბაძეს ის, რაც უნდოდა — ჯერ ნინიამ უწოდო ფაშისტი და ბიძინის მოხდა მოითხოვა მისგან და მეორე დღეს, „სუბიექტურ აზრში“ ლამის „გატყვეს“ საწყალო ნანა შალვა რამიშვილმა და დიანა ტრაპაიძემ ტანდემში.

არადა, რისთვის? იმისთვის, რომ ერთ-ერთ ინტერვიუში უთქვამს — ჰომოსექსუალიზმისთვის, ალბათ, არ უნდა დაიჭირონო, მაგრამ პედერასტობის პროპაგანდაც დაუშვებელიაო...

აი, ეს „ალბათ“ არ აბატიეს, „ალბათ“ ხომ დაეჭვებას ნიშნავს და ეს როგორ გაბედეო. იმავეს ანებებდა გადაცემაში სპეციალურად ჩართული, საზოგადოება „გენდერული თანასწორობისა და ლგბტ ადამიანის უფლებებისთვის“, ვინმე მაგდა კალანდაძე, რომელმაც აშკარად ვერ „გაქაჩა“ ნანასთან, რამაც შალვას რეპუტაცია გამოიწვია: „ცოტა მკაცრად, ლგბტ აგებსო“, ანუ აშკარა გახდა გადაცემის ნამყვანთა წინასწარ დასახული მიზანი — რადაც არ უნდა დასჯდომოდით, ნანა კაკაბაძე უნდა ჩაენახლათ.

თვით „დიდი“ რონალდ რეიგანის ავტორიტეტმაც არ გაჭრა — ჩემი ჰომოფობია რა სახსენებელია, აბა, რეიგანს ეზიზღებოდა პედერასტები თუ ეზიზღებოდაო. რადგან შალიკომ, — იმის მერე ამერიკა წინ წავიდა და დღეს ვერაინი გაბედავს რეიგანის ერთ საუბარსო.

ნანა კაკაბაძე უფლებადამცველია, მას პრინციპული პოზიციის და უამრავი კეთილი საქმის გამო უწოდებენ საქართველო პატივს სცემს. ამას იმად ვამბობ, რომ საკუთარ პოზიციას უჩემოდაც კარგად იცავს, მაგრამ, შესაძლოა, ყბადაღებული პოლიტიკორექტულობის გამო ღიად ვერ თქვას ყველაფერი, ამიტომ მე ვიტყვი:

პედერასტობი ბერძნულად ბიჭების სიყვარულს ნიშნავს! ეს მოკლედ. უფრო ვრცლად კი — სექსობრივი გარყვნილება — სექსობრივი ურთიერთობა მამაკაცებს შორის, მათობადაც.

რატომ მ შახილის ნიშანი? იმიტომ, რომ ეს ის იშვიათი შემთხვევაა, როდესაც, მიუხედავად დიამეტრალურად დაპირისპირებული იდეოლოგიებისა, საბჭოთა ლექსიკონის იდენტური განმარტება იყო იმავე პერიოდის ამერიკულ თუ დასავლეთეუროპულ ლექსიკონებშიც, რადგან ეს ის დრო იყო, როდესაც დასავლეთშიც, მიუხედავად „თავიზანი“ რადიკალური ფილოსოფიის პირველი ნაბიჯებისა, საზოგადოების აბსოლუტური უმრავლესობა ჯერ კიდევ ტრადიციულ-კონსერვატორული იყო, ანუ „განათლებული“ დასავლეთისთვისაც ისევე მიუღებელი იყო პედერასტობა, როგორც ჩვენთვის, „გაუნათლებელი“ საბჭოელებისთვის...

90-იანი წლების დასაწყისში გაერომ გაუტყმა ავადმყოფის სტატუსი არა მხოლოდ გეებს, არამედ ყველა ე.წ. ლგბტ-ს, ანუ ლესბოსელ-გეი-ბისექსუალ-ტრანსსესუალებს (ეს ისე, იმათთვის ამ აბრევიატურის გამოიყვანა, ვინც არ იცოდა). ქვემოთ კი, სადაც დამჭირდება, ყველას მიმართ ჩვენებურად, თბილისურად პედერასტობის ვიზმარ, რადგან პედერასტობა იმას არ ნიშნავს მხოლოდ, უკაცრავად და, ვინ მა-

მალია და ვინ — დედალი, ან ვინ ზევით არის და ვინ — ქვევით, რადგან, ხორციელი გარყვნილების გარდა, ზნეობა-უზნეობის საკითხიც არის, ანუ ნორმალური ორიენტაციის კაცი შეიძლება მანც პედერასტი იყოს.

პრეზიდენტმა ობამამ შარშან საზეიმო ვითარებაში გააუტყმა კანონი, რომელიც აშშ-ის ჯარში პედერასტების მსახურებას კრძალავდა, თან პედერასტების ისტორიულ დამსახურებაზე ისაუბრა ამერიკის წინაშე. მეტიც, ყოველი წლის ივნისის მათ თვედ გამოაცხადა და მსოფლიო პედერასტებს ივნისში გეიალუმების ჩატარებაზე „კურთხევა“ მისცა.

ჰოდა, მოდი და ნუ დავთანხმები შალვას — რეიგანის შემდეგ აშკარაა „ამერიკის წინსვლა“. რაც შეეხება ქართველი ლგბტ-ეზის დამცველ მაგდა კალანდაძეს — პედერასტები ეგეთები იბადებიან და რას ერჩით? — პედერასტებიც ეგეთები იბადებიან და შემხვედრი წინადადებით შემოვიღვარ: ნურც მათ დაიჭერენ, იმ აბრევიატურას ბოლოში ერთი „პ“ დავამატოთ და ლგბტგ გამოვა. პედერასტების უფლებებიც დავიცვათ, რადგან, თუ წინსვლაა, წინსვლა იყოს, ბარემ „დამკაშიც გავიღეთ“, თორემ რას იტყვის ევროპა?

რაც შეეხება პედერასტობის პროპაგანდის ფაქტებს, რის დასახელებასაც შალიკო რამიშვილი დაჟინებით ითხოვდა („იმედის“ „ნანუკას შოუ“, „რუსთავი 2“-ის „პროფილი“), რა, ერთხელ და ორჯერ გვინახავს იქ ცნობილი პედერასტები? მაგრამ ყველას მაინც „მზე“ უჯოკრავს, სადაც ცნობილი ერთი ასეთი „ქათამი“ ნამყვანდაც მუშაობს და ამასწინათ, არც მეტი არც ნაკლები, „გარმოკი“ ეხურა თავზე. პირისპირ კი ისეთი ნაზი და ჰაეროვანი ყმანვილი ეჯდა და ისეთი სექსუალური ვეუალი კეთა, მისი სინაზე მერი შერვაშიძისაც კი (შემინდოს მისმა ლამაზმა სულმა) შემურდებოდა.

შამაჩემის და ჩემი თაობის თბილისში, თავად ქალაქი, ქუნა, ყოველგვარი „უნჯეობის“ გარეშე, არეგულირება ამ პრობლემას, ანუ პედერასტებს, მხოლოდ იმიტომ, რომ პედერასტები იყვნენ, არავინ ეჩივრება. მეც ასევე უწინათ, სარი უთხრიათ, მე ვარ ვიდარდო.

მაგრამ ის, რაც შალვას ღიმილს შვერის, ჩემთვის მკაცრი რეალობაა — დიახ, სწორედ მსოფლიო მასონები ებრძვიან ყოველივე ეროვნული, ტრადიციული და არა მხოლოდ საქართველოში. მათი ბრძოლის ერთ-ერთი იარაღი კი, დიახაც, პედერასტობის პროპაგანდაა. და რა გინდათ, რამიშვილებო, ნინიებო და თუთბერიძეებო, ეს ხალხი უნდა მიყვარდეს?

არა, ხატონო! თუ პედერასტების ლეგტიმური უფლება უკრტუმოების ქნევაა, მეცა მაქვს იმის უფლება, რომ, ვინც მინდა, მძულდეს, და, ვინც მინდა, მიყვარდეს. მე მიყვარს სამშობლო, ჩვენი პატრიარქი, წინაპართა საფლავები, შვილები, შვილიშვილები, მეგობრები და ა.შ.

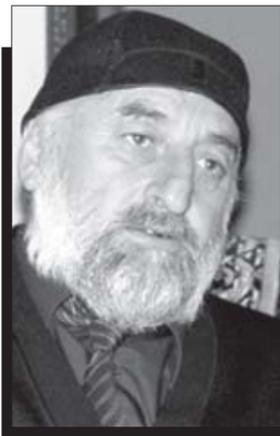
პედერასტები მძულს და მეძახებთ ახლა ბნელი და ჰარიფი...

გეგორძე

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლოთი ქობალია:

ზუგდიდში გარდაცემულ აკონტროლებულ შიარალეზულ ჯგუფში, რომელიც შეიარაღებულია სხვადასხვა სახის იარაღებით და მისი მეთაურია ლ. ქობალია, რომელიც დაკავშირებულია აკონტროლებულ შიარალეზულ ჯგუფთან.

ოპოზიციის ერთ-ერთმა ლიდერმა ირაკლი ალასანიამ განაცხადა, რომ სამეგრელოში, კერძოდ, ზუგდიდში ხელისუფლებამ შექმნა შეიარაღებული ჯგუფები, რომლებიც შესაძლებელია სამოქალაქო დაპირისპირებისთვის გამოიყენოს და იქ ჰომოსის სცენარი განვითარდეს. ალასანიას ეს განცხადება ხელისუფლებამ უარყო და მას ნაბოძვარი უწოდა. სამაგიეროდ, ამ ინფორმაციას გვარდიის ყოფილი სარდალი, ლოთი ქობალია ადასტურებს. მისი განცხადებით, სამეგრელოში მართლაც არის შექმნილი შეიარაღებული ჯგუფები, რომლებიც თავდაცვის სამინისტროს ექვემდებარებიან. ქობალიას აზრით, ზუგდიდში შეიარაღებული ძალების ყოფნა აუცილებელია, რადგანაც საზღვრისპირა ქალაქია. ლოთი ქობალიას განცხადებით, ყველა შეიარაღებულ ჯგუფს ხელისუფლება აკონტროლებს და შესაბამისად, ფინანსდება. რაც შეეხება ოპოზიციის შიშს სამეგრელოში მოსალოდნელ სამოქალაქო დაპირისპირებასთან დაკავშირებით, ქობალია საფრთხეს გამორიცხავს და გარანტიას საკუთარ თავს გვისახელებს, ალასანიასა და ოპოზიციას კი უსაფუძვლო შიშის გამო გულის გამაგრებას ურჩევს.

— ბატონო ლოთი, ოპოზიციის წარმომადგენელმა ირაკლი ალასანიამ გააკეთა განცხადება, რომ ზუგდიდში შეიარაღებული ჯგუფები შეიარაღებულია სხვადასხვა სახის იარაღებით და მისი მეთაურია ლ. ქობალია, რომელიც დაკავშირებულია აკონტროლებულ შიარალეზულ ჯგუფთან. როგორც გვარდიის ყოფილი სარდალი, თქვენს განცხადებასთან დაკავშირებით?

— რა თქმა უნდა, ვიცი, რაც ხდება დასავლეთში. მე არასოდეს ვიქნები ჩვენი შეიარაღებული ძალების გაძლიერების წინააღმდეგი. ჩემი აზრით, საქართველოში ყველა უნდა იყოს ჯარისკაცი, იარაღი ყველას უნდა ჰქონდეს, მაგრამ ყველას — შეიარაღებულ ჯგუფებსა თუ ხალხს — სახელმწიფო უნდა აკონტროლებდეს. თუ ზუგდიდში ამბობთ, გეტყვი, რომ აქ არავის არასოდეს იარაღი ჩვენი ხალხის წინააღმდეგ არ გამოუყენებია.

— თუმცა გამორიცხული არაა, რომ არჩევნების დროს შეიარაღებული დაპირისპირება მოხდეს.

— თქვენ ფიქრობთ, რომ არჩევნებზე მოხდება რამე? მე ასე არ ვფიქრობ, არჩევნებზე დაპირისპირება არ მოხდება.

— მაშინ რა საჭიროა შეიარაღებული ფორმირების შექმნა?

— ზუგდიდი საზღვრისპირა ქალაქია, გააქვთ და შემოაქვთ ნარკოტიკები, კრიმინალები გადადიან და იმალეებიან. არ შეიძლება ზუგდიდში არ იყოს შეიარაღებული ძალები. მზად რომ არ ვიყავით, იმან დაგვლუპა, სხვა არაფერმა.

— კი მაგრამ, პოლიცია ხომ გვყავს, ჯარიც გვყავს და ახალი ფორმირებები რა საჭიროა? ნარკოტიკები და კრიმინალები ხომ პოლიციის საქმეა და არა რეზერვისტების?

— კიდევ გიმეორებთ: ზუგდიდი არის საზღვრისპირა რაიონი. ალბათ, გახსოვთ, თავდასხმები რომ იყო ზუგდიდის მიმდებარე ტერიტორიაზე. სანამ თბილისიდან დამხმარე ძალა ჩამოვა, იმას უნდა ვუცადოთ? ვფიქრობ, ადგილობრივმა ძალებმა უნდა მიიღოს ზომები.

— ამისათვის პოლიცია არ კმარა?

— პოლიციას მხოლოდ შიდა ნესრიგის დაცვა შეუძლია, შეიძლება მოამზადონ ახალგაზრდები იმისთვის, რომ გარე შემოტევებისგან დაცვაში ზუგდიდი. მე ვიცი, თქვენს საიტზე მიგყავთ საუბარი. არ შეიძლება ყველაფერს ასეთი თვალთ შეხედო. სამეგრელო არ არის ისეთი რეგიონი, რომ ადამიანებმა ერთმანეთს არ იმეორებდნენ. სამეგრელოში არ არის ისეთი რეგიონი, რომ ადამიანებმა ერთმანეთს არ იმეორებდნენ. სამეგრელოში არ არის ისეთი რეგიონი, რომ ადამიანებმა ერთმანეთს არ იმეორებდნენ.

— გამორიცხავთ იმას, რომ ეს შეიარაღებული ჯგუფები უკონტროლო ძალად არ გადაიქცევა და არ დაემსგავსება „მხედრობას“?

— „მხედრობის“ შეგარდნადის დროს იყო, მაშინ კუთხე კუთხეს დაუპირისპირდა. ახლა თქვენ ამბობთ, რომ ზუგდიდში ზუგდიდელს ესვრის, ეს ხომ გამორიცხულია.

— ზუგდიდში ჩამოსულებს რომ ესროლონ?

— არა, ესეც გამორიცხებულია. სამეგრელოში ყველა მეომარს ვიცნობ. იმ შეიარაღებულ ჯგუფებში მუშაობა საკუთარი ქვეყნის დაცვაა. ის მეომრები ძალიან კარგი ადამიანები არიან და ცუდს არაფერს იკადრებენ. შეიარაღებული მეთაურია ლ. ქობალია და ის რომ რაიმე რეზერვისტის დასახლებაში იყოს, ეს არ არის. არ არის რეზერვისტის დასახლებაში იყოს, ეს არ არის რეზერვისტის დასახლებაში იყოს, ეს არ არის რეზერვისტის დასახლებაში იყოს.

ბი არიან და ცუდს არაფერს იკადრებენ. შეიარაღებული მეთაურია ლ. ქობალია და ის რომ რაიმე რეზერვისტის დასახლებაში იყოს, ეს არ არის. არიან რეზერვისტები, მათ იციან თავიანთი ადგილი, იარაღი და თავიანთი საქმე. მათ იციან სად, როგორ და რა-ნაირად უნდა მოიქცნენ.

— მოდი, დავაზუსტოთ: თქვენ ადასტურებთ, რომ ასეთი სამხედრო არაფორმალური ჯგუფები არსებობს და მათ სახელმწიფო აკონტროლებს? იქნებ დააკონკრეტოთ, რა აუცილებლობა გამოიწვია მათი შექმნა? რა ფუნქცია აქვს ამ ჯგუფებს? ვინ, რა კატეგორიის ხალხია მათში გაერთიანებული და თუ იღებენ ხელფასს? თუ არიან მათ შორის თქვენი ყოფილი თანამებრძოლები? და საერთოდ, ვის ექვემდებარებიან — თავდაცვის სამინისტროს თუ შინაგან საქმეთა სამინისტროს? წესით, ყველა შეიარაღებული ჯგუფს აქვს თავისი საბოლოო ამოცანა, რას გვეტყვი ამ ჯგუფების საბოლოო ამოცანაზე?

— მე კი არ ვადასტურებ, არამედ ვიცი, რომ თავდაცვის სამინისტროს ზუგდიდში ჰყავს სამხედრო შენაერთები და ყველა ისინი სახელმწიფო კონტროლშია. მათი ნევრები ნაომარი ხალხია, არიან ჯარგამოვლილი რეზერვისტებიც. იმათ ერთი სული აქვთ, როდის დაბრუნდებიან აფხაზეთში, რათა თავიანთი სახლ-კარი და მამა-პაპის საფლავები მოინახულონ. დღეს-დღეობით საქართველოში 500 ათასი კაცია ლტოლვილი, როგორ შეიძლება მათი ასე გაჩერება? ვინც კანონდარღვევს და სამართლიანობის სახსრებს არ დასაბამს, არაფერი არაა.

— თქვენ პირადად თუ იცნობთ იმათგან ვინმეს?

— ჩემი ნაცნობები არ არიან, უმეტესობა ახალგაზრდები არიან.

— ბევრი არიან?

— კი, შეიძლება 800 კაცამდე იყოს. გადიან და გამოდიან, იცვლებიან ხოლმე.

— თქვენ განაცხადებთ, რომ ძალიან გინდათ იმის გაგება, კიდევ რა შეიარაღებული ჯგუფები არიან. თქვენთვის ასე ძნელია ამის გარკვევა?

— მე მართლა მინდა ამის გაგება, ტყუილს ვერ გეტყვი, ჩემს ცხოვრებაში არ მითქვამს. თუ მართლა შექმნილი არაფორმალური გაერთიანებაა, ამის წინააღმდეგი ნაავა.

— თუმცა ჯერ კიდევ არსებობს „მხედრობის“ მიმართ გარკვეული შიში, რომ ზუგდიდში არსებული შეიარაღებული თუ, როგორც ამბობენ, ნებართვითი ჯგუფები ახალ „მხედრობად“ არ გადაიქცევა...

— არა, აქ „მხედრობის“ არაა ლაპარაკი. „მხედრობის“ სულ სხვა იყო, კუთხეები გადაეკიდნენ ერთმანეთს. სამეგრელოში ასეთი დაპირისპირება არ იარსებებს. სამეგრელოში უკონტროლო დაჯგუფება არ არსებობს.

— რეზერვისტები არიან შეიარაღებული?

— ვინ გითხრათ, რომ შეიარაღებული არიან? რა გინდათ, რომ მათქმევინოთ?

— თქვენ გინდათ თქვით,

«ამ ჯგუფების წევრები ნომარტი ხალხია, არიან ჯარბეომოვლილი რეზერვისტები. მათ ერთი სული აქვთ, როდის დაბრუნდებიან აფხაზეთში»

რომ რეზერვისტები წვრთნებს გადიან შეიარაღებულად?

— არ ვიცი და მე ამ საკითხზე ვმუშაობ, მართალი გითხრათ. თუკი შეიარაღებული ადამიანები დადიან ჩუმ-ჩუმად, ამას გავიგებ და საჯაროდ დაიწყებ ყვირობას. უკანონო შეიარაღებულ ძალებს მათ შორის ვეზარდობდი და ახლაც ვეზარდობდი. არაფერი არაა.

— თუმცა, როგორც ბრძანებით, სამეგრელოში არიან შეიარაღებული ჯგუფები, რომლებიც თავდაცვის სამინისტროს ექვემდებარება. ვინ არიან ისინი?

— აქ მოდიან ჯგუფები, ერთი კვირის მერე ისევ იცვლებიან. რაც შეეხება შეიარაღებას, მე ისინი შეიარაღებული არ მიჩნევი.

— მაინც დავაზუსტოთ: თავდაცვის სამინისტროს ხალხია?

— როგორც მე ვხედავ, თავდაცვის არიან. ისე, გზაზე რომ გამოვიდნენ, დავიხანებ, „პოლიცია“ ეწერათ.

— თქვენ პირადად თუ იცნობთ იმათგან ვინმეს?

— ჩემი ნაცნობები არ არიან, უმეტესობა ახალგაზრდები არიან.

— ბევრი არიან?

— კი, შეიძლება 800 კაცამდე იყოს. გადიან და გამოდიან, იცვლებიან ხოლმე.

— თქვენ განაცხადებთ, რომ ძალიან გინდათ იმის გაგება, კიდევ რა შეიარაღებული ჯგუფები არიან. თქვენთვის ასე ძნელია ამის გარკვევა?

— მე მართლა მინდა ამის გაგება, ტყუილს ვერ გეტყვი, ჩემს ცხოვრებაში არ მითქვამს. თუ მართლა შექმნილი არაფორმალური გაერთიანებაა, ამის წინააღმდეგი ნაავა.

— თუმცა ჯერ კიდევ არსებობს „მხედრობის“ მიმართ გარკვეული შიში, რომ ზუგდიდში არსებული შეიარაღებული თუ, როგორც ამბობენ, ნებართვითი ჯგუფები ახალ „მხედრობად“ არ გადაიქცევა...

— არა, აქ „მხედრობის“ არაა ლაპარაკი. „მხედრობის“ სულ სხვა იყო, კუთხეები გადაეკიდნენ ერთმანეთს. სამეგრელოში ასეთი დაპირისპირება არ იარსებებს. სამეგრელოში უკონტროლო დაჯგუფება არ არსებობს.

გუფება აღარ არსებობს და არც დაპირისპირება, რომ ვილატამ ვილატას ესროლოს.

— მოდი, ნუ შექმნი მტრის ხატს. თუ ჩვენ ვემზადებით არჩევნებისთვის, მაშინ მოვემზადებით არჩევნებისთვის.

— დღეს ვინმემ რომც მიინდომოს, კუთხე კუთხეს დაუპირისპიროს და ამისთვის შეიარაღებული ჯგუფები გამოიყენოს, არაფერი გამოუვა. ამით ხალხს მარ დააშინებენ და საერთოდ არ მინდა ამაზე ლაპარაკი. ალასანიასაც არ უნდა ეს ლაპარაკი, ამით ხალხს ნუ დაევაშინებთ, მე ვარ ბარანტი იმისა, რომ სამეგრელოში არაფერი არ არსებობს.

— მაგრამ, თუ ვილატას ეშინია და უსაფუძვლო შიშები აქვს, ჩვეს ვერ გავუმარგებ. გინდა ხალხს ჩვენზე დავიცავთ სამეგრელოში! დარწმუნებით გეტყვით, რომ სამეგრელოში ყველა შეიარაღებულ ყოფილ და ახლანდელ მეთაურს ვიცნობ და მე, ლოთი ქობალია, ბატონი ქობალია, რომ სამეგრელოში თოფი არ ბავარდება.

— გინდათ, თქვათ, რომ ირაკლი ალასანიამ არასწორი ინფორმაცია მიანოდა საზოგადოებას?

— არ მინდა ამაზე კომენტარის გაკეთება, არავისთან დაპირისპირება არ მინდა. არ ვიცი, რა ჰომსზე ლაპარაკობს ალასანი. მე მირჩევნია, მოფრებოთ, გემრიელად, ჩვენი კონცეფციით და გემით ჩავატაროთ ეს არჩევნები და შევძლოთ გასვლა გალმა და არა პარლემენტში გავიდე და სოლიდური დაფინანსება მივიღოთ ბიუჯეტიდან. ეს მაგათი საქმეა, მაგრამ მე ამის მომხრე ვარ.

— რას გულისხმობთ „ჩვენი კონცეფციაში“?

— ჩვენი კონცეფცია არის ის, რომ არც შეგარდნაის ხელისუფლება გვინდა და არც სააკაშვილის. სააკაშვილია პიბრედული სიმინდი შემოიტანა, ბანკის ვალები დაადო ხალხს და სახლები გააყიდვინა. ჩემი კონცეფციით უნდა ალდგეს სამართლიანობა — ჩატარდეს ნორმალური არჩევნები, როგორც ნორმალურ ქვეყანაში. ახლა ჩვენს კონცეფციაზე რომ გელაპარაკოთ, ამისთვის დიდი დრო დავგე-

ჭირდება. მე ადგილობრივ არჩევნებში ხელისუფლების ოპოზიციამ ვიყავი და დღესაც ვარ, ახლა კი იმ ხალხის გვერდით ვერ დავდგები, ვინაც საქართველოს დამოუკიდებლობა არ სურს.

— ვის გულისხმობთ?

— ვგულისხმობ ბიძინა ივანიშვილს. მას არჩევნებში შეეძლო მარტო გასულიყო, ის გრიალ-გრიალით გავიდოდა, მაგრამ მასთან ისეთი ხალხი დადგა, ჩემთვის მიუღებელია. არ მომწონს, რომ ისევე რუსეთისკენ გვაბრუნებენ, ძლივს დავაღწიეთ თავი რუსეთის მარნულებს.

— ივანიშვილის მხარეს ხართ თუ სააკაშვილის?

— არც ერთის. ივანიშვილის მხარეს ვინმემოდი, ის ნაპირალეები რომ არ ყოფილიყვნენ მასთან, მათ შორის, „ძმები რას-აუბლიკალები“.

ვეტერანებმა და ყოფილმა მებრძოლებმა გადაწყვიტეთ, შევექმნათ ძალა და მივიღოთ არჩევნებში მონაწილეობა, თუმცა ჩვენ არ გვაქვს საამისო ფინანსები.

— თქვენ აფხაზეთში დაბრუნება ახსენებ, აგვისტოს ომზე „სამარტო მებრძოლები“ საბაბით დაიწყეს და არათუ ვერაფერი დაიბრუნეთ, იქვე დაეკარგეთ ტერიტორიები...

— შეიარაღებული ძალების სწორ განლაგებასა და შემდგომ მისი მოქმედების სწორ წარმართვაზე დამოკიდებული ბევრი რამაა. ეს დაგვანახა 1993 წელს და 2008 წელსაც. ომი კი იმიტომ წავაგეთ, რომ მოუზადებელი ვიყავით. კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, სააკაშვილს, რომ არ ემორჩილებოდა, ასეთი შეიარაღებული ძალა სამეგრელოში არ არსებობს. სამეგრელოში არავითარი უკონტროლო ძალა არ არსებობს. მიშას რუფიმის გარდა თქვენ წარმოგიდგენიათ უკონტროლო ძალები? თუ ვინმემ რაიმე დააშავა და მერე თქვა, რომ უკონტროლო ძალა იყო, ეს ტყუილია.

— გამოდის რომ სადამსჯელო რაზმებია შექმნილი?

— არ ვიცი რა არის, მაგრამ გეტყვით იმას, რომ ყველა შეიარაღებული ძალა სააკაშვილის კონტროლშია.

— გამოდის რომ სადამსჯელო რაზმებია შექმნილი?

— არ ვიცი რა არის, მაგრამ გეტყვით იმას, რომ ყველა შეიარაღებული ძალა სააკაშვილის კონტროლშია.

ესაუბრა
თეიმურაზ ბაღაძე

საქართველო

მოსე მდინარაძე: «Мой отец воевал, его отец воевал, его отец, его, его, его, его, его отец воевал тоже!»

„მე — მოსე მდინარაძე, ომისა და სამხედრო ძალის ვეტირანთა თვლილის საძალაძო კავშირის თავმჯდომარე, დიდი სამამულო ომის ყველა ვეტირანის სახელით, გოდავით და თავზე ნაცრის დაყრით, დიდ ზოდის ვუსდი დემოკრატებს, რომ თავის დროზე, გერმანულ ფაშისტებს დავსვდით არა ვარდების თაიგულებით, არამედ ქვემეხების ზაღით; ასევე, დღემდე ვერ ვპატიობ თავს, რომ ტყვე ფაშისტები ვერ მოვითავსეთ სუთვარსკვლავიან სასტუმროებში!“

«ანგრიონ, ანგრიონ! თითოეული საქმეული ქებლით გაბ პირვინებას მხოლოდ ამაღლებენ!»

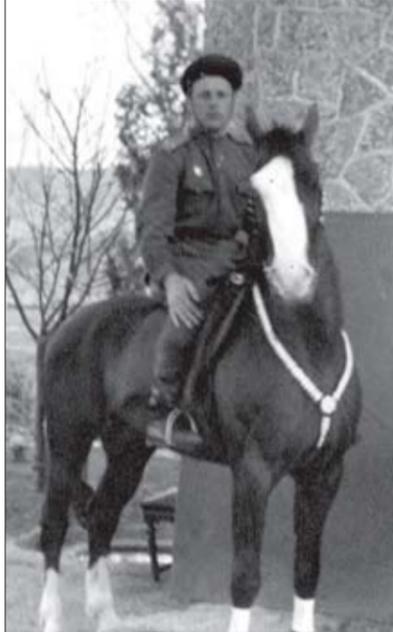
— ბაბუ, ცოტა ხმამაღლა მელაპარაკე! არ მესმის კარგად... მეპატიება, 94 წლის, ოთხი თვის და სამი დღისა ვარ! — მაფრთხილებს ომის ვეტირანი, თადარიგის პოლკოვნიკი, მოსე მდინარაძე.
ერიპა! 94 წლის ადამიანს დღეებიც ახსოვს! მართლაც, იმედი არ გამიცრუა ტიტულ ლეჰსაიამ, საქართველოს ომისა და სამხედრო ძალების ვეტირანთა ცენტრალური კავშირის თავმჯდომარის მოადგილემ, რეკომენდაცია რომ გაუწია ჩემს ახლანდელ რესპონდენტს!
— რაო, ბაბუ, გაგიკვირდა, რომ კარგი მეხსიერება მაქვს? — სულ უფრო და უფრო მაოცებს ბატონი მოსე.
— როგორ მიხვდით ჩემ გაკვირვებას?
— სახეზე განერია და ვკითხულობ! — მხიარული ტონით მეუბნება პოლკოვნიკი.

მისამე ბალორუსიის ფრონტი, 1944 წელი. მარცხნიდან მეოთხე — მოსე მდინარაძე

ო, ამ კაცს იუმორის გრძობა ნამდვილად აქვს, — გაფიქრებასაც ვერ ვასწრებ, რომ ჩემი მასპინძელი ახალ „სიურპრიზს“ მიმზადებს: „ერთი სული გაქვს, შემეკითხო, თუ რას ვფიქრობ სტალინის ძეგლის დამზობასთან დაკავშირებით, არა?“
მისტიკური კომპარი — ეს ადამიანი ჩემს აზრებსაც კითხულობს!
— ამ უტყვინობასთან დაკავშირებით მხოლოდ ერთ კომენტარს გავაკეთებ: აი, აქედან სტალინის ხსოვნას ვერ ამოგვიშლიან (ბატონ მოსეს საჩვენებელი თითი თავთან მიაკვს) არა მხოლოდ ჩვენი, ვეტირანების, არამედ მომდევნო თაობების ხსოვნისადაც მეორედ მოსვლამდე! ანგრიონ, ანგრიონ! თითოეული ნაქცეული ძეგლით მაგ პირვინებას მხოლოდ ამაღლებენ!
— განსაკუთრებით, თუ გაითვალისწინებ, ვინ არიან თავად „დამამხობლები!“ — ვეთანხმები ვეტირანს.
მოსე მდინარაძე დაიბადა გურიის ულამაზეს სოფელში, ვაკეჯვარში 1917 წლის 19 ნოემბერს.
— ხომ გახსოვს ფილმი „ჯარისკაცის მამა“? — მეკითხება ბატონი მოსე. — რას

ეუბნება გიორგი მახარაშვილი ოფიცერს: „Мой отец воевал, его отец воевал, его отец, его, его, его, его, его отец воевал тоже!“-ო. ასე ვიყავი მეც. ბაბუჩემი — საყვარელ სვანიძე მონაწილეობდა 1877-78 წლების რუსეთ-თურქეთის ომში. ახლა წარმოიდგინე, რა ჯარისკაცი იყო, რომ არასრულ ერთ წელიწადში დაჯილდოვდა წმინდა გიორგის ორდენით და სამი მედლით! მამაჩემიც — ჯიმშედი იბრძოდა პირველ მსოფლიო ომში.
1940 წლის 1 იანვარს მოსე მდინარაძემ ჩაიცვა სამხედრო ფორმა.
— რომ იტყვიან, „ინჟინაჟი“, ანუ გადამხობრეს და ქალაქ პოლოცკთან არსებულ ბარაზებს სამხედრო ბაზაზე „მიკრეს თავი“. რადგან რუსული ენა კარგად ვიცოდი, დამნიშნეს პირველი ბატალიონის პირველი ასეულის პირველი ოცეულის პირველი ათეულის უფროსად!
22 წლის მოსესთვის დაინყო უჩვეულო სამხედრო სამსახური.
— ვიყავი კომკავშირის აქტივისტი და ექვსი თვის შემდეგ დავაყენე საკითხი პარტიის კანდიდატად მიღებაზე.

პიპინია ერისთავისგან განსხვავებით, პორტ-არტურში მოსე მდინარაძე არც თავისი ხსენი — «ჩეკოვლი» დაჯაბნა და არც კალსტუხი დაღაჭა

და 1940 წლის 6 ივნისს რიგით მდინარაძეს გადასცეს კანდიდატის ბარათი.
— მეათე დივიზიის მსროლელთა პოლკში ბევრი ქართველი მსახურობდა მათგან თითქმის არავინ იცოდა რუსული. მეძახის პოლკის კომისარი და მეკითხება: „Что будем делать? Как будем принимать присягу?“
არ დაბნეულა მოსე და ერთ ხერხს მიაგნო.
— რუსული სიტყვები ქართული ასოებით დავწერე და წავაკითხინე თანამემამულეებს. ასე მივიღეთ ფიც. ხელისმონერა კი რუსულად ყველამ იცოდა.
სურათიდან მკაცრი მზერით მიყურებს ლამაზი, ტანადი, მხარბეჭიანი ბიჭი შინელში.
— აი, ასეთი ვიყავი დიდი სამამულო ომის დასაწყისში.
1941 წლის 22 ივნისს ასეთეულს ზემდეგი მოსე მდინარაძე ჩაერთო კაცობრიობის ისტორიაში ყველაზე მასშტაბურ და სისხლისმღვრელ ომში.
— 1941 წლის აგვისტოში დივიზიას ესტუმრა გენშტაბის პოლკოვნიკი. მის მიერ ამორჩეულ 500 კაცში მეც აღმოვჩნდი და სექტემბრის ბოლოს გავგავაზვენეს ქალაქ არხანგელსკში, ევრეთ ნოდებულ მცირე აკადემიაში, რომელსაც ერქვა „Вострел“-ი. იქ ვსწავლობდი ნოემბრის ბოლომდე, ხოლო 1942 წლის 5 იანვარს, ვადაზე ადრე მონაწილე უფროსი ლეიტენანტის ნოდება. დამნიშნეს მეტყვიამფრქვევეთა ასეულის უფროსად და გვარდიის 28-ე მსროლელთა დივიზიის შემადგენლობაში, გავგავაზვენეს ფრონტის წინა ხაზზე.
აქ დავეუბნებე, რომ „მცირე აკადემიაში“ სწავლა ერთწლიანი იყო, მაგრამ ახალგაზრდა ქართველმა სამხედრო თეორიის ისეთი ცოდნა გამოავლინა, ისე ადვილად ხსნი-

პოლიტიკური სკანდალი სეულში

სამხრეთ კორეაში, ბირთვული უსაფრთხოების სამიტზე, ამერიკისა და რუსეთის პრეზიდენტების ოფიციალური, სათანახევიანი შეხვედრა გაიმართა. პრეზიდენტების კერძო საუბრის შინაარსი შემთხვევით ჩართული მიკროფონების წყალობით გახდა ცნობილი. ობამამ შეხვედრის შემდეგი ფრაზა გადაულაპარაკა: „ყველა საკითხი, განსაკუთრებით კი რაკეტისწინააღმდეგო თავდაცვის საკითხი, შესაძლებელია გადაწყდეს, თუმცა მნიშვნელოვანია მან (პუტინმა) ამისათვის მოგვცეს სივრცე. ეს ჩემი ბოლო არჩევნებია, არჩევნების შემდეგ მეტი მოქნილობა მექნება საკითხის გადასაწყვეტად.“

მიტ რომნი: ჩვენი №1 მტერი რუსეთია

„დღეს რუსეთი და არა ირანი ან ჩინეთი აშშ-ის გეოპოლიტიკური მტერია“, — განაცხადა აშშ-ის პრეზიდენტობის კანდიდატმა მიტ რომნიმ, რომელთანაც ობამას მხოლოდ 10 %-იანი უპირატესობა აქვს. „იგი (რუსეთი) ყოველთვის მხარს უჭერს ყველაზე ცუდს მსოფლიოში“, — განაცხადა რომნიმ ობამასა და მედევეს შორის გამართული და შემთხვევით ჩანერილი პრივატული საუბრის კომენტარებისას. „მამულოებს ობამას სეულური დაპირებები. რუსეთი არამეგობრული ფიგურაა მსოფლიო სცენაზე. ის, რომ პრეზიდენტი ცდილობს, რუსეთთან ურთიერთობები უფრო მოქნილი გახადოს და, ამასთან ერთად, მას არაფერი აქვს სათქმელი ამერიკელი ხალხისათვის რუსეთთან დაკავშირებით, ეს ძალიან შემამოფოთებელი ნიშანია. მე ძალიან, ძალიან მაშფოთებს ეს. რუსეთი ჩვენი №1 გეოპოლიტიკური მტერია“, — განაცხადა რომნიმ.

„ყველაზე დაბალი რანგის პარლამენტარი, რომელიც ვალოდია ჯინჭარაძესავე ბოლო მერხზე ზის, ერთ თვეში იღებს იმხელა ჯამაგირს, რასაც მე პენსიის სახით ვღებულობ ერთი წლის განმავლობაში. შენი ამოცანაა, დაითვალო რამდენი ოფლი უნდა დაღვაროს დავუბატონა ძველის სასიკეთოდ, რომ გადაწონოს მოსა მდინარაძის მიერ დაღვრილი სისხლის ოდენობა“.

და ტაქტიკურ ამოცანებს, რომ აკადემიის ხელმძღვანელობამ სავსებით საკმარისად ჩათვალა მდინარაძისთვის სწავლის ორი თვეც!

1944 წლის დასაწყისში 39-ე არმიის სამხედრო საბჭოს გადაწყვეტილებით, მაიორი მდინარაძე დაინიშნა გვარდიის 279-ე მსროლელთა პოლკის მეთაურად! ეს იყო თავბრუსდამხვევი სამხედრო კარიერა. რაღაც არასრულ 3 წელიწადში, უფრო ზუსტად, ორ წელიწად-ნახევარში მოსე მდინარაძე ასეულის ზემდგომი პოლკის მეთაური გახდა! ეს, საბჭოთა ჯარში, უმთავრესი შემთხვევა იყო!

სტალინის უსაყვარლესი მხედართმთავარი, ყველაზე ახალგაზრდა არმიის გენერალი, მესამე ბელორუსიის ფრონტის მთავარსარდალი ივანე ჩერნიახოვსკი ეწვია მდინარაძის პოლკს, რათა პირადად გაეცნობოდა მის მეთაურს.

— ივანე ჩერნიახოვსკი ულამაზესი ვაჟკაცი იყო! არაფერი სჯობდა მის ნახვას! ჯარი მას აღმერთებდა! მკაცრი იყო, მაგრამ გულისხმიერი. სხვა მთავარსარდალებისგან განსხვავებით, მის გამოჩენაზე ხელკეცივებს „მუხლები არ უკანკალებდათ“ და სარდლის ბრძანებებს სიხარულით ასრულებდნენ! ორი საათი დაჰყო პოლკში ივანე დაწინაოვნება, ძალზე კმაყოფილი დარჩა, წასვლისას მეუბნება: „Я командиром полка стал в 32 года, а вам — только 26! Вот и приехал, чтобы лично познакомиться. Быть вам маршалами!“

თავად ჩერნიახოვსკი მარშლობას ვერ მოეხსნო. 1945 წლის 3 თებერვალს, კენიგსბერგის აღებისას, სასიკვდილოდ დაიჭრა. არადა, საბჭოთა კავშირის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარეს — კალინინს უკვე ხელი მოწერილი ჰქონდა ბრძანებაზე, ჩერნიახოვსკისთვის მარშლის ნოდების მინიჭების თაობაზე. იგი მხოლოდ 38 წლის იყო...

— მე დარწმუნებული ვარ, ჩერნიახოვსკი ცოცხალი რომ ყოფილიყო, ის ისეთ სიმბოლოებს არ ჩაიდინდა, რაც ჩაიდინა შუკოვმა 1957 წელს და ჩვენი ქვეყნის ისტორია სხვანაირად იქნებოდა!

რი იქნებოდა... და, ალბათ, ჩემი სამხედრო ბიოგრაფიაც...

არც მოსე მდინარაძეს გაუმართლა. 1944 წლის 23 ივნისს მისმა პოლკმა გაარღვია გერმანელთა თავდაცვის ხაზი და პირველი გავიდა სახელმწიფო საზღვარზე, მაგრამ ბრძოლაში მძიმედ დაიჭრა.

— ცხრა წამსხვრევიდან ექიმებმა მარტო ორის ამოღება შეძლეს. დანარჩენი შვიდი კი „სუვენირად“ დამიტოვეს — ერთი ბეჭის ქვეშ, ერთი ფილტვში, სამი პატარა — თავში და ასე შემდეგ... ყოველთვის მქონდა სირთულეები, როცა თვითმფრინავით მივმგზავრებოდი. შემონმებისას აპარატურა წრიონებდა. „ეს ომი „მღერის“ ჩემში“, — ვუსხნიდი აეროპორტის თანამშრომლებს.

ცხრა თვე იმუშებდა ჭრილობებს მოსე მდინარაძე. ბოლომდე გამოჯანმრთელება ვერ შეძლო, რომ ისევ ფრონტზე მოითხოვა წასვლა.

— იმ დროს ჩემი დივიზია მონღოლეთში იყო. 1945 წლის 9 აგვისტოს იაპონელებს შევუტყუეთ, გავარღვიეთ მათი დაცვის ხაზი ხალხურ-არშანის რაიონში და წყნარ ოკეანემდე მივედით. დავიკავეთ პორტ-არტური და იქ 1947 წლამდე ვმსახურობდი.

— იმ პორტ-არტურში?! — დიას, დიას. ზუსტად იმ პორტ-არტურში, საიდანაც პიპინია ერისთავმა თავის ცხენს გამოასწრო, — იცინის ბატონი მოსე.

1947-72 წლებში პოლკოვნიკი მდინარაძე მუშაობდა სამხედრო კომისრად ქუთაისში, ჭიათურაში, აჭარის ავტონომიურ რესპუბლიკაში, თბილისის 26 კომისრების სახელობის რაიონში. 1972 წელს პოლკოვნიკი მდინარაძე თადარიგში გავიდა. შემდგომ კი, 1989 წლამდე, ავტოტრანსპორტის სამინისტროში ერთ-ერთ სამმართველოს ხელმძღვანელობდა.

კუბინის ამ მილოხვიდან ზუსტად სავი თვის შედეგ, პირველად საქართველოს ისტორიაში, უიუთ პარალიზებულა უაღვრესა მთავარსარდალს გორის ტალახი ავილა...

ხედრო კომისრად ქუთაისში, ჭიათურაში, აჭარის ავტონომიურ რესპუბლიკაში, თბილისის 26 კომისრების სახელობის რაიონში. 1972 წელს პოლკოვნიკი მდინარაძე თადარიგში გავიდა. შემდგომ კი, 1989 წლამდე, ავტოტრანსპორტის სამინისტროში ერთ-ერთ სამმართველოს ხელმძღვანელობდა.

დღევანდელ დემოკრატებს აღიზანებს სიტყვები „დიდი სამშალო ომი“, მის ნაცვლად ხმაობენ: „მეორე მსოფლიო ომს“.

— მაგ დემოკრატებს რომ მოუსმინო, ყველა ვინც ჩვენ გვებრძოდა, გმირია. აი, მაგალითად, გავიხსენოთ ჰიტლერის გენერალი შალვა მალლაძის გენერალ-გუბერნატორი გახლდათ. მალლაძე დაჰპირდა ჟორდანისა, რომ თბილისის დასაცავად 5 ათასს ჯარისკაცს გამოიყვანდა, მაგრამ 500 იუნკერით დასჯერდა. ხოლო ვინაა იუნკერი? არასრულფასოვანი ჯარისკაცი და, აი, ამ მალლაძე-ლიძემ ხუთასი საჯიშე ბიჭი

კოჯრის მიდამოებში მეთერთმეტე არმიას ჩაახოცინა...

— ხუთი ათასი ჯარისკაცი სადღა იყო?

— ქალაქში ყველა გაქცევას ცდილობდა... ჟორდანის თამაშობით! ნამდვილი გმირები იყვნენ მაზნიაშვილი, აფხაზი და ჩოლოყაშვილი!.. ჰმ, მალლაძეები! — ირონიულმა გრიმასამ წამით გაიღვრა ვეტერანის სახეზე.

— ბატონო მოსე, ხშირად გაიგონებ, რომ ჩვენ სხვის ომში ვმონაწილეობდით...

— ასე დანერე: „მე — მოსე მდინარაძე, ომისა და სამხედრო ძალების ვეტერანთა თბილისის საქალაქო კავშირის თავმჯდომარე, დიდი სამამულო ომის ყველა ვეტერანის სახელით, გოდებთ და თავზე ნაცრის დაყრით, დიდ ბოდიშს ვუხდით დემოკრატებს, რომ თავის დროზე, გერმანელ ფაშისტებს დაგვხდით არა ვარდების თაიგულებით, არამედ ქვემეხების ზალბით; ასევე, დღემდე ვერ ვპატიობ თავს, რომ ტყვე ფაშისტები ვერ მოვათავსეთ ხუთვარსკვლავიან სასტუმროებში!“

დასვი ნერტილი, არა, უკეთესია, ძახილის ნიშანი!

ხარხარისგან თავს ძლივს ვიკავებ!

94 წლის გმირს სახელმწიფო უხდის 314-ლარიან პენსიას. აქედან 90% მიღის კომუნალურ გადასახადებში და ნამლებში...

— მე კიდევ რა მიჭირს, ბაბუ! მაგრამ, რა ქნას 80-ლარიანმა პენსიონერმა?!

— აქვე ბატონი მოსე ამოცანას მიყენებს.

— ახლა, მოისმინე ამოცანის პირობა:

ყველაზე დაბალი რანგის პარლამენტარი, რომელიც ვალოდია ჯინჭარაძესავე ბოლო მერხზე ზის, ერთ თვეში იღებს იმხელა ჯამაგირს, რასაც მე პენსიის სახით ვღებულობ ერთი წლის განმავლობაში. შენი ამოცანაა, და დაღვაროს დეპუტატმა ქვეყნის სასიკეთოდ, რომ გადაწონოს მოსე მდინარაძის მიერ დაღვრილი სისხლის ოდენობა.

— ბატონო მოსე, დამინერეთ ორიანი! მათემატიკა ბავშვობიდან მეზიზღება!

ასე უყვარო საქართველოში!

ცნობილია, რომ გამოჩენილი მამაკაცის გვერდით აუცილებლად დიდი ქალი დგას. ამ ოჯახში ჩემი მისვლა ამა წლის 22 მარტს დაემთხვა ეთერ და მოსე მდინარაძეების ერთად ყოფნის 67-ე წლისთავს.

— ამ დღეს ჩვენ ერთმანეთი გავიცანით, — მიყვება ქალბატონი ეთერი, — და შევეთანხმდით, რომ დავქორწინდებოდით.

— სად გავიცანით ერთმანეთი?

— ვაკეკვარში! მოსე ჭრილობას თბილისის ჰოსპიტალში იმუშებდა და რამდენიმე დღით მშობლიურ სოფელში ჩამოვიდა.

მიუხედავად იმისა, რომ ქალბატონი ეთერი განათლებით პედაგოგია, პროფესორი არ უმუშავია, სამაგიეროდ, დიდებული ოჯახი შექმნა.

— ქორწილი პორტ-არტურში გადავიხადეთ, — იხსენებს ბატონი მოსე. — ვინაიდან მე არ შემეძლო წავსულიყავი საქართველოში, ეთერი თავად ჩამოვიდა ჩემთან.

გზაში 59 დღე დაჰყო! 1947 წლის 6 ნოემბერს, ქუთაისში ჩამოსვლისთანავე, ხელი მოვანერე, 7 ნოემბერს კი გოგო შეგვეძინა!

წარმოუდგენელია, მაგრამ 67 წლის მანძილზე ცოლქმარს შორის ერთი შეკამათებაც არ ყოფილა!

— 88 წლის ქალი ვარ და დღეს მაქვს ერთადერთი სურვილი, რომ მე და მოსე ერთდროულად წავიყვანოს ღმერთმა!

— მაგაზე ნუ ფიქრობ, ეთერი! — ამშვიდებს მეუღლეს ბატონი მოსე. — ჯერ კიდევ ბევრი მაქვს გასაკეთებელი. აგერ, ვეტერან ბოგველიშვილს უფასო წამალზე უარი განუცხადეს და ეს საქმე მოსაგვარებელია!

გიორგი კორაკაძე

ქუთაისი, 1947 წელი. ცენტრში — მოსე მდინარაძე

მდინარაძეების წყვილი

უიტნი ჰიუსტონი დაიხრჩო

გამოძიებამ მომღერალ უიტნი ჰიუსტონის გარდაცვალების მიზეზებთან დაკავშირებით ჩატარებული სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის შედეგები გამოაცხადა. ამერიკელი მომღერალი აბაზანაში გულის შეტევის შედეგად დაიხრჩო. ჩატარებული ექსპერტიზის შედეგები, მომღერლის მკვლელობის შესახებ არსებულ ვერსიას უარყოფს. პოლიციის ინფორმაციით, გულის შეტევის პროვოცირება კოკაინის მოხმარებამ გამოიწვია. უიტნი ჰიუსტონი აბაზანაში მამინ დაიხრჩო, როცა ის ნარკოტიკების ზემოქმედების ქვეშ იმყოფებოდა. „ჰიუსტონის ორგანიზმში კოკაინის კვალი აღმოჩნდა, რომელიც გულის უკმარისობასთან ერთად მისი გარდაცვალების ერთ-ერთი ფაქტორი გახდა“, — აღნიშნულია დასკვნაში.

ევროკავშირმა ვინის მიმართ სანქციების გაფართოების თაობაზე

ევროკავშირის ქვეყნებმა მიღწეის შეთანხმებას ბელარუსის მიმართ სანქციების გაფართოების თაობაზე. ინფორმაცია ამის შესახებ ბრიუსელში მყოფმა დიპლომატებმა გაავრცელეს. მათი თქმით, სანქციების ახალ სიაში შეტანილია რამდენიმე ბელარუსული კერძო კომპანია და 12 კერძო პირი. დამატებით ინფორმაცია არ ვრცელდება.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

უწყვეტი უწყვეტი ვერასოდეს იბაზს არჩევნებს, ამიტომ ქალაქულაბა არჩევნების შედეგების მიხედვით კი არ უნდა აიღონ, არამედ მისი გვირგვინი ავლით. ამ შემთხვევაში არავითარი მნიშვნელობა არ აქვს, ვის მისცა ხმა ამომრჩეველმა. მთავარია, ვის დაუჭირა მხარს დასავლეთი. რაც პირდაპირ ქალის გამოყენებით არ ხერხდება, ის ქუჩიდან ზეწოლით უნდა განხორციელდეს. ქუჩაში კი ისინი გამოდიან, ვისაც, კარგა ხანია, ასწავლიან სამოქალაქო პროტესტს.

«ალ ქაიდას» ლიდერი — დასავლური ჯარების წინააღმდეგ

„ალ ქაიდას“ ლიდერი აიმაან ალ-ზავაჰირი ავღანელებს საკუთარ ქვეყანაში დასავლური ჯარების, კერძოდ, ამერიკის სამხედრო არმიის წინააღმდეგ მოქმედების კენ მოუწოდებს. ინფორმაცია ამის შესახებ ცნობილი გახდა აიმაან ალ-ზავაჰირის აუდიო გზავნილიდან, რომელიც ჯიჰადისტების ვებგვერდზე განთავსდა. აუდიო ჩანაწერი 11 წუთს გრძელდება და კიცხავს დასავლური ცივილიზაციის ღირებულებებს. გზავნილში ასევე საუბარია ამერიკელი ჯარისკაცების მიერ ავღანეთში განხორციელებული ქმედებების თაობაზე, მათ შორის, ამერიკელი საზღვაო ქვეითი ჯარის მიერ მოკლულ ამბოხებულთა ცხედრების შეურაცხყოფის ფაქტებზე.

თურქეთში ირანის საელჩოზე თავდასხმა მოხდა

გაეროცხლებული ინფორმაციის თანახმად, უცნობმა ხანდაზმულმა მამაკაცმა ააღებადი ნივთიერებით სავსე სამი ბოთლი ირანის საელჩოს შენობაში შეაგდო. ბოროტმოქმედი პოლიციამ დააპატიმრა. ინციდენტი შედეგად არავინ დაზარალებულა. მიმდინარეობს გამოძიება.

ტელევიზიული ეკლავი მოკლას

საფრანგეთის პოლიციამ ებრაულ კოლეჯზე თავდასხმაში ეჭვმიტანილი მოპამედ მერა მისი სახლის შტურმის დროს მოკლა. სპეცოპერაციის დროს სამი პოლიციელი დაიჭრა. ქვეყნის შინაგან საქმეთა მინისტრ კლოდ გეანის ინფორმაციით, 23 წლის ეჭვმიტანილი პოლიციასთან კავშირზე ბოლოს ღამით გაგდა. მას სიკვდილი იარაღით ხელში სურდა. სამართალდამცავთა სპეცოპერაცია მთელი დღე-ღამის განმავლობაში გრძელდებოდა. პოლიციამ საცხოვრებელი სახლის ყველა ბინადრის ევაკუაცია მოახდინა, შენობას შეუწყვიტეს ელექტროენერგიის, წყლისა და ბუნებრივი აირის მიწოდება.

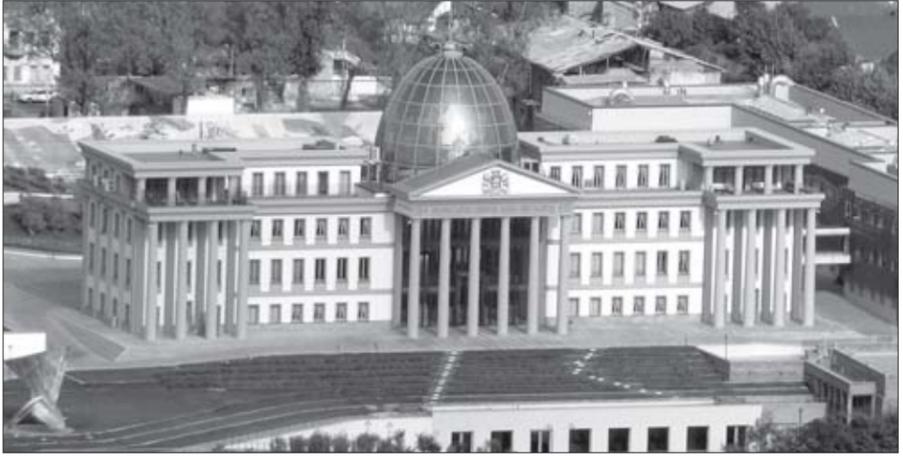
შავი ორშავი

ეს წერილი რუსეთის პრეზიდენტის არჩევნებამდე სულ რამდენიმე დღით ადრე დაიწერა. მაშინ ბევრი ვიფიქრე, ღირდა თუ არა მისი გამოქვეყნება და აღარ გავგზავნე. ბოლოს და ბოლოს, რუსმა ხალხმა თავად უნდა გააკეთოს არჩევანი. არჩევნების შედეგების გამოცხადების შემდეგ კი გადავწყვიტე, რუსი მკითხველებისთვის ძალიან მოკლედ ამეხსნა, რით მთავრება ე.წ. ფერადი რევოლუციები და რა ემუქრებოდათ მათ მისი წარმატების შემთხვევაში. წერილი ავტორიტეტულ გამოცემაში expert.ru გამოქვეყნდა.

რუსეთში მიმდინარე პროცესებს რომ აკვირდები, გარედან თავს მოხვეული „ფერადი რევოლუციების“ ტექნოლოგიაში სრულიად გაუთვითცნობიერებელი უნდა იყო, რომ ვერ მიხვდები, რა ხდება სინამდვილეში. შემეძლო, დუმილი მერჩია, მით უფრო, რომ ამის საკმაო მიზეზი მაქვს, მაგრამ იმ ადამიანების გაოცებულ გამოხატულებებს, რომლებიც, პირველ რიგში, უნდა ხვდებოდნენ, საიდან ქრის სიო, მოგანდომებს იმის გაზარებას, რაც ჩვენთან, საქართველოში უკვე მოხდა.

ერთ-ერთ სატელევიზიო თოქ-შოუში თინა კანდელაკი იმას არკვევდა, თუ რატომ ცდილობს ოპოზიცია ხელი-სუფლების (ამ შემთხვევაში — პუტინის) მხარდაჭერა მარცხიანი გახდეს. ეს სულაც არ არის შემთხვევითი და არც იმიტომ ხდება, რომ პუტინის რეალურად მხარდაჭერა არ აქვს. შესაძლოა, — პირიქითაც. მათ, ვინც „იცის“, რომ ჩუღუნა ზამბატოვას „აშანტაუტუნენ“, არაფერი ახალი არ მოუგონიათ. ეს „ხელისუფლების არაბადადობრივი შეცვლის“ ტექნოლოგია კარგად აპრობირებული მეთოდია და იგი ერთნაირად ყველა იმ ქვეყნისთვის, რომლებშიც ერთი და იმავე სცენარით ხდება შემდეგ „ფერადი რევოლუციები“ ნოდებული სახელმწიფო გადატრიალებები.

უნდა შეიქმნას აბსოლუტური, რომელსაც ადამიანები ვერ გააბადავენ სულსუფლების მხარდაჭერას და საკუთარი არჩევნის დაცვას. აბსოლუტი უმცირესი შემთხვევაშიც უნდა შეწყვიტოს თავისი მხარდაჭერა და დაიხრება სხვა მხარეს. ეს არის მთავარი პრინციპი. — როგორ გეკადრებათ! მან ვოლუტის“ შემდეგ მოხდება, ახლა კი რეპოლუციონერები ცხარად ამტკიცებენ, რომ სჯობს იყოს ჯანმრთელი და მდიდარი, ვიდრე — ღარიბი და აპატი-

სახელმწიფო შენობები იყიდა, პრეზიდენტი კი ასობით მილიონად ღირებულ ახალ რეზიდენციას იშენებს, რომლის ბიუჯეტი სახელმწიფო საილუპოვასავე დასურულია

ქუჩაში ხვრეტს. იმდენი ტყე-ნასროლი, რამდენიც ჰოლივუდის ბოევიკების მათ საყვარელ გმირებსაც კი არ უსვრიან. როცა ვერ ამტკიცებენ, რომ დალაშქრებული იარაღები უფლები იყვენ, მათ თავად პოლიციის წარმომადგენლები უდებენ იარაღს და ტელევიზიით აჩვენებენ. აცხადებენ „სულგან ტოლერანტობას“ და 100 ათას მოსახლეზე პატიმრების რაოდენობით ევროპის ჩემპიონები ხდებიან. სახელმწიფო მოხელეთა აპარატს პენსიონერზე 200-500-ჯერ მეტ ხელფასს უნიშნავენ, რომელიც 6 წელიწადის განმავლობაში იხდებიან. ისინი კი, თავის მხრივ, ყოველ თვე იმავე რაოდენობის პრემიებს უწევენ საკუთარ თავს.

სახელმწიფო შენობები იყიდა, პრეზიდენტი კი ასობით მილიონად ღირებულ ახალ რეზიდენციას იშენებს, რომლის ბიუჯეტი სახელმწიფო საილუპოვასავე დასურულია.

2003-ში მმართველმა პარტიამ არჩევნებში 22 პროცენტით ვერ დააგროვა და ეს რევოლუციის საბაბად იქცა. რა მნიშვნელობა აქვს იმას, რომ პარლამენტში 6 პოლიტიკური სუბიექტი მოხვდა ოპოზიციის უმრავლესობით? ყველა მომდევნო არჩევნებში „სამართლიანი არჩევნების“ მოთხოვნით მოსული რევოლუციური ხელისუფლება საკონსტიტუციო უმრავლესობით იმარჯვებს!

გუმინდელი მებრძოლები „ფართოდ დახუჭული თვალებით“ აღარ იმჩნევენ დარღვევებს და ოკუპირებული ტელეკომპანიების ეკრანებიდან უტიფარი ღიმილით ამტკიცებენ, რომ საქართველოში დემოკრატია გაიმარჯვა. ისინი ერთმანეთს ინვევენ სატელევიზიო გადაცემებში, ერთმანეთს და მთავრობას აქებენ, რომელიც ამასობაში მსოფლიო ბანკმა „ნომერ პირველ რეფორმატორად“ გამოაცხადა.

მინა უცხოელაზე იყიდა, მათიველი გლენები კი შიშვლილთაში არიან განხორცილნი. შემოსული პროდუქციის დამამრავლი უსაბამოან მათი კონკურენცია არ შეუძლიათ. შემოტანილი პროდუქტსაც ალაპარაკე ამომგებს და, თუკი სადგი უსარისხო პროდუქტია „ჩანვა“, ყველაფერი დაუბრკოლებლად შემოდის.

ადამიანებს სამსახურიდან ყრიან. არა მარტო სახელმწიფო სტრუქტურებიდან, არამედ სკოლებიდან, უნივერსიტეტიდან, საავადმყოფოებიდან. პრეზიდენტი პირდაპირ აცხადებს, რომ მათი „საბჭოთა“ გამოცდილება არავის სჭირდება. ხელმძღვანელ თანამდებობებზე 22-25 წლის ახალგაზრდები ინიშნებიან, რომლებმაც დასავლეთში ხანმოკლე, დაჩქარებული კურსები გაიარეს.

ნულ ხელისუფლებას ხალისიანად ემსახურება და აქებს. იგი უხვად არის დაფინანსებული და ხალხთან არაფერი აქვს საერთო.

თუ 2003 წელს ქუჩაში 50 ათასი ადამიანის გამოსვლა საკმარისი აღმოჩნდა ძალაუფლების ასაღებად, 2008-ში ათჯერ მეტი ადამიანის გამოსვლა მეორე ტურის დანიშნისთვისაც კი არ აღმოჩნდა საკმარისი.

ჯარი ომს აგებს საკუთარ ტერიტორიაზე, მაგრამ ვერაფერს და ავღანეთში „დემოკრატის მშენებლობას“ ეხმარება.

დეპუტატს, რომელმაც საპარლამენტო ტრიბუნლიდან გაბედა, ეთქვა, რომ ომი სამხრეთ ოსეთში სააკაშვილის ავანტიურა იყო, მმართველი პარტიის წარმომადგენელი იქვე, პარლამენტის სხდომათა დარბაზში ურტყამს და იმუქრება, რომ ასევე გაუსწორდება ყველას, ვინც ამგვარ განცხადებას გააკეთებს!

ჰკითხეთ ქსენია სობრაკს, მოსწონს ამგვარი გამოხატვის თავისუფლება? ჰკითხეთ მათ, ვინც ასე იკლავს თავს ადამიანის უფლებებისა და დემოკრატიისთვის, — მოსწონთ ის, რაც საქართველოში სინამდვილეში ხდება და არა ის, რასაც მიშკო ჩამოსულ ფანებს აჩვენებს?

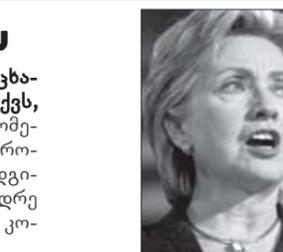
თქვენ ეს ყველაფერი გინდათ? მაშინ: Go ahead! Good luck! Do it!

ნანა დვდარიანი

კორეა ურანის გაფორმების მოწყობილობას ელავს

სტენფორდის უნივერსიტეტის პროფესორისა და მეცნიერის, ზიგფრიდ ჰეკერის განცხადებით, ჩრდილოეთ კორეას ურანის გამამდიდრებელი გაცილებით მეტი მოწყობილობა აქვს, ვიდრე აღიარებს. მეცნიერის განცხადებით, მისი დასკვნა ეფუძნება მისსავე კვლევას, რომელიც მან უახლეს სატელევიზიო ფორუმზე დაკვირვებით ჩაატარა, ასევე სხვა კვლევებსაც. როგორც მეცნიერმა თავის კვლევაში დაასკვნა, ჩრდილოეთ კორეას მსგავსი სადგური სხვა ადგილასაც აქვს და არ ახმაურებს, ხოლო ურანის გამამდიდრებლის პროგრამა იმაზე გაცილებით ადრე დაიწყო, ვიდრე ეს ოფიციალურად განაცხადა. 2010 წლის ნოემბერში მეცნიერი ჩრდილოეთ კორეაში მინევეით იმყოფებოდა, სადაც იონგბიონის ატომური ენერჯის სადგურს ეწვია.

სტენფორდის უნივერსიტეტის პროფესორისა და მეცნიერის, ზიგფრიდ ჰეკერის განცხადებით, ჩრდილოეთ კორეას ურანის გამამდიდრებელი გაცილებით მეტი მოწყობილობა აქვს, ვიდრე აღიარებს. მეცნიერის განცხადებით, მისი დასკვნა ეფუძნება მისსავე კვლევას, რომელიც მან უახლეს სატელევიზიო ფორუმზე დაკვირვებით ჩაატარა, ასევე სხვა კვლევებსაც. როგორც მეცნიერმა თავის კვლევაში დაასკვნა, ჩრდილოეთ კორეას მსგავსი სადგური სხვა ადგილასაც აქვს და არ ახმაურებს, ხოლო ურანის გამამდიდრებლის პროგრამა იმაზე გაცილებით ადრე დაიწყო, ვიდრე ეს ოფიციალურად განაცხადა. 2010 წლის ნოემბერში მეცნიერი ჩრდილოეთ კორეაში მინევეით იმყოფებოდა, სადაც იონგბიონის ატომური ენერჯის სადგურს ეწვია.

ჰილარი კლინტონი სტამბულში ჩავის

აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი ჰილარი კლინტონი პირველ აპრილს თურქეთს ეწვევა. კლინტონი სტამბულში „სირიის მეგობართა“ სამიტს დაესწრება. როგორც ცნობილია, სავარაუდოდ, აპრილის თვეში კლინტონს საქართველოშიც ელოდება, თუმცა აშშ-ის სახელმწიფო მდივნის თბილისში ვიზიტის კონკრეტული თარიღი დაუდგენელია.

ამ დროისათვის მთავარ ინტრიგად რჩება პასუხი კითხვაზე: ვინ დაიწყებს ომს პირველი — ისრაელი თუ აშშ? რამდენად მოახდენს ამ ფაქტზე გავლენას ისეთი ფაქტორები, როგორცაა მოახლოებული საპრაზიციანი არჩევნები ამერიკაში, შესაძლო ომი სირიასა და ირანში შიიტების შიიტობაში? კიდევ რომელი სახელმწიფოები მიიღებენ ამ კონფლიქტში პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობას?

თეირანი: აპრილში დასსება

აშშ-მა რუსეთს სთხოვა, გადასცეს ირანს ულტიმატუმი, რომელშიც ნათქვამია, რომ „ექვსიანთან“ აპრილის მოლაპარაკებები თეირანისათვის ომის თავიდან აცილების ბოლო შანსია. უნდა მოხდეს ირანისა და მისი ბირთვული პროგრამის დარეგულირების საქმეში ექვსი შუამავლის წარმომადგენელთა შეხვედრა. ეს შუამავლები კი არიან რუსეთი, ბრიტანეთი, გერმანია, ჩინეთი, აშშ და საფრანგეთი.

განხილვის თემა აპრილში კვლავ ირანის ბირთვული პროგრამა და სამხედრო მიზნებისათვის მისი შესაძლო გამოყენება, ასევე ატომური ენერჯის საერთაშორისო სააგენტოს ინსპექტორების ქვეყნის ბირთვულ ობიექტებზე დაშვების საკითხები იქნება. სერგეი ლავროვს ირანის ხელისუფლებამდე ულტიმატუმის წინადადების მიტანა აშშ-ის სახელმწიფო მდივანმა ჰილარი კლინტონმა დაავალა. მანამდე აშშ-ის თავდაცვის მინისტრი ლეონ პანეტა ვარაუდობდა, რომ ომი, შესაძლოა, დაიწყოს აპრილში, მაისში ან ივნისში. ომის დაწყებისათვის მზადაა ისრაელის ხელისუფლებაც.

ბლემის ჩრდილში მოქცეული ირანის მდგომარეობა ბოლო პერიოდში მკვეთრად გამწვავდა. სულ ცოტა ხნის წინ აშშ-ში სპეციალურად ირანზე შესაძლო თავდასხმასთან დაკავშირებული მოლაპარაკებებისთვის ისრაელის პრემიერი ბენიამინ ნეთანიახუ ჩავიდა. აშშ-ში მოსახლეობის ფსიქოლოგიური დამუშავება უკვე ჩატარებულია. მოსახლეობის უკანასკნელი გამოკითხვის თანახმად, 56% ირანზე თავდასხმას მხარს დაუჭერს, თუ ბირთვული იარაღის შექმნის მტკიცებულებები გამოჩნდება. ამავე დროს ამერიკელთა 39% პრობლემის საომარი გზით მოგვარების წინააღმდეგაა. 62% კი გაამართლებს ვაშინგტონის მიერ ისრაელის მხარდაჭერას, თუ ეს უკანასკნელი ირანზე თავდასხმას განაგრძობს. თავდასხმა ნავთობის ღირებულების ზრდას განაპირობებს, თუმცა, აშშ-ის მოსახლეობის ნახევარი ამისათვის მზადაა.

მრავალი ექსპერტი მიიჩნევს, რომ მილიტარისტული რიტორიკის მიუხედავად, ახლა აშშ-ისთვის ახალი ომი (და მათ შორის ირანთან) უკიდურესად არამომგებიანია. ბარაკ ობამას აქვს ისტორიული მანქანა: პრაზიცი-დენტ ჯიმი კარტერის პოლიტიკური კარტის რამდენიმე დამოუკიდებელი წარმომავლისათვის სახსრები, შესაძლოა, არ ეყოს. ისრაელს არ აქვს მნიშვნელოვანი და ღირ-

ბული იარაღი — მოულოდნელობის ეფექტიც. დღეს ექსპერტები უკვე პროგნოზირებენ შესაძლო თავდასხმის შედეგებსაც. ომი აუცილებლად შეეხება მეზობელ ქვეყნებს, ისინი იძულებულნი იქნებიან თავიანთი ტერიტორიები ისრაელის სამხედრო-საჰაერო ძალებს დროებითი ბაზებისათვის დაუთმონ და შესაბამისად, ირანის მხრიდან საპასუხო დარტყმების მსხვერპლნიც გახდნენ. ასე ომში, შესაძლოა, ჩართულნი აღმოჩნდნენ თურქეთი, რომელსაც რეგიონში საკუთარი ინტერესები აქვს, მათ შორის ირანის გარკვეული ტერიტორიის მხრივაც; საუდის არაბეთი — როგორც ბაზა და აშშ-ის მუდმივი პასიური მოკავშირე; ასევე აზერბაიჯანი და სომხეთიც. გარდა ამისა, ამ ბოლო ორს მეზობლად მიმდინარე დიდი ომის ფონზე, შესაძლოა, საკუთარი ურთიერთპრეტენზიებიც ახსენდეთ და შეეცადონ, ძალისმიერი მეთოდებით მიაღწიონ ყარაბაღის საკითხის საბოლოო გადაწყვეტას. სამაგიეროდ, დროებით მოგებული იქნება სირია: ვიღაც რამდენიმე ირანთან ომის სა-

შეზღუდვა, აშშ იმავი მხარეში კიდევ ერთი ომის წამოწყებას ვერ გაბადავს. ექსპერტები მიიჩნევენ, რომ, თუ ამერიკელები ომს დაიწყებენ, ირანის სამეცნიერო, ტექნოლოგიური, ნედლეულისა და ფინანსური მდგომარეობების კარდინალურ ცვლილებებს ვერ მიაღწევენ. სამაგიეროდ თეირანს ხელფეხი გაეხსნება და გამოაცხადებს ბირთვული იარაღის შექმნის კონცეფციას. უარს, რის შემდეგაც ფორსირებულად შეუდგება მასობრივი განადგურების იარაღის შექმნას.

ამ დროისათვის მთავარ ინტრიგად რჩება პასუხი კითხვაზე: ვინ დაიწყებს ომს პირველი — ისრაელი თუ აშშ? რამდენად მოახდენს ამ ფაქტზე გავლენას ისეთი ფაქტორები, როგორცაა მოახლოებული საპრაზიციანი არჩევნები ამერიკაში, შესაძლო ომი სირიასა და ირანში შიიტების შიიტობაში? კიდევ რომელი სახელმწიფოები მიიღებენ ამ კონფლიქტში პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობას?

პრაზიციანი ქილარის ლიხენი

2010 წლის 30 სექტემბერს იემენის სამხრეთით ამერიკულმა უზილოტო საფრენმა აპარატმა იერიში მიიტანა ავტომობილზე, რომლითაც „ალ ქაიდას“ ოთხი წევრი — ანვარ ალ-ავლაკი, აბუ მოხსენ ალ მარაბი, სამირ ალ მარუანი და სამირ ჯანი გადაადგილდებოდნენ. დარტყმა მიყენებულ იქნა „HellFire“-ის (ჯოჯობითი ცეცხლის) ტიპის რაკეტებით. ოთხივე მგზავრი მოკლეს. ამგვარი რამ ფრონტის ხაზებზე ჩვეულებრივი ამბავი იყო, მაგრამ ამ აფეთქებამ მაინც სკანდალი განაპირობა. სკანდალის მიზეზი ისაა, რომ მოკლულთაგან ორი ამერიკის მოქალაქე აღმოჩნდა და მათგან ერთ-ერთის — ანვარ ალ-ავლაკის მკვლელობის სანქცია პირადად აშშ-ის პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ გასცა.

დებულება, ამ მოთხოვნების სა-მართლიანობა დაამტკიცოს იმ კანონების მითითებით, რომლებიც თქვენ დაარღვიეთ და სახალხოდ უნდა დაუმტკიცოს მიუკერძოებელ სასამართლოს თქვენი დანაშაული. თქვენ კი შეგიძლიათ ისარგებლოთ კონსტიტუციური უფლებებით, რათა დაიცვათ თავი. მართლმსაჯულების სა-მართლიანობა და დანაშაულის სა-მართლიანობა, რაც სჭირდება, ან მოქალაქის ნებისმიერი მოქალაქე — ამერიკელი ან სხვა ქვეყნის მოქალაქე, რომელიც ემხრობა ან არ ემხრობა, რამდენიმე წელიწადის განმავლობაში.

დებების აღკვეთის ერთადერთი საშუალება იყო. მისი თქმით, სწორედ ამ მოსაზრებით ხელმძღვანელობდა კონგრესი, როდესაც აშშ-ის შეიარაღებული ძალების გამოყენების შესახებ კანონს ირებდა. თუნდაც პოლდერი მართალი იყოს და კონგრესს მართლაც მიეღო მხედველობაში უფლებების გვერდის ავლით პრეზიდენტის მიერ ამერიკელთა მკვლელთა უკანონობა, რადგან კონგრესს ამგვარი უფლებები არ აქვს და შესაბამისად, არც მათი გადაცემა შეუძლია.

ალ-ავლაკი „ალ ქაიდას“ ედგა სათავეში და ცხს-ს მიერ ექვსიანი იყო მთელი რიგი ტერორისტული აქტების ორგანიზატორი. ალ-ავლაკის დამატებითი ამერიკული სასამართლოებში ერთხელაც ვერ დაამტკიცეს, ამიტომაც მისმა მკვლელობამ ამერიკაში აღმშენებლის ქარიშხალი განაპირობა. ამერიკის ორი მოქალაქის მკვლელობა მათ იემენელ თანამოქმედებთან ერთად განხორციელდა აშშ-ის კანონის შესაბამისად „აშშ-ის სამხედრო ძალების გამოყენების ნებართვის შესახებ“, რომელიც 2001 წლის 14 სექტემბერს მიიღეს. კანონი აშშ-ის პრეზიდენტს უფლებას აძლევს, „შიმალის ომში აშშ-ის წინააღმდეგ საერთაშორისო ტერორიზმის დაუშვებლობისა და არაკეთილშინიერების დაპირისპირების მიზნით“. კანონის ტექსტშია ჩამოთვლილი, რომ პრაზიციანტს უფლება აქვს, გამოიყენოს ყველა საჭირო ძალა იმ ქვეყანაში, ორგანიზაციასთან, ორგანიზაციასთან და პირებთან მიმართებაში, რომლებიც ვაშლისა და, ორგანიზაციას უკით-

ეხდნენ ან ხელს უწყობდნენ ტერორისტების განხორციელებას. 2001 წლის 18 სექტემბერს კანონს ხელი მოაწერა აშშ-ის პრაზიციანტმა ჯორჯ ბუშმა. იმ დროიდან რამდენიმე მკვლელობა ჩაიდინეს ამერიკელებმა ამ დოკუმენტის საფუძველზე, ერთბაშად ძნელი სათქმელია. აშშ-ში, ალბათ, არც ალ-ავლაკის ეპიზოდს მიაქცევდნენ ყურადღებას, ამერიკის ადმინისტრაციის მიმართ მწვავე კრიტიკით აშშ-ში პოპულარული და გავლენიანი მოსამართლე ენდრიუ ნაპოლიტანო რომ არ გამოსულიყო. ნიუ-ჯერსის შტატის უმაღლესი სასამართლოს ყოფილი მოსამართლე, ამჟამად კი წამყვანი იურიდიული ანალიტიკოსი და პოპულარული ტელეწარმის — „Fox News“-ის მიმომხილველი აშშ-ში დიდი პოპულარობით სარგებლობს. სწორედ ამ მოსამართლემ გამოაქვეყნა თავისი პერსონალურ საიტზე სტატია სათაურით „შეუძლია თუ არა პრეზიდენტს შენიშვნა?“. ამ სტატიაში მოსამართლე სვამს კითხვას: „შეუძლია

თუ არა პრეზიდენტს, გამოვიდეს მოსამართლისა და ჯალათის წინაშე?“. ამერიკის სახელმწიფოებში, თუ მისი აზრით, ეს ამერიკის დაცვას შეუწყობს ხელს? მოსამართლის სტატია იყო რეაქცია აშშ-ის გენერალური პროკურორის — ერიკ ჰოლდერის გამოსვლაზე. ამ უკანასკნელმა აღიარა, რომ პრეზიდენტის ქმედებები უნდა შეესაბამებოდეს კონსტიტუციის მეტად უფრო მეტს. პრეზიდენტის ქმედებები უნდა შეესაბამებოდეს კონსტიტუციის მეტად უფრო მეტს. პრეზიდენტის ქმედებები უნდა შეესაბამებოდეს კონსტიტუციის მეტად უფრო მეტს. პრეზიდენტის ქმედებები უნდა შეესაბამებოდეს კონსტიტუციის მეტად უფრო მეტს.

ავლაკის მიერ თითქოსდა ჩადენილი დანაშაულებების გათვალისწინებით, შეიძლება ჩათვალოს, რომ იგი მართლმსაჯულების წინაშე წარსდგა. მან არანაირი კომენტარი არ გააკეთა იმ ფაქტზე, რომ არც საკონსტიტუციო და არც უმაღლესი სასამართლოს ამგვარი მართლმსაჯულების სასარგებლოდ არანაირი მტკიცებულებები არ წარმოუდგენია. აშშ-ის კონსტიტუციის მეტად უფრო მეტს. პრეზიდენტის ქმედებები უნდა შეესაბამებოდეს კონსტიტუციის მეტად უფრო მეტს. პრეზიდენტის ქმედებები უნდა შეესაბამებოდეს კონსტიტუციის მეტად უფრო მეტს.

კონგრესის მოქმედებები რეგულირდება იმავე კონსტიტუციით, რომელიც პრეზიდენტის უფლებამოსილებას ზღუდავს. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, კონგრესს უფლება აქვს, რეგულირდეს პრეზიდენტის უფლებების დარღვევის ნება დართოს, როგორც არ შეუძლია მას მმართველობის ოთხწლიანი ვადის გახანგრძლივების უფლება მისცეს. იმის ნაცვლად, რომ მსაჯულთა სასამართლოს ათვის ალ-ავლაკის დანაშაულის მტკიცებულებაზე არ წარმოადგინოს, გარდა ამისა, რომელიც ამერიკაში მეორე მსოფლიო ომის დროს დააკავეს, სასამართლოს წინაშე წარსდგნენ. თავის გამოსვლაში პოლდერი ირწმუნებოდა, რომ ალ-ავლაკის დაკავება, რომლის წინააღმდეგაც არც ერთი ბრალდება არ ყოფილა წაყენებული და რომელიც მხოლოდ ექვსი წლიანი იყო ამერიკის წინააღმდეგ ტერორისტული აქტების ხელშეწყობაში, არაპრაქტიკული იქნებოდა და რომ მკვლელობა მისი სახიფათო მოქმე-

დებების აღკვეთის ერთადერთი საშუალება იყო. მისი თქმით, სწორედ ამ მოსაზრებით ხელმძღვანელობდა კონგრესი, როდესაც აშშ-ის შეიარაღებული ძალების გამოყენების შესახებ კანონს ირებდა. თუნდაც პოლდერი მართალი იყოს და კონგრესს მართლაც მიეღო მხედველობაში უფლებების გვერდის ავლით პრეზიდენტის მიერ ამერიკელთა მკვლელთა უკანონობა, რადგან კონგრესს ამგვარი უფლებები არ აქვს და შესაბამისად, არც მათი გადაცემა შეუძლია.

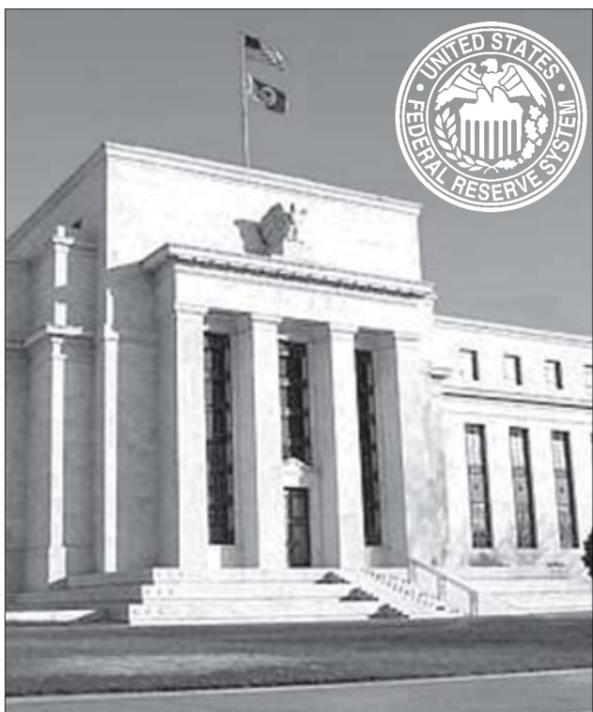
აშშ-ის რუსეთს შინაგარეო, გარე ურთიერთობების, განათლების, მედიის, კულტურის, სპორტის, უსუსტი თარიღი. ამ დასკვნებს საფუძვლად უდევს მხოლოდ ფინანსურ-ეკონომიკური და კლანური მიზეზები, ისევე, როგორც ჩრდილოეთ ამერიკის ელიტების მდგომარეობა. სწორედ ამიტომ გერმანიასა და შვეიცარიას შეუძლიათ აშშ-ისგან ოქროს დაბრუნება მოითხოვოს, მთელი ფინანსური მსოფლიო კი ნაღდი დოლარის შეგროვების ზღვარზე დგას. სწორედ ამიტომ დაიწყო აშშ-მა ახლო აღმოსავლეთისა და მალრიბის გრძელვადიანი დესტაბილიზაცია. სწორედ ამიტომ აშშ-ში საკონცენტრაციო ბანაკებს და ამზადებენ პლასტიკატის კუბოების მარაგს. ყველაფერი ერთ მიზანს ემსახურება — გადაიტანონ ყურადღება ერთი უმნიშვნელოვანესი მოვლენიდან, რომელმაც, შესაძლოა, განაპირობოს ამერიკის შეერთებული შტატების, როგორც თანამედროვე გეოპოლიტიკური რუკის ნაწილის ლიკვიდირება. საქმე ისაა, რომ 2012 წლის 21 დეკემბერს იწურება ფულის მანქანის იჯარის 99-წლიანი ვადა, რომელიც აშშ-ის კონგრესმა 1913 წელს მისცა ფედერალურ სარეზერვო სისტემას.

იჯარის გახანგრძლივების-თვის ფედერალურ სარეზერვო სისტემას 2012 წლის 21 დეკემბერს დაესაჩივრა არა მხოლოდ ხმათა უმრავლესობა სენატსა და წარმომადგენელთა პალატაში, არამედ ყველა შტატის კანონმდებელთაგან ხმათა სამ-სამი მეოთხედით. საიდუმლო არავისთვისაა, რომ ამის გაკეთება საკმაოდ ძნელი იქნება კოლოსალური ვალისა და ოქროზე მიუღებელი გაუფასურებული დოლარის პირობებში. ოქროს სერთიფიკატები, რომლითაც ფედერალური სარეზერვო სისტემა დოლარის დაბეჭდვისათვის იხდის, მხოლოდ ოქროთი შეიძლება ანაზღაურდეს, მაგრამ ფედერალურ სარეზერვო სისტემას, უკვე დიდი ხანია, ოქრო აღარ აქვს.

საკვირველი არაა, რომ მაის ტომის კალენდარი 2012 წლის 21 დეკემბერს სრულდება. ამერიკული დოლარის ფინანსური კრიზისი აუცილებლად განაპირობებს უდიდეს პოლიტიკურ კრიზისს და ამ მდგომარეობიდან გამოსასვლელად აშშ-ის ხელისუფლება მზად იქნება ომის ან, სულ მცირე, სრული დესტაბილიზაციის დასაწყებად, რისთვისაც განსაკუთრებული ძალისხმევა არ იქნება საჭირო, მხოლოდ ვადების კორექტირებაც საკმარისია.

ახლო აღმოსავლურ კალთა ცენტრების ბრძოლა
გასული წლის დასასრულს საუდის არაბეთის მეფე აბდულა სენსაციური განცხადებით გამოვიდა. ერ-რიადში მიმდინარე სპარსეთის ყურის ქვეყნების თანამშრომლობის საბჭოს კონფერენციაზე 86 წლის მონარქმა მონაწილე ქვეყნებს მოუწოდა, „კოოპერაციისა და თანამშრომლობის სტადიიდან ერთიან წარმონაქმნში კავშირის სტადიაზე გადავიდნენ“.

აშშ-ის რუსეთს შინაგარეო, გარე ურთიერთობების, განათლების, მედიის, კულტურის, სპორტის, უსუსტი თარიღი. ამ დასკვნებს საფუძვლად უდევს მხოლოდ ფინანსურ-ეკონომიკური და კლანური მიზეზები, ისევე, როგორც ჩრდილოეთ ამერიკის ელიტების მდგომარეობა. სწორედ ამიტომ გერმანიასა და შვეიცარიას შეუძლიათ აშშ-ისგან ოქროს დაბრუნება მოითხოვოს, მთელი ფინანსური მსოფლიო კი ნაღდი დოლარის შეგროვების ზღვარზე დგას. სწორედ ამიტომ დაიწყო აშშ-მა ახლო აღმოსავლეთისა და მალრიბის გრძელვადიანი დესტაბილიზაცია. სწორედ ამიტომ აშშ-ში საკონცენტრაციო ბანაკებს და ამზადებენ პლასტიკატის კუბოების მარაგს. ყველაფერი ერთ მიზანს ემსახურება — გადაიტანონ ყურადღება ერთი უმნიშვნელოვანესი მოვლენიდან, რომელმაც, შესაძლოა, განაპირობოს ამერიკის შეერთებული შტატების, როგორც თანამედროვე გეოპოლიტიკური რუკის ნაწილის ლიკვიდირება. საქმე ისაა, რომ 2012 წლის 21 დეკემბერს იწურება ფულის მანქანის იჯარის 99-წლიანი ვადა, რომელიც აშშ-ის კონგრესმა 1913 წელს მისცა ფედერალურ სარეზერვო სისტემას.

სრულ „გადაფორმებას“ მოითხოვს. რაც შეეხება თურქეთს, ნებაყოფლობით დათანხმდება რა, გახდეს დასავლური ცივილიზაციის ნაწილი, მიიღებს შესაძლებლობას, გააფართოოს თავისი გავლენის სფერო მთელს ახლო აღმოსავლეთსა და ცენტრალურ აზიაში, ანუ რუსეთის გავლენის სფეროს შევიწროვებს ხარჯზე.

რუსეთისა და თურქეთის ინტერესების შეჯახებას აქტიურად უწყობდნენ ხელს ბრიტანელი პოლიტიკოსები XVIII საუკუნესა და XX საუკუნის დასაწყისში და ახლაც ვხედავთ, რომ ანგლოსაქსი სამხედრო-პოლიტიკური სტრატეგები კიდევ ერთხელ ცდილობენ ძველი სცენარის გამეორებას. **ოქაინისგაღმდეგ გეოპოლიტიკურ სურათს** სავარაუდოა, რომ ახლო აღმოსავლეთში „დიდი ახლო აღმოსავლეთი“ თანათავმჯდომარეა და მზადაა, გააკეთოს ყველაფერი, რაღა ვაპირებ.

რუსეთს შინაგარეო, გარე ურთიერთობების, განათლების, მედიის, კულტურის, სპორტის, უსუსტი თარიღი. ამ დასკვნებს საფუძვლად უდევს მხოლოდ ფინანსურ-ეკონომიკური და კლანური მიზეზები, ისევე, როგორც ჩრდილოეთ ამერიკის ელიტების მდგომარეობა. სწორედ ამიტომ გერმანიასა და შვეიცარიას შეუძლიათ აშშ-ისგან ოქროს დაბრუნება მოითხოვოს, მთელი ფინანსური მსოფლიო კი ნაღდი დოლარის შეგროვების ზღვარზე დგას. სწორედ ამიტომ დაიწყო აშშ-მა ახლო აღმოსავლეთისა და მალრიბის გრძელვადიანი დესტაბილიზაცია. სწორედ ამიტომ აშშ-ში საკონცენტრაციო ბანაკებს და ამზადებენ პლასტიკატის კუბოების მარაგს. ყველაფერი ერთ მიზანს ემსახურება — გადაიტანონ ყურადღება ერთი უმნიშვნელოვანესი მოვლენიდან, რომელმაც, შესაძლოა, განაპირობოს ამერიკის შეერთებული შტატების, როგორც თანამედროვე გეოპოლიტიკური რუკის ნაწილის ლიკვიდირება. საქმე ისაა, რომ 2012 წლის 21 დეკემბერს იწურება ფულის მანქანის იჯარის 99-წლიანი ვადა, რომელიც აშშ-ის კონგრესმა 1913 წელს მისცა ფედერალურ სარეზერვო სისტემას.

არამედ დამოუკიდებელი ქურთისტანის შექმნაც. ვიდრე სირია და თურქეთი ომით იქნებიან დაკავებული, ქურთები შეეცდებიან, ვაშინგტონის დახმარებით ერთ სახელმწიფოდ გააერთიანონ ტერიტორიები, რომლებზეც ცხოვრობენ, ეს კი ოთხი ქვეყნის — თურქეთის, ერაყის, სირიისა და ირანის ტერიტორიებია.

ისრაელის ჩაბარება უსუსტო
გასული წლის გაზაფხულზე აშშ-მა განიზა ახლო აღმოსავლეთში თავისი მთავარი მოკავშირე — ისრაელი. 2011 წლის 19 მაისს აშშ-ის პრეზიდენტმა სახალხოდ წამოაყენა იდეა, გადაიხედოს ექვსდღიანი ომის შედეგები და ისრაელი 1967 წლის საზღვრებს დაუბრუნდეს. ობამას მოულოდნელი წინადადების მხარდაჭერა გამოხატეს საფრანგეთის, გერმანიისა და პოლონეთის ოფიციალურმა წარმომადგენლებმა, უცხოეთის საქმეებისა და უსაფრთხოების ევროკავშირის უმაღლესმა წარმომადგენელმა კეტრინ ეშტონმა.

2005-2007 წლებში აშშ-ის რესპუბლიკური ხელისუფლება უბიძგებდა ისრაელს, „განმაიარებელი დარტყმა“ მიეყენებინა ირანის ბირთვული ობიექტებისადმი. ირან-ისრაელის კონფლიქტი ამერიკელებს საშუალებას მისცემდა, სპარსეთის ყურეში ტერმინალურიდან ნავთობისა და გაზის გატანა დაეხდინათ და ამით ნავთობზე ფასები გაეზარდა. ამ ფაქტის გათვალისწინებით, რომ მთელი მსოფლიოს ნავთობ-საგაზო ვაჭრობა დოლარის ტრანზაქციებზეა აგებული, ყველა ქვეყნის დანახარჯების ზრდა არაფერით უზრუნველყოფილ ქალაქად ქცეულ დოლარს გადაარჩენდა.

ისრაელმა ომი არ დაიწყო და 2008 წლის შემოდგომაზე მსოფლიო ფინანსურმა კრიზისმა პირველმა ტალღამ გადაიარა. ახლა მსოფლიო მეორე ტალღის წინაშე დგას და, თუ აშშ ნებისმიერი გზით არ დაარწმუნებს ისრაელს, ირანთან ომი დაიწყება. სუნიტური ისლამის მიმდევარი ქურთები სავარაუდოდ სუნიტურ არაბულ ხალხფაქს მიემხრობიან, აშშ-ის ხელისუფლება კი აუცილებლად დაუჭრის მხარს დამოუკიდებელი ქურთისტანის შექმნას ოთხი ქვეყნის ნამსხვრევებზე, რადგან მისი შექმნა „დემოკრატიის პრინციპებს“ და „მოქალაქეთა უფლებებს თვითგანსაზღვრებასა და ნების თავისუფალი გამოხატვის შესახებ“ სრულად შეესაბამება.

დღის წესრიგში ქურთისტანია
დიდი ახლო აღმოსავლეთის ტერიტორიაზე არაბული მარშით საზენო სვლის პარალელურად აღმოჩნდება, რომ თურქეთის ავტორიტარული ხელისუფლება სასტიკად არღვევს ადამიანთა უფლებებს და თურქეთის და-

ცხელი მიერ მოთხოვნილი სი-უზრუნველყოფა. ანკარის ამგვარმა პოზიციამ მართლაც შეიძლება განაპირობოს არა მხოლოდ სირიაში თურქეთის სამხედრო ინტერვენცია, ყველაზე იოლია ახალი ომის გაჩაღება და ისრაელსა და მის გარშემო არსებულ

მსოფლიო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ამერიკის პოლიტიკური წრეები ფსონს ეხვიანება დეპან და ამ ქვეყანას არაბული სამყაროს მომავალ ბირთვად ირჩევენ. თუ ეს მართლაც ასეა, მაშინ სპარსეთის ჭრილის ქვეყნების ლიდერებს დაფიქრება მართებთ, ამ შემთხვევაში ხომ მათ დიდი დროით აღარ მოუწევთ საკუთარ ტახტრეწმებაზე ჯდომა. ასევე აღმოსავლეთის თავზე ღრუბლები იკრება. აშშ-ის ხელისუფლებასა და ტრანსნაციონალურ კორპორაციებს, რომელთაც ამ ოქანისგანამდე ქვეყნის პოლიტიკური ისტაბილიზაციის ემსახურება, მსოფლიოში დესტაბილიზაცია და ქაოსი სჭირდებათ. თუ ასე აღმოსავლეთი ამტვერდება, მაშინ ნატოს, როგორც სამყაროს მშვიდობისმყოფელს, ღირებულება გაიზრდება.

სავლელი ნატოელი მოკავშირეები ამ ქვეყანაზე ზეწოლას გააძლიერებენ, რათა ჩაატაროს რეფერენდუმი თურქული ქურთისტანის გამოყოფის და მისი სამი ქვეყნის — ერაყის, სირიისა და ირანის ტერიტორიაზე განლაგებული დამოუკიდებელი ქურთისტანისათვის მიერთების თემაზე. ეს ფანტასტიკის სფერო კი არა, ის მომავალია, რომლის მონენიცი უახლოეს რამდენიმე წელიწადში გახდება. დამოუკიდებელი ქურთისტანის შექმნა ახალი ახლო აღმოსავლეთის აბსოლუტური იმპერატორია და თუ თურქეთის ხელისუფლებამ ამის შესახებ ჯერ კიდევ არ იცის, ეს სულაც არ ნიშნავს იმას, რომ მსგავსი არაფერი მოხდება.

«არაბული გაზაფხულის» საბოლოო მიზანი სახელმწიფოებრივ მოსოგაა და არა ადამიანთა უფლება ან დემოკრატიული მმართველობის იდეაა

ამერიკელები ანგლოსაქსების მიერ ბრიტანული იმპერიისგან ნასესხებ საყვარელი ილუსია — «გათიშე და იბატონე» იყენებენ. ოქანისგანამდე სტრატეგები ერთმანეთის წინააღმდეგე ერთმანეთს ძალთა ცენტრებს ახლო და შუა აღმოსავლეთში: თურქეთს, ირანს და ისრაელს. ამავე დროს ქმნიან ახალ ძალთა ცენტრებს — არაბეთის სუნიტურ ხალიფატს.

აშშ-ში ლიკვიდურობის დეფიციტია და მომავალში ახლო აღმოსავლეთის ყველა თავისი პარტნიორის გამოკვება აშშ-ს აღარ სურს და აღარც შეუძლია. ამიტომაც აძლევს მათ საშუალებას, თავად განსაზღვრონ, ვინ დარჩება ერთადერთი ამ ბრძოლის შემდეგ, მიუხედავად იმისა, რომ ამერიკის მიერ რეგიონში გაყიდული იარაღი საკმარისზე მეტია და ის რამეში უნდა გაიხარჯოს, რომ ახალი იარაღი გაიყიდოს. დასავლეთის ელიტას სურს, თავისთვის ლუქის კლასის ადგილები დაჯავშნოს ახალ მსოფლიო ეკონომიკაში, შეინარჩუნოს თავისი პოზიციები და ამიტომაც თავისუფლდება ზედმეტი ტვირთისაგან. რაც არ უნდა სამწუხარო იყოს, ამგვარი «ბალასტია» მთელი რეგიონებისა და ცალკეული სახელმწიფოების სტაბილურობა.

მასიური ემიგრაცია რჩება რაც, თავისთავად, თვითგანადგურების ტოლფასია.

აუბ და ტერორისტები ფყვილად თამაშობენ

აშშ-ის კონგრესის წევრმა სინტია მაკკინიმა ახლახან დაადანტურა, რომ კადაფის მონინაალმდევე ძალები წარმოადგენდნენ «ალ ქაიდადან» დაქირავებულ მრავალეროვნულ ნაზავს, რომელმაც მომზადება ცსს-ში გაიარა. ცნობილია, რომ ცსს თავის აგენტებს გზავნიდა ბუნდაში ლიბიელი ამბოხებულების დასახმარებლად. როგორც მთელი რიგი ამერიკული გამოცემებისა იტყობინებოდნენ, ჯერ კიდევ 2011 წლის მარტის ბოლოს ბარაკ ობამამ ხელი მოაწერა საიდუმლო დოკუმენტს, რომელიც ცსს-ს უფლებას აძლევდა, გაეწვრთნა სხვადასხვა ეროვნების «მეამბოხეები», მათ შორის ხაკიმ ბელხაჯის «ლიბიის ისლამური საბრძოლო ჯგუფი», რომელიც «ალ ქაიდას» ჩრდილოაფრიკულ ფრთას წარმოადგენს.

სუფლების მიერ ისლამისტების მხარდაჭერაში გასაკვირი არაფერია, რადგან ისლამისტები სწორედ აშშ-მა შექმნეს. ავღანეთში საბჭოთა ჯარების შეყვანის შემდეგ ისლამისტები აშშ-ის და საუდის არაბეთის დამრტყმელ ძალად იქცნენ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. ამის შესახებ ძალზე მკაფიოდ და დამაჯერებლად წერს შვეიცარიელი მკვლევარი და ავღანეთის ისლამისტი რომარ ლაბევიერი თავის ნიგნში «ტერორის დოღარები. შეერთებული შტატები და ისლამისტები».

ნიგნში ავტორმა ასახა, თუ როგორ დაამუშავეს ამერიკელებმა ავღანეთში მეთოდები, რომლებიც შემდეგ ალჟირისა და ცენტრალურ აზიაშიც გამოიყენეს ნარკოტრაფიკის, იარაღის ბიზნესისა და ტერორისტების დაფინანსებისაგან. ავტორმა თავისი ბრალდებები დაადასტურა ფაქტებით, რომლებშიც ფიგურირებენ ცსს, პენტაგონი, ამერიკის სხვადასხვა «გონებრივი ცენტრი» და დასავლელი ლიდერები, რომლებიც სხვა ქვეყნების დემოკრატიულობის ხარისხს მათი ამერიკის ინტერესებთან

შესაბამისობის მიხედვით საზღვრავენ. იმავე ფაქტებში ფიგურანტების როლში გამოდიან პაკისტანის, საუდის არაბეთისა და სუდანის სპეცსამსახურები ისლამური მრწამსის ექსტრემისტულ დაჯგუფებებთან ერთად. ლაბევიერი ისლამისტებს «გლობალიზაციის ჯაჭვზე გამობმულ ძალებს» უწოდებს, მათ და ამერიკის ტრანსნაციონალურ კორპორაციებს ხომ ერთი საერთო მტერი ჰყავთ — ნაციონალური სახელმწიფოები და მისი წინააღმდეგ ბრძოლაში ისინი, ცხადია, მოკავშირეები არიან. მუსლიმანურ სამყაროში ნაციონალურ სახელმწიფოებთან ბრძოლისათვის და მართლაც ქაოსის სიტუაციის შესაქმნელად ისლამისტებზე უკეთეს კანდიდატურას ვერც წარმოიდგენ. ანგლო-ამერიკული გავლენიანი წრეებისა და მათი უმცროსი მოკავშირეების მიზანია, ახლო აღმოსავლეთი «დაჩეხვის ზონად» ან «არასტაბილურობის სექტორად» აქციონ, რისთვისაც საჭიროა რეგიონის კიდევ უფრო მეტად დაქუცმაცება, რათა მომავალში მინიმალურად იყოს დაყვანილი ნებისმიერი ეროვნული ერთობის შესაძლებლობა. ასე

რომ, «არაბული გაზაფხულის» საბოლოო მიზანი სახელმწიფოებრივი მოსოგაა და არა ადამიანთა უფლება ან დემოკრატიული მმართველობის იდეაა.

აშშ-ის, ნატოსა და «მსოფლიო ტერორიზმის» ინტერესებზე მსჯელობისას უნდა გავიხსენოთ აშშ-ის მეთაურობით ნატოს ძალების ურთიერთობათა ევოლუცია კოსოვოს განმათავისუფლებელ არმიასთან. თუ 1998 წლის დასაწყისში რობერტ გელბარდი, იმხანად აშშ-ის პრეზიდენტის სპეცნარმომადგენელი ბალკანეთში, აცხადებდა, რომ კოსოვოს განმათავისუფლებელი არმია ტერორისტული ორგანიზაციაა, მაგრამ შემდგომ ამერიკის საგარეო პოლიტიკის პრიორიტეტები შეიცვალა და აშშ-ის ხელისუფლებამ ამ ტერორისტულ ორგანიზაციასთან «თანამშრომლობა დაიწყო» აშშ-ისა და ნატოს პოზიციების გასაძლიერებლად კოსოვოში.

ზუსტად ანალოგიური სცენარით განვითარდა მოვლენები ეგვიპტეში, სადაც აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტი მხარს უჭერდა ტერორისტულ ორგანიზაციას «ძმები მუსლიმანები» და ლიბიაშიც, სადაც 1990-იანი წლების მეორე ნახევრიდან «ალ ქაიდას» წინააღმდეგ «ლიბიის ისლამურ საბრძოლო ჯგუფს» ამოუდგინეს მხარში. ტერორისტებთან პარტნიორობის კურსია აღებული სირიაშიც, სადაც ისლამურ ტერორისტულ დაჯგუფებებს მთავარი როლი ენიჭებათ მდგომარეობის დესტაბილიზებაში და ბაშარ ასადის ხელისუფლების დამხობაში.

ახლა ახლო აღმოსავლეთში ეგვიპტე ძალზე მნიშვნელოვან როლს ასრულებს. ეს ქვეყანა მოსახლეობის რაოდენობით უდიდესია და ერთ-ერთი უძველესი არაბული კულტურული ცენტრია. ეგვიპტე მომგებიანადაა განლაგებული გეოპოლიტიკური თვალსაზრისითაც, რადგან აფრიკის, აზიისა და ევროპის გზათა გასაყარზე მდებარეობს და უდიდეს გავლენას ახდენს დანარჩენ არაბულ სამყაროზე. ეს მშვენივრად ესმით დასავლეთშიც. ზიგნევი ბუჟინსკისა და ჰენრი კისინჯერის მსგავსი გავლენიანი ამერიკელი პოლიტოლოგების და პოლიტიკური მოღვაწეების განცხადებითა თანახმად, აშშ-ისთვის პოლიტიკური მმართველი ფსონს ეხვიანება დეპან და ამ ქვეყანას არაბული სამყაროს მომავალ ბირთვად ირჩევენ. თუ ეს მართლაც ასეა, მაშინ სპარსეთის ჭრილის ქვეყნების ლიდერებს დაფიქრება მართებთ, ამ შემთხვევაში ხომ მათ დიდი დროით აღარ მოუწევთ საკუთარ ტახტრეწმებაზე ჯდომა.

ახლო აღმოსავლეთის თავზე ღრუბლები იკრება. აშშ-ის ხელისუფლებასა და ტრანსნაციონალურ კორპორაციებს, რომელთაც ამ ოქანისგანამდე ქვეყნის პოლიტიკური ისტაბილიზაციის ემსახურება, მსოფლიოში დესტაბილიზაცია და ქაოსი სჭირდებათ. თუ ახლო აღმოსავლეთი ამტვერდება, მაშინ ნატოს, როგორც სამყაროს მშვიდობისმყოფელის ღირებულება გაიზრდება. Независимое военное обозрение

ტულუზელი ეკლესიის ბინა გაჩხრიკეს

საფრანგეთის პოლიციამ სამხილის მოგროვება დაიწყო ბინაში, სადაც, სავარაუდოდ, ტულუზაში მომხდარ მკვლევლებში ეჭვმიტანილი პირი ცხოვრობდა. პოლიციამ მისი ბინიდან რამდენიმე ჩანთით სამხილი გაიტანა. ეჭვმიტანილი ალჟირული წარმოშობის საფრანგეთის მოქალაქე მოჰამედ მერა იყო, რომელმაც ებრაულ სკოლასთან ბავშვებს ცეცხლი გაუხსნა. მერას მიერ განხორციელებულ ტერორისტულ აქტს სამი ფრანგი სამხედრო პირის, ებრაელი რაბინისა და სამი ბავშვის სიცოცხლე შეენირა. დანაშაულის მოტივი ისრაელის მიერ პალესტინელი ბავშვების მკვლელობებზე შურისძიება იყო.

ინტერპოლი ევროპას ავრთხილავს

ინტერპოლი ევროპას ჯიჰადისტებისაგან მომდინარე საფრთხეების შესახებ აფრთხილებს. როგორც ინტერპოლის ხელმძღვანელმა რობ უეინრაიტმა განაცხადა, ჯიჰადისტების შეტევები დეცენტრალიზებულ ხასიათს ატარებს, ამიტომ მათზე თვალთვალი რთულია. შეგახსენებთ, რომ ცოტახნის წინ ტულუზაში ალჟირული წარმომავლობის ტერორისტი გაანადგურეს, რომელმაც, თავის მხრივ, შვიდი ადამიანი იმსხვერპლა. ინტერპოლი ვარაუდობს, რომ იგი «ალ ქაიდას» დაკვეთით მოქმედებდა.

მოლდოვის პრეზიდენტი მოვალეობის შესრულებას უარს ამბობს

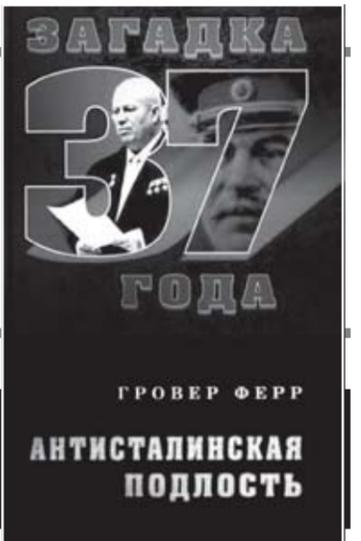
მოლდოვის ახლადარჩეული პრეზიდენტი მოვალეობის შესრულებას ოფიციალურად შეუდგა. «მოლდოვა დემოკრატიისა და ევროპასთან დაახლოების კურსს ირჩევს», — განაცხადა მოლდოვის ახლადარჩეულმა პრეზიდენტმა ნიკოლაი ტიმოფტმა. ნიკოლაი ტიმოფტის იანაუგურაცია რესპუბლიკის სასახლეში გაიმართა. ფიცის დადების შემდეგ საკონსტიტუციო სასამართლოს თავმჯდომარე ტიმოფტის საპრეზიდენტო სიმბოლიკა — ბრილიანტის თვლებით მორთული ლერწიანი ბეჭედი გადასცა. ორი წელი მოლდოვას პრეზიდენტი არ ჰყავდა. 63 წლის მოსამართლე ნიკოლაი ტიმოფტი პრეზიდენტის პოსტზე გასულ კვირას პარლამენტმა აირჩია.

თუ აუბ ნაბისიყარი გზით არ დაარწმუნებს ისრაელს, ირანთან ომი დაიწყოს, აუბ-სა და მთელ დასავლეთ ევროპაში ჯერ ფინანსური, შემდეგ კი პოლიტიკური სისტემაზე დაიბნება

www.geword.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სრუშროვის დროს და შემდეგ —
გორბაჩოვის წლებში ბევრს ლაპარაკობდნენ
ორჯონიკიძის „ლიბარალიზმზე“, იმაზე,
რომ იგი თურმე წინააღმდეგი იყო მოსკოვის
საჩვენებელი პროცესების გამართვის
და ა. შ., მაგრამ არსად არ არსებობს
ამის დამადასტურებელი მასალები.

გროვერ ფერი 37 წლის გაშრობა

ანტისტალინიზმი უნდა უსუსრობს

გაბრძელება. დასაწყისი №1-11 (139-149)

გაპულია - სერგო ორჯონიკიძის ძმა

სრუშროვი: „ბერია დაუნ-
დობლად გაუსწორდა ამხანაგ
ორჯონიკიძის ოჯახსაც. რა-
ტომ? იმიტომ, რომ ორჯონი-
კიძე ხელს უშლიდა ბერიას
მზაკვრული ჩანაფიქრების
განხორციელებაში. ბერია
გზას იკავებდა იმით, რომ
თავიდან იცილებდა ადამიან-
ებს, რომელთაც მისთვის ხე-
ლის შეშლა შეეძლო. ორჯონი-
კიძე ყოველთვის ბერიას
წინააღმდეგი იყო, რასაც
სტალინს ეუბნებოდა. იმის
ნაცხვად, რომ გარკვეულიყო
და განხორციელებინა აუცი-
ლებელი ღონისძიებანი,
სტალინი უფლება მისცა, გა-
ენადგურებინათ ორჯონიკი-
ძის ძმა, ხოლო თვით ორჯონი-
კიძე ისეთ მდგომარეობაში
დელი მიიყვანა, რომ ეს უკანას-
კნელი იმულებული იყო თავი
მოეკლა“.

ოლეგ ხლევნიუკი გამოკე-
ლევებში აღნიშნულია, რომ
ორჯონიკიძის თვითმკვლე-
ლობის ყველაზე სარწმუნო
ვერსია მის ავადმყოფობასთან-
და დაკავშირებული, რომე-
ლიც მას კარგა ხნის მანძილ-
ზე აწუხებდა.

ორჯონიკიძის თვითმკვლე-
ლობა არც სტალინიდან იყო
დაკავშირებული, არც პაპუ-
ლიასთან, არც ბერიასთან. პი-
რიქით: „ცნობილი ფაქტებით
თუ განვსვით, ორჯონიკიძე
აქტიურად იცავდა ბერიას და
მასთან კარგი ურთიერთობა
ქონდა 1930-იანი წლების შუა-
ამდე (Khlevniuk Yn Stalin's
Shadow... გვ. 106).

თავისი 50 წლის საიუბილეო
დღეს, ანუ 1936 წლის 24 ოქ-
ტომბერს, ან მთავლობით ამ
დღესთან სერგომ შეიტყო,
რომ მისი ძმა პაპულია საქარ-
თველოში დააპატიმრეს. მისი
მეორე ძმა — ვალიკო ცდი-
ლობდა პაპულიას დაცვას სა-
ქართველოს კომპარტიის ცკ-
ში, მაგრამ შედეგად თვითონ
დაკარგა სამუშაო ადგილი. ამ
დროს ბერია საქართველოს
კომპარტიის ცკ პირველი მდი-
ვანია და სერგოც სწორედ მას
მიმართავს 1936 წლის დეკემ-
ბრის შუა რიცხვებში დახმა-
რებისთვის. ხლევნიუკის
სიტყვებით, „ბერიამ საოცარი
ზრუნვა გამოიჩინა“, გაერკვა
საქმეში, ვალიკო სამსახურში
ალადგენინა და სერგოს ძალი-
ან ზრდილობიანი ბარათი მის-
წერა.

სერგომ თავი მოიკლა 1937
წლის 17-დან 18 თებერვლის
ღამეს. ხლევნიუკი, რომელიც
სტალინისადმი უარყოფითი
დამოკიდებულებით იყო გა-
მორჩეული, ბევრს ეცადა,
რომ ამ ტრაგედიაში სტალი-
ნის კვალისთვის მიეგნო, მაგ-
რამ მისი ყველა მცდელობა
უშედეგო გამოდგა.

1937 წლის ნოემბერში პაპუ-

ლია დახვრიტეს. ხლევნიუკი
ამასთან დაკავშირებით არა-
ვითარ დამატებით ცნობებს
არ იძლევა — ეტყობა, რომ არ
ფლობდა სხვა ინფორმაციას
— როგორ, რის საფუძველზე,
რა ვითარებაში გამოუტანეს
სასჯელის ეს უმაღლესი ზომა.
იმის მტკიცება, რომ რაიმე
კავშირი არსებობდა სერგოს
თვითმკვლელობასა და პაპუ-
ლიას დახვრეტას შორის, ძა-
ლიან საეჭვო და პრობლემუ-
რია. მკვლევარები მიიჩნევენ,
რომ ორჯონიკიძის თვითმკვ-
ლელობა მხოლოდ მისი გაუა-
რესებულ ჯანმრთელობასთან
იყო დაკავშირებული.

ლავერენტი ბერიას შვილის
— სერგო ბერიას მტკიცებით,
სერგო ორჯონიკიძესა და მის
ძმას — პაპულიას შორის ურ-
თიერთობა ყოველთვის დაძა-
ბული იყო. პაპულია მტრუ-
ლად იყო განწყობილი საბჭო-
თა კავშირის მიმართ, ამიტომ
თბილისში ჩამოსვლის დროს
სერგო ძმას კი არ სტუმრობ-
და, არამედ ყოველთვის ცდი-
ლობდა, ბერიას სახლში გაჩე-
რებულყო.

სრუშროვის დროს და შემდეგ — გორბაჩოვის წლებში ბევრს ლაპარაკობდნენ ორჯონიკიძის „ლიბარალიზმზე“, იმაზე, რომ იგი თურმე წინააღმდე- გი იყო მოსკოვის საჩ- ვენებელი პროცესების გამართვის და ა. შ., მაგ- რამ არსად არ არსებობს ამის დამადასტურებელი მასალები.

პირიქით, რო-
გორც ჯონ არჩი გეტი აღნიშ-
ნავს, „ორჯონიკიძე, როგორც
ჩანს, პროტესტს არ გამოთქ-
ვამდა ტერორის წინააღმდეგ,
მათ შორის, ზინოვიევის, კამე-
ნევისა და ბუხარინის წინააღ-
მდეგ მიმართული ტერორის

ბროვირ ფერი

გამო: სტალინიმ სწორედ მას
მიმართა თხოვნით, მოემზა-
დებინა მოხსენება მრეწველო-
ბაში მავნებლობის შესახებ,
რომელიც ცენტრალური კო-
მიტეტის 1937 წლის თებერვ-
ლის პლენუმისთვის უნდა წა-
რედგინათ... მოხსენების პრო-
ექტი, რომელიც ორჯონიკი-
ძემ 1937 წლის თებერვლის
პლენუმისთვის მოამზადა რო-
გორც მთავარმა მომხსენე-
ბელმა მრეწველობაში მავნე-
ლობის შესახებ, სტალინი
მოიწონა, რადგან შეეფარდე-
ბოდა დროის მტკიცე ხაზს...“
დასკვნა ერთადერთი შეიძ-
ლება იყო: ორჯონიკიძეს თა-
ვი ბერიას მოწინააღმდეგედ
არ მიაჩნდა.

თავი 9. იდეოლოგია და კულტურა

„ი.ბ. სტალინი. მოკლე ბიოგრაფია“

სრუშროვი: „ამხანაგებო! პი-
როვნების კულტმა ასეთი შემ-
ზარავი მოცულობა შეიძინა
უმთავრესად იმიტომ, რომ
სტალინი თვითონ ახალისებ-

და და მხარს უჭერდა თავისი
პერსონის განდიდებას. ამას
მონობს მრავალი ცხოვანი
ფაქტი. თვითგანდიდებისა და
ელემენტარული თავმდაბლო-
ბის არქონის ერთ-ერთი ყვე-
ლაზე უფრო დამახასიათებელი
გამოვლენა სტალინის
„მოკლე ბიოგრაფიის“ გამო-
ცემაა, რომელმაც მისი სი-
ნათლე 1948 წელს იხილა.

ეს წიგნი არის ყველაზე
უფრო თავუკვეთილი პირ-
ფერობის გამჟღავნების, პი-
როვნების გაღმერთების,
„უცოდველ ბრძენად“, ყვე-
ლაზე „დიად ბელადად“ და
„ყველა დროის სწორუფარ
მხედართმთავრად“ წარმოჩე-
ნის მაგალითი. აღარ არსე-
ბობდა სხვა სიტყვები, კიდევ
უფრო რომ განედიდებინათ
სტალინის როლი.

არ არის იმის საჭიროება,
რომ გავიმეოროთ გულის ამ-
რევი, მლიქვნელური დახასი-
ათებები, რომლებიც ერთიმე-
ორეზე დახვავებული ამ წიგ-
ნში. მხოლოდ ისაა ხაზგასა-
მელი, რომ ყველა ისინი მოწო-
ნებული და რედაქტირებუ-
ლი პირადად სტალინის მი-
ერ, ზოგიერთი მათგანი კი სა-
კუთარი ხელთა აქვს წიგნის
მაკეტში მიერ ჩაწერილი.

რისი ჩანერა ჩათვალა
აუცილებლად სტალინიმ ამ
წიგნში? ეგებ იგი მისწრაფ-
ვოდა, დაეკებინა „მოკლე ბი-
ოგრაფიის“ შემდგენელთა
პირფერული გზებზე? არა. იგი
აძლიერებდა სწორედ იმ ადგი-
ლებს, სადაც მისი დამსახურე-
ბის განდიდება არასაკმარის-
ად მიაჩნდა.

აი, სტალინის მოღვაწეობის
ზოგიერთი დახასიათება, რაც
სტალინის ხელითაა ჩაწერილი

(1) „აკატიულანტებთან და
ურწმუნოებთან, ტროცკის-
ტებთან და ზინოვიელებთან,
ბუხარინელებთან და კამენე-

ვლებთან ამ ბრძოლაში ლე-
ნინის მწყობრიდან გამოსე-
ლის შემდეგ ჩამოყალიბდა
ჩვენი პარტიის ის ხელმძღვე-
ნელი ბირთვი... რომელმაც
დაიცვა ლენინის დიადი დრო-
შა, შეაკავშირა პარტია ლენი-
ნის ანდერძის გარშემო და გა-
იყვანა საბჭოთა ხალხი ქვეყ-
ნის ინდუსტრიალიზაციისა
და სოფლის მეურნეობის კო-
ლექტივიზაციის ფართო გზა-
ზე. ამ ბირთვის ხელმძღვანე-
ლი და პარტიისა და სახელმ-
წიფოს წარმმართველი ძალა
იყო ი.ბ. სტალინი“.

და ამას წერს თვით სტალი-
ნი! შემდეგ იგი უმატებს:

(2) „პარტიისა და ხალხის
ბელადის ამოცანებს ოსტა-
ტურად რომ ასრულებდა,
მთელი საბჭოთა ხალხს სრუ-
ლი მხარდაჭერა რომ ქონდა,
სტალინის თავის მოღვაწეობა-
ში თვითკმაყოფილების, ყოყ-
ლოჩინობის, საკუთარი თავ-
ით ტკობის ნატამალის
დაშვებაც კი წარმოუდგენ-
ლად მიიჩნევა“.

სად და როდის შეეძლო რო-
მელიმ მოღვაწეს ასე განედი-
დებინა საკუთარი თავი! განს-
ეს შეეფერება მარქსისტულ-
ლენინური ტიპის მოღვაწეს?
არა. სწორედ ამის წინააღმდეგ
საე მტკიცედ გამოდიოდნენ
მარქსი და ენგელსი. სწორედ
ამას მკეთრად გმობდა ვლადი-
მერ ლენინი.

წიგნის მაკეტში იყო ასეთი
წინადადება: „სტალინი ლენი-
ნია დღეს“. ეს წინადადება მას
აშკარად არასაკმარისად ეჩვე-
და და სტალინიმ საკუთარი ხე-
ლით ასეთნაირად გადააკეთა:

(3) „სტალინი ლენინის საქ-
მის ღირსეულად განმგრო-
ბია, ანუ, როგორც ჩვენთან
პარტიაში ამბობენ, სტალინი
ლენინია დღეს“.

აი, რა ძლიერადაა თქმული,
მაგრამ არა ხალხის მიერ, არა-
მედ თვით სტალინის მიერ.

შეიძლება თვითგანდიდე-
ბის მრავალი ასეთი მაგალი-
თის დასახელება, რომლებიც
წიგნის მაკეტში სტალინიმ თავ-
ისი ხელით ჩანერა. განსა-
კუთრებით არ იმუერებდა თავ-
ვის ქებას საკუთარი სამხედ-
რო გენიის, თავისი მხედართ-
მთავრული ნიჭის გამო.

თავს უფლებას მივცემ, კი-
დევე ერთი ჩანართი მოვიტანო,
რომელიც სტალინის სამხედ-
რო გენიას ეხება:

(4) „ამხანაგმა სტალინიმ, —
წერს იგი, — შემდგომ განავი-
თარა მონივრე საბჭოთა სამ-
ხედრო მეცნიერება. ამხანაგ-
მა სტალინიმ შეიმუშავა მუდ-
მივად მოქმედი ფაქტორების
დეტალები, რომლებიც
წყვეტს ომის ბედს: აქტიური
თავდაცვისა და კონტრშეტე-
ვის კანონების შესახებ, თანა-
მედროვე პირობებში ტანკები-
სა და ავიაციის დიდი მასის
როლის შესახებ, არტილერი-
ის, როგორც ჯარის უძლიერე-
სი სახეობის შესახებ. ომის
სხვადასხვა ეტაპებზე სტალი-

სტალინის ძეგლი
ვოლგა-დონის არხზე

წერი გენია პოულობდა სწორ
გადანყვეტილების ვითარების
თავისებურების სრული გათ-
ვალისწინებით“ (მოდრობა
დაარბა ზში).

შემდეგ თვითონ სტალინი
წერს:

(5) „სტალინის საბრძოლო
ხელოვნება გამჟღავნდა რო-
გორც თავდაცვაში, ასევე შე-
ტევაშიც. გენიალური შორსმჭ-
ვრეტელობით ამოიცნობდა ამ-
ხანაგი სტალინი მტრის გეგ-
მებს და იგერიებდა მათ. ბრძო-
ლებში, რომლებშიც ამხანაგი
სტალინი საბჭოთა ჯარებს
ხელმძღვანელობდა, განსახიე-
რებულია ომის წარმოების
ოპერატიული ხელოვნების
თვალსაჩინო მაგალიტები“.

ასე ადიდებდნენ მხედართ-
მთავარ სტალინს. მაგრამ ვინ?
თვითონ სტალინი, რომელიც
ამჟერად კარდლის როლში კი
არ გამოდიოდა, არამედ ავ-
ტორ-რედაქტორის, თავისი
თავის საქებარი ბიოგრაფიის
ერთ-ერთი მთავარი შემდგე-
ნელის როლში წარმოგვიდგე-
ბოდა“.

სტალინის მიერ „მოკლე ბი-
ოგრაფიაში“ შეტანილი ჩას-
წორებების შესახებ პირვე-
ლად ცნობილი გახდა მასალე-
ბით, რომლებიც გამოქვეყნდა
ჟურნალ „Известия ЦК
КПСС“-ის 1990 წლის №9-ში,
აქედან კი მრავალმა გამოცე-
მამ გადაბეჭდა. ეს უბუღიკა-
ცია საშუალებას გვაძლევს,
დავადგინოთ, თუ რამდენად
შორსაა სიმართლისგან სრუშ-
როვის ბრალდებები სტალინის
მიერ შეტანილი კორექტირებ-
თან დაკავშირებით. ისეთი ან-
ტისტალინისტიც კი, როგო-
რცე ვ. ა. ბელეანოვი, დასა-
ხელებულია უბუღიკაციის შე-
სავალი წერილის ავტორი და
რედაქტორი, ალიანოვი, რომ
სტალინის ბეერი ჩასწორება
შეიძლება და უნდა განვიხი-
ლოთ, როგორც სტალინის
თავმდაბლობის მაჩვენებე-
ლი, რადგან ისინი მიმართუ-
ლი იყო წიგნის შემდგენელთა
მიერ მის მიმართ აღვლენილი
ქებათაქების შეკვეცა-ამო-
ლებისკენ.

სრუშროვმა წინასწარგანზ-
რავით დაამახინჯა ტექსტის
მის მიერ გამოყენებული
ფრაგმენტების აზრი.

მან მაგალითად მოიხმო
მხოლოდ პირველი ნაწილი წი-
ნადადების, რომელიც ზემოთ
აღვნიშნეთ (1)-ით. ასეთივე
ხრიკებით, ამოგლეჯილი წი-
ნადადებებით, შეგნებულად
დაამახინჯა დანარჩენი ციტა-
ტებიც. აი, ნაწყვეტი, რომე-
ლიც სრუშროვმა გამოტოვა:
„თავის ინტერვიუში, რომე-
ლიც მას გერმანულმა მწე-
რალმა ლუდვიგმა ჩამოართ-
ვა, რომელშიც იგი ჩვენი
ქვეყნის გარდაქმნის საქმეში
გენიალური ლენინის უდი-
დეს როლს აღნიშნავს, სტა-
ლინი თავის შესახებ უბრა-
ლოდ აცხადებს: „რაც
მე შემიძლება, მე ლენინის

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მაქსიმალიზაციის ასპექტის, რომ ხრუშჩოვმა უხეშად დაამახინჯა „მოკლე ბიოგრაფიაში“ სტალინის მიერ შეტანილი შეხსენებების ხასიათი და ყურადღება მიამჯობინა იმასაც, რომ არც ხრუშჩოვის „დათბობის“ პერიოდის ავტორებმა, არც გორბაჩოვის „პერესტროიკის“ მკვლევარებმა საჭიროდ არ ჩათვალეს კორექტირება ყალბი კონცეფციის, რომელიც „დახურულ მოსახლეობაში“ იყო ჩადებული.

მხოლოდ მონაფე ვარ და ჩემი მიზანია, ვიყო მისი ღირსი.

ნაწყვეტი (1) — იქ, სადაც მრავალწლოვანი, ხრუშჩოვმა ამოგადო სტალინის მიერ ჩაწერილი ბევრი პარტიული ხელმძღვანელის გვარი. აი, როგორია ფრაგმენტი მთლიანობაში:

„კაპიტულიანტებთან და ურწმუნოებთან, ტროცკისტებთან და ზინოვიელებთან, ბუხარინელებთან და კამენეველებთან ამ ბრძოლაში, ლენინის მწყობრიდან გამოსვლის შემდეგ ჩამოყალიბდა ჩვენი პარტიის ის ხელმძღვანელი ბირთვი სტალინის, მოლოტოვის, ვოროშილოვის, კუზნეცის, ფრუნზეს, ძერჟინსკის, კაგანოვიჩის, ორჯონიკიძის, კიროვის, იაროსლავსკის, მიქოიანის, ანდრეევის, შვერნიკის, უდანოვის, შკირიატოვის და სხვათა შემადგენლობით...“

რაც შეეხება მესამე ნაწყვეტს (3) აქ, პირველწარბის დამონების გარეშე ყველაფერი ნათელია: სტალინმა ასე იმიტომ ჩაასწორა ტექსტი, რომ ყველასთვის ნათელი ყოფილიყო: იგი მხოლოდ გამგრძელებელია ლენინის საქმის.

მეოთხე (4) და მეხუთე (5) ფრაგმენტების ავტორობას ხრუშჩოვი სტალინს მიაწერს. მაგრამ ამის მტკიცება უსაფუძვლოა. ორივე ნაწყვეტი გენერალ-მაიორ მ.რ. გალაკტიონოვის დანერგულია, რომელიც ომის პერიოდში ბიოგრაფიის ნაწილის ნამდვილი ავტორია. ამ ფაქტს ყურადღება მიამჯობინა ლენინმა და სტალინმა, რომლებმაც აღნიშნა: „ხრუშჩოვის მიერ ჩამოყალიბებული ბრალდების საწინააღმდეგოდ, სტალინი, ტუქსტის რედაქტირების დროს სისტიმატურად აწვდის მის საზღვარ-გარეშე პრესიულ ხასიათს. მაგალითად, ბიუროკრატული-ფსევდოდედასტორიის ამხანაგი სტალინი“ თავდაპირველად უღერდა, როგორც „გენერალის იმპერატორი“.

„მოძღვრება“ („მუდმივად მოქმედი ფაქტორების შესახებ“) სტალინმა შეცვალა „დებულებით“, ხოლო „სამხედრო-ოპერატიული ხელშეწყობის უკუდავი მაგალითები“ „თვალსაჩინო გახდა“. (იხ. J.I.B. მაქსიმენკო, „Культурная мысль“, 1993 წელი, №10).

ლენინმა მაქსიმალიზაცია „მოკლე ბიოგრაფიის“ მეორე (ომის შემდგომი) გამოცემის ავტორებთან სტალინის საუბარზე დაყრდნობით, ძალიან დანერგული განიხილავს მაშინ გამოთქმულ ყველა კრიტიკულ შენიშვნას. პირველწარბიდან ირკვევა, რომ სტალინის მიერ მიცემული განკარგულებებიდან უპირველესი ეხებოდა ლენინის ახალი, დეტალური ბიოგრაფიის მომზადებას. ამ ფაქტის შესახებ დუმის ამჯობინებდნენ ხრუშჩოვის „დათბობის“ პერიოდშიც და გორბაჩოვის „პერესტროიკის“ დროსაც.

დამატებით უნდა ვთქვათ, რომ სტალინი მკაცრად აკრიტიკებდა „მოკლე ბიოგრაფიის“ ავტორებს „ესერული მიდგომისთვის“, რაც გამოიხატა მის უსაზღვრო ქებათა-ქებაში, და უსაყვედურებდა „კერპთაყვანისმცემლების აღზრდის“ გამო. სტალინი ჯერონად აფასებდა ლენინის თეორიულ მემკვიდრეობას და კატეგორიულად უარყოფდა მისთვის მოძღვრებათა ავტორობის გამო შესხმულ ხოტბას.

მაქსიმალიზაცია ასევე, რომ ხრუშჩოვმა უხეშად დაამახინჯა „მოკლე ბიოგრაფიაში“ სტალინის მიერ შეტანილი შეხსენებების ხასიათი და ყურადღება მიამჯობინა იმასაც, რომ არც ხრუშჩოვის „დათბობის“ პერიოდის ავტორებმა, არც გორბაჩოვის „პერესტროიკის“ მკვლევარებმა საჭიროდ არ ჩათვალეს კორექტირება ყალბი კონცეფციის, რომელიც „დახურულ მოსახლეობაში“ იყო ჩადებული.

სხვა ფრაგმენტებში, რომლებიც სტალინის დაყენებით ჩასწორდა, ლაპარაკი იყო რევოლუციისა და საბჭოთა საზოგადოების ცხოვრებაში ქალების მნიშვნელოვან როლზე.

სხვა ფრაგმენტებში, რომლებიც სტალინის დაყენებით ჩასწორდა, ლაპარაკი იყო რევოლუციისა და საბჭოთა საზოგადოების ცხოვრებაში ქალების მნიშვნელოვან როლზე.

სტალინი მკაცრად აკრიტიკებდა «მოკლე ბიოგრაფიის» ავტორებს «ესერული მიდგომისთვის», რაც გამოიხატა მის უსაზღვრო ქებათა-ქებაში, და უსაყვედურებდა «კერპთაყვანისმცემლების აღზრდის» გამო.

„საბ. კპ (ბ) ისტორია. მოკლე კურსი“

ხრუშჩოვი: „ცნობილია, რომ საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკებისა) ისტორიის შექმნაზე პარტიის ცენტრალური კომიტეტის კომისია მუშაობდა... და ეს ფაქტი სტალინის „მოკლე ბიოგრაფიის“ მაკეტში შემდეგი ფორმულირებით იყო ასახული:

„საბ. კპ(ბ) ცენტრალური კომიტეტის კომისია ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით, მისი პირადი უაქტიურესი მონაწილეობით, ქმნის „საბჭოთა კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკებისა) მოკლე კურსს“.

მაგრამ ამ ფორმულირებას უკვე აღარ შეეძლო დაემყარებინა სტალინი და „მოკლე ბიოგრაფიის“ გამოცემაში ეს ადგილი ჩანაცვლებულია შემდეგი დებულებით:

„1938 წელს მზის სინათლე იხილა ნიგნმა „საბ. კპ(ბ) ისტორია. მოკლე კურსი“, რომელიც დანერგული იყო ამხანაგ სტალინის მიერ და მონაწილეული საბ. კპ(ბ) ცკ კომისიის მიერ“.

მეტის თქმა აქ საჭიროა? როგორც ხედავთ, კოლექტივის მიერ შექმნილი ნაშრომი გარდაიქმნა სტალინის მიერ დანერგულ ნიგნად. საჭირო არ არის იმაზე ლაპარაკი, როგორ და რატომ მოხდა ასეთი გარდაქმნა.

განა შეიძლება მარქსისტ-ლენინელმა ასე დანეროს საკუთარ თავზე, ცამდე განადიდოს თავისი პიროვნების უფლები?

ვფიქრობ, რომ ხრუშჩოვის გარდა სხვას არავის უცდია, დაემტკიცებინა, რომ სტალინმა მიიწერა „მოკლე კურსის“ შექმნის დამსახურება. მოლოტოვი, რომელიც იხსენებდა, რომ ნიგნის ერთი თავი მანაც სტალინის მიერ უნდა იყოს დანერგული, გადაჭ-

ЛЮБИМЫЙ СТАЛИН-СЧАСТЬЕ НАРОДНОЕ!

სტალინი მკაცრად აკრიტიკებდა «მოკლე ბიოგრაფიის» ავტორებს «ესერული მიდგომისთვის», რაც გამოიხატა მის უსაზღვრო ქებათა-ქებაში, და უსაყვედურებდა «კერპთაყვანისმცემლების აღზრდის» გამო.

რით აცხადებდა, რომ სტალინს არასოდეს უთქვამს, რომ მოკლე კურსის მისი შემოქმედების ნაყოფია.

სინამდვილეში „მოკლე კურსის“ ავტორობაზე მითითება პირველად გაჩნდა სტალინის „მოკლე ბიოგრაფიის“ სულ პირველ გამოცემაში (1940 წელი). ამ ნიგნთან სტალინს არავითარი, დოკუმენტურად დადასტურებული საავტორო ან სარედაქტორო ურთიერთობა არ ჰქონია.

მაქსიმალიზაცია განმარტავს: „სტალინი, რომელიც დაკავებული იყო საბჭოთა კავშირის ფინეთის „ზამთრის“ ომის ხელმძღვანელობით, გაეროდა ნიგნის რედაქტირებას... 1939 წლის 14 დეკემბერს, ერთი კვირით ადრე სტალინის 60 წლის იუბილეზე, ბელადის სახელზე გაიგზავნა მაკეტი ბიოგრაფია-1 (ახს. „მოკლე ბიოგრაფიის“ პირველი გამოცემა მის მაკეტი) მიტინგისა და პოსტელოვის თანდართული ბარათით: „ძვირფასო ამხანაგო სტალინ, გიგზავნი შენთვის „მოკლე ბიოგრაფიის“ პროექტს, რომელიც მოამზადა იმელმა (მარქს-ენგელს-ლენინის ინსტიტუტი) პროპაგანდისა და აგიტაციის სამმართველოსთან ერთად“.

სტალინმა ხაზი გაუსვა ამ ბარათის თვით ტექსტს და გვერდს გარდემო ფაქტებით მიანერა: „გადახედვის“ დრო არ მაქვს. დაუბრუნდეს იმელს. ი. სტალინი“.

წინადადება სტალინის როლის შესახებ „მოკლე კურსის“ შექმნაში არ იყო მის მიერ და მის შესახებ ჩანერგული, იგი ეკუთვნის ნიგნზე მომუშავე მრავალრიცხოვან ავტორთა და რედაქტორთაგან ერთ-ერთს. ხრუშჩოვმა აქაც მოიტყუა.

ისლად დაგვიჩვენა გავარკვიოთ, როგორია სტალინის ქვემარტივი როლი ამ ნიგნის შექმნაში? ერთ-ერთ თავის ნარკვევებში მედვედევი, რომელიც სტალინის მიმართ სიმპათიით არ გამოირჩევა, მას მოიხსენიებს „მოკლე კურსის“ მთავარ ავტორად. ისტორიკოსი აღნიშნავს, რომ ხრუშჩოვის მიერ სტალინის დადანაშაულება ლამის პლაგიატობაში სრულიად უსაფუძვლოა, და ნათქვამის დასასაბუთებლად იმონებებს ჟურნალში „Вопросы истории“ გამოქვეყნებულ მანქანაზე დაბეჭდილ ტექსტებს სტალინისეული ჩასწორებებით და იქ გამოქვეყნებულ რიგ სხვა მასალებს (იხ. აღნიშნული ჟურნალის 2002 წლის №11-12 და 2003 წლის №3-4).

ხრუშჩოვი ამტკიცებდა, რომ სტალინს არ ჰქონდა უფლება, თავისი თავი „მოკლე კურსის“ ავტორად მოეხსენებინა. სინამდვილეში სტალინს ჰქონდა სრული საფუძველი, მიეჩნია თავისი თავი „მოკლე კურსის“ ერთ-ერთ ძირითად ავტორად, მაგრამ არასდროს არავის ნინაშე არ უტრიაბებია ამით, არც განუცხადებია.

ამ შემთხვევაში ხრუშჩოვმა თავის თავსაც აჯობა: მან არა მხოლოდ იცრუა, არამედ ტყუილის ღვარცოფი დაანთხია ყრილობის უბედურ დედეგატებს, რომლებიც მის „დახურულ მოსახლეობას“ უსმენდნენ.

დონის არხზე სტალინის მომენტური სკულპტურის დადგმა, ხოლო იმავე წლის 4 სექტემბერს გამოსცა განკარგულება ამ მონუმენტის დასაშენებლად 33 ტონა სპლენდის გამოყოფის შესახებ“.

არა, ეს არ არის ფაქტი, რადგან ის, რასაც ხრუშჩოვი ყველა, მხოლოდ მისი სიტყვებით დანაა ცნობილი. ამ საკითხთან დაკავშირებული წყაროები არასოდეს არ გამოქვეყნებულა და არც არავის განუცხადებია, რომ გასცნობია ამ დოკუმენტებს. ამასთან, თვითონ ხრუშჩოვიც არ ამბობს, რომ სწორედ სტალინმა ნამოყვანა ნინადადება, ან განსახილველად შეიტანა შესაბამისი დადგენილების პროექტი.

ამასადაამე, უნდა მივიჩნიოთ, რომ მას ეს არასოდეს გაუკეთებია.

როგორც სტალინის კრემლის კაბინეტში მომსახურებელია ჩანს, 1951 წლის 2 ივლისს მან მართლაც იმუშავა 1 საათის განმავლობაში. ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმში შეიკრიბა 26 ივნისს, ხოლო სსრკ მინისტრთა საბჭოს ბიურო, რომელიც შედგომდნენ ბერია, ბულგანინი, კაგანოვიჩი, მიქოიანი, მოლოტოვი და თვით ხრუშჩოვი, სტალინის მონაწილეობით გამართა 21:30 საათიდან 23:15 საათამდე. ამრიგად, შესაძლებელია, მან კიდევ მოახერხა ხელი მინისტრთა საბჭოს დადგენილებას, თუ, რა თქმა უნდა, ეს საკითხი მართლაც განიხილეს იმ დღეს.

მაგრამ აქ მნიშვნელოვანია, აღინიშნოს: თავისთავად სტალინის ხელმოწერის ფაქტი იმ წლებში ბევრს არაფერს ნიშნავდა, რადგან 1951 წლის 16 თებერვალს პოლიტიბიურომ მიიღო გადაწყვეტილება, რომლის თანახმად სტალინის არყოფნის შემთხვევაში მინ-

სტალინის სკულპტურის უმსახვე 1951 წლის 2 ივლისის დადგენილებაზე ხრუშჩოვი: „ხომ ფაქტია, რომ სტალინმა ხელი მოაწერა სსრკ მინისტრთა საბჭოს 1951 წლის 2 ივლისის დადგენილებას, რომელშიც გათვალისწინებული იყო ვოლგა-

ისტრთა საბჭოს სხდომები გაიმართებოდა თავმჯდომარის სამი მოადგილის მალენკოვის, ბერია და ბულგანინის ხელმძღვანელობით, მორიგეობით, ხოლო მთავრობის თავმჯდომარის ხელმოწერის ნაცვლად გამოიყენებდნენ ბეჭედს მისი ფაქსიმილური კომიტეტის აღნიშნული გადაწყვეტილების დედანი და შტემპელები ფაქსიმილური ექსპონირებული იყო მოსკოვში 2003 წელს გამოფენაზე „1953 წელი. ნარსულსა და მომავალს შორის“.

ამასადაამე, სტალინი თვითონ არ აწერდა ხელს სსრკ მინისტრთა საბჭოს დადგენილებებს და განკარგულებებს, მაგრამ ისინი მანაც გამოიყენებდა თავმჯდომარის დაუსწრებლობის დროსაც მისი ფაქსიმილური დამონებული. ასეთი პრაქტიკა დამკვიდრდა და გავრცელდა 1951 წლის თებერვლიდან, ამიტომ, ლოგიკური იქნება, თუ ვივარაუდებთ, რომ იმავე წლის ივლისში ძალადაკარგული არ იყო. ასეა თუ ისე, დედნების არქონის პირობებში არ შეგვიძლია დაბეჭდვით განვაცხადოთ, რომ სტალინმა პირადად მოახერხა ხელი ამ დოკუმენტებს.

რაც შეეხება 1951 წლის 4 სექტემბრის განკარგულებას, ნაკლებ საგარაუდოა, რომ იგი პირადად სტალინმა მოამზადა. 1951 წლის 10 აგვისტოდან 1952 წლის 11 თებერვლის ჩათვლით იგი არ შესულა კრემლის თავის სამუშაო ოთახში, ალბათ, ჯანდასრულების მდგომარეობის გამო, და თავისი მოვალეობის შესრულებას შეუდგა მხოლოდ 12 თებერვალს.

მაგრამ მთავარი, რაც ხრუშჩოვისთვის კარგად იყო ცნობილი, შემდეგია: იმ დროისთვის სტალინი პოლიტიკურ აქტიურობას დრო და დრო, შემთხვევებიდან შემთხვევად იჩენდა. 1953 წლის ივნისში პოლიტიბიუროს ბევრი წევრი, ხრუშჩოვის ჩათვლით, აცხადებდა, რომ ბოლო წლებში სტალინს არ შეეძლო მთელი დატვირთვათა ემუშავა. სწორედ ეს განაცხადა თვითონ სტალინმა სკკპ ცკ 1952 წლის ოქტომბრის პლენუმის სხდომაზე: „მე უკვე დავბერდი, ქალაქებს არ ვკითხულობ“.

როგორც სტალინის კრემლის კაბინეტში მომსახურებელია ჩანს, 1951 წლის 2 ივლისს მან მართლაც იმუშავა 1 საათის განმავლობაში. ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმში შეიკრიბა 26 ივნისს, ხოლო სსრკ მინისტრთა საბჭოს ბიურო, რომელიც შედგომდნენ ბერია, ბულგანინი, კაგანოვიჩი, მიქოიანი, მოლოტოვი და თვით ხრუშჩოვი, სტალინის მონაწილეობით გამართა 21:30 საათიდან 23:15 საათამდე. ამრიგად, შესაძლებელია, მან კიდევ მოახერხა ხელი მინისტრთა საბჭოს დადგენილებას, თუ, რა თქმა უნდა, ეს საკითხი მართლაც განიხილეს იმ დღეს.

მაგრამ აქ მნიშვნელოვანია, აღინიშნოს: თავისთავად სტალინის ხელმოწერის ფაქტი იმ წლებში ბევრს არაფერს ნიშნავდა, რადგან 1951 წლის 16 თებერვალს პოლიტიბიურომ მიიღო გადაწყვეტილება, რომლის თანახმად სტალინის არყოფნის შემთხვევაში მინ-

სტალინის სკულპტურის უმსახვე 1951 წლის 2 ივლისის დადგენილებაზე ხრუშჩოვი: „ხომ ფაქტია, რომ სტალინმა ხელი მოაწერა სსრკ მინისტრთა საბჭოს 1951 წლის 2 ივლისის დადგენილებას, რომელშიც გათვალისწინებული იყო ვოლგა-

სტალინის სკულპტურის უმსახვე 1951 წლის 2 ივლისის დადგენილებაზე ხრუშჩოვი: „ხომ ფაქტია, რომ სტალინმა ხელი მოაწერა სსრკ მინისტრთა საბჭოს 1951 წლის 2 ივლისის დადგენილებას, რომელშიც გათვალისწინებული იყო ვოლგა-

ხრუშჩოვი ამბობდა, რომ სტალინს არ ჰქონდა უფლება, თავისი თავი «მოკლე კურსის» ავტორად მოეხსენებინა

გაბრკალება იმეხება

რუბრიკას უძღვება არმაზ სანუბლიძე

გეორგიანთა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„თუ გერმანელი ხალხი უნდებოდა უდრტინველად და მორჩილად დაუხვედს, რომ იგი კვლავ სასიკვდილოდ გარეკონ, როცა ჰიტლერს კოალიციის ძალით დაამხოვენ, ეს ჩვენი სამშობლოს გასაღების მომასწავლებელი იქნება და ჩვენსავე თავს უნდა ვუსაყვებლოდოთ...“

რუდოლფ ბალანდინი, სერგეი მირონოვი

სტალინის აპოქა

გაბრძელება.
დასაწყისი ნი.
№1-11 (139-149)

დიპლომატიური ორთახროლები

ფიურერს სერიოზულად აეჭვებდა ამგვარი გრანდიოზული ოპერაციის განხორციელება. მაგრამ ასეთი ნაბიჯი გადადგა იმიტომ, რომ ვერ შეაფასა საბჭოთა მხედართმთავრების და, უნინარეს ყოვლისა, სტალინის სტრატეგიული ხედვა, რომელმაც ოპერაციის საერთო გეგმა გამოწვლილი თი შესწავლისა და დამუშავების შემდეგ დაამტკიცა.

რისკი ორივე მხრიდან უდიდესი იყო, მაგრამ სტალინის სტრატეგია უფრო სწორი აღმოჩნდა. ამასთან ერთად, მან დაიცვა თავისი არმიები განადგურებისგან რეზერვებით დროული შევსება-ჩანაცვლების გზით. გერმანელებს ჩვენს ზურგში ღრმად შეჭრა რომ მოეხერხებინათ, მათ მოუწევდათ ბრძოლების გაართვა საომრად გამზადებული და კარგად განვრთვნილი ვილი ნაწილების წინააღმდეგ.

„ის, რომ კურსკის ბრძოლა იყო გიგანტური შერკინება ორ, ერთმანეთს ჩაფრენილი კოლოსალური ძალების, — წერდა ამერიკელი სამხედრო ისტორიკოსი მ. კეიდი, — შეიძლება შემობრუნების პუნქტი გახდეს რუსეთში მიმდინარე ომში, სადასრული ნათელი იყო ორივე შეურთვებელი მტრისთვის. ოპერაცია „ციტადელი“ წარმატებით რომ დამთავრებულიყო, სცენა გამზადებული იქნებოდა ახალი ფართე შეტევითი ოპერაციებისთვის რუსეთის წინააღმდეგ. გერმანელების გეგმის არსი იყო: დამარცხებისათვის, ხელმეორედ დაეფევათ, დაეფანტათ, დაეხოცათ, ტყვედ ეგდოთ... მოგვიანებით, თუ ოპერაცია „ციტადელი“ განვითარდებდა ისე, როგორც ჰიტლერი ვარაუდობდა, დაიწყებდა დიდი შეტევა მოსკოვზე...“ ფიურერი აპირებდა შედეგის ოკუპირებას და ჯარების სამ-

ხრეთის ჯგუფის გაძლიერების ინგლის-ამერიკის ჯარების გაძევებას იტალიიდან. ყველა მისი გეგმა ჩაიფუშა. იგი დაითრგუნა და დაიბნა. როგორც ნამდვილ მტაცებელს, მას მხოლოდ თავდასხმა ეხერხებოდა, მაგრამ თავდაცვა არ შეეძლო.

ამ ბრძოლამდე ჰიტლერს შეეძლო თავი იმით დაემშვიდებინა, რომ მოსკოვთან რუსული სრული განადგურებისგან იხსნა უმკაცრესმა ზამთარმა. სტალინგრადის კატასტროფაც მძიმე კლიმატური პირობებით შეედგინა გაემართლებინა, მით უფრო, რომ 1941-42 წლების და, ნაწილობრივ, 1943 წლის ზაფხულის კამპანიები მისთვის წარმატებული იყო, მაგრამ კურსკის ბრძოლამ, რომელიც ზაფხულში გაიმართა, ყველაფერს ხაზი გადაუსვა...

კურსკის ბრძოლას ამდენი ყურადღება დავუთმეთ იმიტომ, რომ ენამოსწრებული ამერიკელი მწერლის, ამბროზ ბირსის თქმით, ეს იყო „პოლიტიკური კვანძის კბილები გახსნა, რადგან ენით ამის გაკეთება შეუძლებელი იყო“. „ზარბაზნების ასეთ დიპლომატიკაში“ სტალინი გაცილებით ჭკვიანი, წინდახედული და ბრძენი აღმოჩნდა, ვიდრე ჰიტლერი. ამ უკანასკნელის დამარცხებების მიზეზებს ბევრად განსაზღვრავდა ის, რომ მან ძალიან გვიან გაიგო: მას საქმე ჰქონდა მოწინააღმდეგესთან, რომელიც ყველა მიმართულებით მასზე მაღლა იდგა.

ფინალი

ხაფენი წერდა, რომ რუხველტი და ჩერჩილი „არა მართო შიმობდნენ, მეორე ფრონტის გახსნის გაჭიანურების გამო სტალინმა შეიძლება ამჯობინოს მშვიდობის დამყა-

რება, რათა ომიდან გამოვიდეს, არამედ ვარაუდობდნენ, რომ ჰიტლერი, განსაკუთრებით, სტალინგრადის შემდეგ, ორივე ხელით ჩაებლაჭება გადარჩენის ასეთ შესაძლებლობას... ისინი სერიოზულად ფიქრობდნენ, როგორ აეცილებინათ დიდი სამხედრო კოალიციის ვადამდელი დაშლის საშიშროება. მათი განსჯის შედეგი იყო მოთხოვნა გერმანიის უსიტყვო კაპიტულაციის შესახებ, რომელიც განცხადებული იყო 1943 წლის 23 იანვარს დასავლეთის სახელმწიფოების კასაბლანკის უმაღლესი დონის თათბირზე და რომელიც მოწინააღმდეგეებს სტალინმა უარი თქვა.

ეს მოთხოვნა გამოიცხადდა ნებისმიერ დაზავებას ან

სამშვიდობო მოლაპარაკებას დასავლეთის სახელმწიფოების მხრიდან არა მარტო ჰიტლერთან, არამედ გერმანიის ნებისმიერ სხვა მთავრობასთან. მისი წყალობით აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის კავშირმა მართლაც გაძლიერდა გერმანიაზე სრულ გამარჯვებამდე...

დღეს ასეთად ჩანს ჩვენი წარსულის სურათი, მაგრამ 1943 წელს კარგა ხანს საეჭვო იყო... აიცილეს თუ არა (რუხველტმა და ჩერჩილმა) სეპარატული ზავი გერმანიას და სსრკავშირს შორის, თუმცა 1943 წლის 1 მაისთან დაკავშირებით გამოცემულ თავის ბრძანებაში სტალინმა სავსებით გარკვეულად მხარი დაუჭირა დასავლეთის სახელმწიფოების მოთ-

ხოვნას. მაგრამ ივლისში კურსკთან თავიანთი გრანდიოზული გამარჯვების შემდეგ რუსები ლიად და დემონსტრაციულად კვლავ გაემიჯნენ ამ პოლიტიკას: მათ ეს გააკეთეს გერმანელი ტყვეებისა და კომუნისტებისგან შემდგარი ეროვნული კომიტეტის — „თავისუფალი გერმანიის“ შექმნის პარალელურად.

ეს წინადადება ითვალისწინებდა ზავის შესახებ „ნორმალური“ მოლაპარაკების გაართვას, მართალია, უკვე არა ჰიტლერთან, არამედ ისეთ გერმანიასთან, რომელსაც ეყოფოდა ძალა და გონიერება ჰიტლერისგან თავის გასათავისუფლებლად... რუსების მიერ მოწინააღმდეგე ეროვნული კომიტეტის მანიფესტი იკით-

ხება, როგორც პოლემიკა „უსიტყვო კაპიტულაციის“ პოლიტიკის მომხრეებთან.

მართლაც, მანიფესტში ლაპარაკი იყო გერმანიასთან ზავის დადების შესაძლებლობაზე, მაგრამ არა ნაცისტურ გერმანიასთან: „თუ გერმანელი ხალხი უნდებოდა უდრტინველად და მორჩილად დაუხვედს, რომ იგი კვლავ სასიკვდილოდ გარეკონ, როცა ჰიტლერს კოალიციის ძალით დაამხოვენ, ეს ჩვენი სამშობლოს გასაღების მომასწავებელი იქნება და ჩვენსავე თავს უნდა ვუსაყვებლოდოთ...“ თუ გერმანელი ხალხი დროზე მოიქცევა, გერმანიისგან გერმანიის გათავისუფლების სიმტკიცით, იგი მოიპოვებს უფლებას, თავადვე გადაწყვიტოს თავისი ბედი, და სხვა ხალხები ანგარიშს გაუწევენ მას... ჰიტლერთან არავინ დაზავდება... მასთან არავინ მოლაპარაკებასაც არ გამართავს. ამიტომ ჭეშმარიტად ეროვნული გერმანული სახელმწიფოს შექმნა ჩვენი ხალხის გადაუდებელ ამოცანად გვესახება... სამშობლოსა და ხალხის ერთგულმა საარმიო ძალებმა საამისოდ გადამწყვეტი როლი უნდა ითამაშონ. ეს მთავრობა დაუყოვნებლივ შეწყვეტს საომარ მოქმედებას, გერმანიის ჯარებს იმპერიის საზღვრებში გაიწვევს და დაიწყებს სამშვიდობო მოლაპარაკებას...“

მოლაპარაკების შესახებ წინადადება იყო უსიტყვო კაპიტულაციის შესახებ დასავლეთის მოთხოვნის ალტერნატივა. „ამრიგად, — წერდა ხაფენი, — ვერ კიდევ 1943 წელს საბჭოთა კავშირი ლიად ლაპარაკობდა მშვიდობის დამყარებაზე გერმანი-

ფელდმარშალი ფრიდრიხ პაულსი ხელს აწერს „თავისუფალი გერმანიის“ ნაციონალური კომიტეტის მიმართვის გერმანელი ხალხისადმი, 1944 წ. დეკემბერი

„1945 წლის გაზაფხულსა და ადრე გაზაფხულზე, გამორიცხული არ იყო, რომ გამარჯვებულთა შორის ომს უცეკვე ეფეთა. ყოველ შემთხვევაში, კოალიციის ერთ-ერთი წამყვანი ლიდერი ჩარჩილი, სანდო წყაროების ცნობით, მზად იყო და ისწრაფვოდა კიდევ ამისა“.

ასთან, რომელიც შეძლებდა ჰიტლერისგან გათავისუფლებას... როგორც ჩანს, 1943 წლის ივლისშიც კი, როცა ომში რუსეთის გამარჯვება „მეორე ფრონტის“ გარეშე მხოლოდ დროის საქმე იყო, მშვიდობის სწრაფად დამყარება ჰიტლერის გარეშე მათთვის უფრო მნიშვნელოვანი იყო, ვიდრე უამრავი მსხვერპლის ფასად მოპოვებული იყო სრული გამარჯვება.

მაგრამ ეროვნული კომიტეტის მანიფესტმა გერმანიაში მხარდაჭერა ვერ ჰპოვა. და მაშინ, ოქტომბერში, მას შემდეგ, რაც სამი თვე იცადეს, რუსებმა შეუერთდნენ მოთხოვნას უსიტყვო კაპიტულაციის შესახებ საგარეო საქმეთა მინისტრების კონფერენციაზე, რომელიც მოსკოვში გაიმართა.

1944 წელს ძლევამოსილმა საბჭოთა არმიებმა დაასრულეს საბჭოთა კავშირის ტერიტორიის გათავისუფლება, გაათავისუფლეს ალმოსავლეთი ევროპის თითქმის ნახევარი და გერმანიის საზღვრებს მიუახლოვდნენ. დასავლელი მოკავშირეები ბელგიის ტერიტორიაზე იყვნენ გაჩერებული. და უცვლელად იქ, არდენში, 1944 წლის დეკემბერში ჰიტლერმა კონტრდარტყმა მიაყენა, რომელიც ინგლისელებს და ამერიკელებს ახალი დიუნკერკის მუქარად შემოუბრუნდა. ეს მუქარა დაჩქარებულდა სამოკავშირეო ვალდებულების ერთგული სტალინის ძალისხმევით, რომელმაც ასევე ბრძანება, დაეჩქარებიათ ჰიტლერების წინააღმდეგ შეტევა ალმოსავლეთის ფრონტზე.

ხაფენის მიხედვით, ჰიტლერს ჩაფიქრებული ჰქონდა, რომ დასავლეთის სახელმწიფოებს გაეგრძელებინათ ომი საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, ამისთვის კი უნდა შეერთებოდნენ გერმანიას, მის, ჰიტლერის გერმანიას: „ჰიტლერს სურდა, დასავლეთის სახელმწიფოები დაეყენებია არჩევანის წინაშე: ან ბოლო მომეტში მათთან ერთად შეეცაობნენ საბჭოთა კავშირისთვის, ან ძირგავარდნილი ვარცხლის ამარა დარჩენილნი იყვნენ. მას სურდა, რომ ისინი, როგორც ნაკლებ ბოროტებას, გერმანიასთან პარტნიორობას აირჩევდნენ. არდენზე შეტევა ჰიტლერს სურდა, ეჩვენებინა მათთვის, რომ მას უჭირს რუსების შეჩერება, მაგრამ განაგრძობს მათ შეჩერებას და შეძლებს უკუგდებასაც კი. ან თქვენ ჩემთან ერთად იდგებით ვისთან ნაპირზე, ან რუსებთან მიაღწევთ რეინამდ და ლამანამდეც კი. აირჩიეთ! მაგრამ ჩანაფიქრი არ გაუბართლდა. ძალა არ იყო... არდენზე შეტევა ჩაეფუშა. რუსები ძლევამოსილად მიიწვედნენ ოდერისკენ“.

მაგრამ იქნებ სტალინს, გამარჯვებით ერთაშესხმულს, გაუჩნდა სურვილი, რაც შეიძლება შორს წაწეულიყო დასავლეთის კენ და თავისი ძალაუფლება ევროპის მაქსიმალური რაოდენობის ქვეყნებზე განეგრძო? ხომ არ გაუჩნდა სურვილი მსოფლიო რევოლუციის იდეის რეალიზაციის?

„ასუსტი ამ კითხვებზე მხოლოდ უარყოფითია. არავითარი გეგმა, არავითარი ჩანაფიქრი საკუთარი იმპერიის შესაქმნელად, რაც ავიწყებდა ჰიტლერს, სტალინს არ გააჩნ-

და. მან თვითონ შეაჩერა თავისი არმიები ოდერის მიჯნაზე, — წერს ხაფენი, — იგი, როგორც ჰიტლერი, მიიჩნევდა, რომ დასავლეთისკენ ზეპირად დაძრული საბჭოთა ჯარის ნაწილების შემყურე დასავლეთის სახელმწიფოები პანიკაში ჩავარდებოდნენ და ჰიტლერთან დაზავებას ამჯობინებდნენ. სტალინს მტკიცედ ჰქონდა გადაწყვეტილი, არ დაეშვა ასეთი რამ.

ჰიტლერისგან განსხვავებით, სტალინი სულად მოაზროვნე, მშვიდი და ფრთხილი პოლიტიკოსი იყო, რომელმაც ყოველთვის იცოდა ზომა. იგი ხედავდა ალმოსავლეთიდან დასავლეთისკენ დაძრული არმიების შეტაკების საშიშროებასაც. ამის თავიდან აცილება შესაძლებელი იყო წინასწარ დადებული კონკრეტული შეთანხმებით სადემარკაციო ხაზების შესახებ ოკუპირებულ ზონებში. ასეთი შეთანხმებები მისთვის სენსაციურ სამხედრო წარმატებებზე უფრო მნიშვნელოვანი იყო, რომლებსაც შესაძლებელია დასავლელი მოკავშირეები დაეფრთხობა და შეეშინებინა... ამას მან იალტის კონფერენციაზე მიაღწია“.

გააფთრებული წინააღმდეგობა, რომელსაც ჰიტლერული ჯარები წითელ არმიას უწევდნენ, ცხადყოფს, რამდენად ძლიერი იყო გერმანელების იდეოლოგიური დამუშავება, როგორ სჯეროდათ მათ თავიანთი ფიქრის. ის თვითონაც არ აპირებდა კაპიტულაციას, ბოლო დღეებამდე იმედოვნებდა, რომ ინგლისელები და ამერიკელები მიხედვით, რამდენად სახიფათოა მათთვის კომუნისტების გავრცელება და რამდენად მინდობიანია ფაშისტურ გერმანიასთან თანამშრომლობა, რომელიც ასევე კაპიტალისტური ქვეყანაა. ამ ოცნებებს მინდობილი ჰიტლერი ძალიან შორდებოდა რეალურ სიტუაციას. აშშ-შიც და ინგლისშიც უარესად გავლენიანი ებრაული კლანები არაფრით აპატივდნენ მას თავისი ხალხის გენოციდს. ამას გარდა, ამ ორი ქვეყნის საზოგადოებრივი აზრი სავსებით აშკარად მოკავშირე სსრ კავშირის სასარგებლოდ და ფაშისტის საწინააღმდეგოდ იყო განწყობილი.

თუმცა, ხაფენის აზრით, დასავლეთისა და ალმოსავლეთის შეჯახების შესაძლებლობა არცთუ უსაფუძვლო პერსპექტივა იყო: „1945 წლის გაზაფხულსა და ადრე გაზაფხულზე, გამორიცხული არ იყო, რომ გამარჯვებულთა შორის ომს უცეკვე ეფეთა. ყოველ შემთხვევაში, კოალიციის ერთ-ერთი წამყვანი ლიდერი ჩარჩილი, სანდო წყაროების ცნობით, მზად იყო და ისწრაფვოდა კიდევ ამისა“.

მაგრამ თუ იყო ასეთი მზაობა, მხოლოდ როგორც მოქმედების ერთ-ერთი ვარიანტი და მტკიცე არაფერი.

ჰიტლერს შეიძლება სსრ კავშირის მოკავშირეობით შეთანხმების იდეა ჰქონოდა იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ ჩარჩილს იმთავითვე აზიზებოდა ქვეყანა, რომელიც სსრ-ს დაეხმარებოდა, რათა დაეხმარებოდა სსრ-ს დაეხმარებოდა

ჰიტლერს განსაკუთრებული იმედი ინგლისისა ჰქონდა. მას ამის თაობაზე წმინდა თეორიული მოსაზრებები გააჩნდა. შელენბერგი წერდა, რომ მისი რასისტული თეორია გერმანელების უპირატესობის შესახებ ეფუძნებოდა შერეული ერების მიუღებლობას. ამ საფუძველზე იბარტყა ინგლისთან ერთობის მისმა კონცეფციამ. ეს ერთობა უნდა დაპირისპირებულიყო დასავლეთის უდიდეს მტერს, „კომუნისტურ არაადამიანებს“. ამასთან, იგი მტკიცედ იყო დარწმუნებული, რომ 1924 წლიდან სტალინი, გიგანტური საიდუმლო პროგრამის შესაბამისად, განახორციელებს საბჭოთა კავშირის ხალხების სისტემატურ რასობრივ შერევას და მისწრაფის მონოგოლოიდური ელემენტების სიტყმობისკენ. დაზვერვის უამრავმა ცნობამ რუსეთში რეალურად არსებული ვითარების შესახებ ვერა და ვერ აიძულა, უარი ეთქვა ამ აკვიატებულ იდეაზე“.

უნდა აღვნიშნოთ ისიც, რომ რასიზმი, რომელიც ცდილობდა, მეცნიერულ მონაცემებს დაყრდნობოდა, ბევრ დასავლურ ქვეყანაში პოპულარული იყო. მაგალითად, ამერიკელმა ანთროპოლოგებმა: ნოტმა და გლიდონმა 1854 წელს გამოაქვეყნეს მონოგრაფია „კაცობრიობის ტიპები“, რომელშიც ამტკიცებდნენ, რომ არავითარი კავშირი არ არსებობს თეთრკანიანებსა და შავკანიანებს შორის,

რადგან ეს უკანასკნელი ადამიანის მსგავს მაიმუნებთან არიან გაიგივებულნი; ფრანგმა არისტოკრატმა დე გობინომ გამოცხადოდა წიგნი „ადამიანთა რასების შესახებ“ (1853 წელი) და შეეცადა, დაემტკიცებინა, უმაღლესი რასობრივი ტიპის — არილების უპირატესობა. ამ საფუძველზე გამოვიყენებოდა დასავლეთის მეტოქეებმა დასავლეთის უდიდეს სახელმწიფოთა ხელმძღვანელები თავიანთი ნაწილობრივი მისწრაფების — მათი გაგებით, „აზიური“ რუსეთის განადგურებაზე. თუმცა თვით სტალინი არანაირად არ იყო დაინტერესებული რასიზმით, აზიური რუსების რასობრივ უპირატესობის შესახებ არანაირად არ იყო დაინტერესებული.

ეს ნიშნავს, რუსეთში ასეთ მსჯელობას გაიგონებ: უმჯობესი იქნებოდა, ომში დასავლეთის ქვეყნებს გაემარჯვებინათ, თუნდაც ფაშისტებთან ერთად, ვიდრე „სტალინიზმს“, რომელიც ჩაგრაფიდა რუსი ეროვნების წარმომადგენლები, რომლებიც, უპირაძლიერად, რუსი ხალხისა და რუსული კულტურის მტრებად ჩაგვეთვალა.

დიდ სამამულო ომში გამარჯვების შემდეგ საბჭოთა კავშირმა საოცრად მოკლე დროში მოიშუშა ტრილოები და გაძლიერდა. აშშ-ში დამუშავებული პოპულარული იდეები და დიდებულების, წარმომადგენლების, ევროპაში კაპიტალისტების ქვეყნების გაკლენის მკვეთრი შესუსტება უზიძვებდა მათ გერმანიასთან კავშირის დასამყარებლად არაჩვეულებრივად გაძლიერებული საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. თუ გავითვალისწინებთ, რომ ჯანმრთელი მოსახლის გაზარდასთან ერთად, 1945 წლის 12 აპრილს ბარდანიცხალა, სოლო ჩარჩილი ბარაკებში, რომლებიც განთავსდნენ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ მთავარი დასავლეთის ოპერაციების სანარმოებლად. მთავარი დაბრკოლება ამ გეგმების განხორციელების გზაზე იყო დამარცხების შიში იმ არმიისგან, რომელმაც განადგურა დასავლეთი ევროპის უძლიერესი სამხედრო მანქანა. საბჭოთა ჯარები შეუჩერებლად მიიწვედნენ დასავლეთისკენ და ერთადერთი, რასაც მათი შეჩერება შეეძლო, სტალინის ბრძანება

ნაბთ, რომ ჯანმრთელი მოსახლის გაზარდასთან ერთად, 1945 წლის 12 აპრილს ბარდანიცხალა, სოლო ჩარჩილი ბარაკებში, რომლებიც განთავსდნენ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ მთავარი დასავლეთის ოპერაციების სანარმოებლად. მთავარი დაბრკოლება ამ გეგმების განხორციელების გზაზე იყო დამარცხების შიში იმ არმიისგან, რომელმაც განადგურა დასავლეთი ევროპის უძლიერესი სამხედრო მანქანა. საბჭოთა ჯარები შეუჩერებლად მიიწვედნენ დასავლეთისკენ და ერთადერთი, რასაც მათი შეჩერება შეეძლო, სტალინის ბრძანება

ციკლოპედიის მთავარი მარჯვენა არის სიკვდილიანობის ზრდა მოცემულ პერიოდში. ეს მარჯვენა ბელი კი განუხრევლად იზრდება ხრუშჩოვის დროიდან მოყოლებული და, განსაკუთრებით, დიდი მასშტაბით გავრცელდა საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ. მაგრამ ამჟვერად ჩვენ ვსაუბრობთ სტალინისა და ჰიტლერის ორთაბრძოლაზე, როცა სამშვიდობო დიპლომატია უსაშინელეს ომად შემოუბრუნდა ამოფლიოს. ვინ გაიმარჯვა ამ ომში? მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებში ფეხმოკიდებული ტენდენციის მიხედვით, გამარჯვდა გერმანიამ, რადგან გერმანელმა ხალხმა გაცილებით ნაკლებად იზარალა, ვიდრე საბჭოთა ხალხმა.

მაგალითად, მასობრივი ტირაჟით გამოცემულ „დიდ ენციკლოპედიაში“ („კაცობრიობის ქრონიკა“, 1996 წელი) ნათქვამია, რომ ომის წინ საბჭოთა ციხეებსა და ბანაკებში 10 მილიონი პატიმარი იმყოფებოდა; ომში დაიღუპა 13,6 მილიონი საბჭოთა პირი, გერმანიამ დაკარგა — 4,75 მილიონი სახმედრო და 0,5 მილიონი სამოქალაქო პირი.

„დიდ ენციკლოპედიურ ლექსიკონში“ (1998 წელი) სხვა ციფრები ფიგურირებს: „სხვადასხვა მონაცემით, ვერმანების დანაკარგებმა შეადგინა 6 მილიონი და 13,7 მილიონამდე ადამიანი, სსრ კავშირმა დაკარგა 27 მილიონამდე ადამიანი, მათ შორის, 11,3 მილიონი — ფრონტზე, 4-5 მილიონი პარტიზანი... ფაშისტების ტყვეობაში აღმოჩნდა 6 მილიონი ადამიანი... სოლუენონისა კი გამოაქვეყნა რაღაც ფანტასტიკური მონაცემები — ომში დაიღუპა 44 მილიონი ჩვენი მებრძოლი, მაგრამ შემდეგ 31 მილიონამდე შეამცირა.“

ომის დროს, როცა გველესის პროპაგანდა სტრატეგიულ რესურსად იქცა, სიცრუისა და სიყალბის ეს სიმძლავრეები მიუწვდომელი იყო. გაზეთში „კლინი“ („მონოდება“), რომელსაც ტყვე წითელარმიელთა შორის ავრცელებდნენ, ამტკიცებდნენ, თითქოს 1942 წლის დასაწყისისთვის წითელმა არმიამ დაკარგა 20 მილიონი ჯარისკაცი, 5 მილიონი — ტყვედ ჩაბარდა. დაახლოებით ასეთივე ციფრი (22 მილიონი) დაასახელა ანტი-საბჭოთა პუბლიცისტი ი. გელერამ. ხოლო მისმა მოძახილმა მ. კაპუსტინმა სამამულო ომს დიდ უწოდა დანაკარგების მასშტაბის გამო და ხაზი გაუსვა, რომ „მასობრივი რეპრესიებით დაიღუპა ერის საუკეთესო ნაწილი — პარტიული, სახელმწიფო, სამხედრო, საზოგადოებრივი, სამეცნიერო და კულტურულ სფეროებში მოღვაწე ინტელიგენცია“.

ძნელი წარმოსადგენია: დაღუპეს საუკეთესოთა შორის საუკეთესო ადამიანები, შეგნებულად შიმშილით სიკვდილისთვის განირეს „მომავალი მილიონი“, შედეგად კი... მაინც და მაინც ამ ქვეყანამ გაიმარჯვა ისტორიაში უმაგალითო ომში!

მაგალითად, მასობრივი ტირაჟით გამოცემულ „დიდ ენციკლოპედიაში“ („კაცობრიობის ქრონიკა“, 1996 წელი) ნათქვამია, რომ ომის წინ საბჭოთა ციხეებსა და ბანაკებში 10 მილიონი პატიმარი იმყოფებოდა; ომში დაიღუპა 13,6 მილიონი საბჭოთა პირი, გერმანიამ დაკარგა — 4,75 მილიონი სახმედრო და 0,5 მილიონი სამოქალაქო პირი. „დიდ ენციკლოპედიურ ლექსიკონში“ (1998 წელი) სხვა ციფრები ფიგურირებს: „სხვადასხვა მონაცემით, ვერმანების დანაკარგებმა შეადგინა 6 მილიონი და 13,7 მილიონამდე ადამიანი, სსრ კავშირმა დაკარგა 27 მილიონამდე ადამიანი, მათ შორის, 11,3 მილიონი — ფრონტზე, 4-5 მილიონი პარტიზანი... ფაშისტების ტყვეობაში აღმოჩნდა 6 მილიონი ადამიანი... სოლუენონისა კი გამოაქვეყნა რაღაც ფანტასტიკური მონაცემები — ომში დაიღუპა 44 მილიონი ჩვენი მებრძოლი, მაგრამ შემდეგ 31 მილიონამდე შეამცირა.“ ომის დროს, როცა გველესის პროპაგანდა სტრატეგიულ რესურსად იქცა, სიცრუისა და სიყალბის ეს სიმძლავრეები მიუწვდომელი იყო. გაზეთში „კლინი“ („მონოდება“), რომელსაც ტყვე წითელარმიელთა შორის ავრცელებდნენ, ამტკიცებდნენ, თითქოს 1942 წლის დასაწყისისთვის წითელმა არმიამ დაკარგა 20 მილიონი ჯარისკაცი, 5 მილიონი — ტყვედ ჩაბარდა. დაახლოებით ასეთივე ციფრი (22 მილიონი) დაასახელა ანტი-საბჭოთა პუბლიცისტი ი. გელერამ. ხოლო მისმა მოძახილმა მ. კაპუსტინმა სამამულო ომს დიდ უწოდა დანაკარგების მასშტაბის გამო და ხაზი გაუსვა, რომ „მასობრივი რეპრესიებით დაიღუპა ერის საუკეთესო ნაწილი — პარტიული, სახელმწიფო, სამხედრო, საზოგადოებრივი, სამეცნიერო და კულტურულ სფეროებში მოღვაწე ინტელიგენცია“. ძნელი წარმოსადგენია: დაღუპეს საუკეთესოთა შორის საუკეთესო ადამიანები, შეგნებულად შიმშილით სიკვდილისთვის განირეს „მომავალი მილიონი“, შედეგად კი... მაინც და მაინც ამ ქვეყანამ გაიმარჯვა ისტორიაში უმაგალითო ომში!

დალუპს საუკეთესოთა შორის საუკეთესო ადამიანები, შეგნებულად შიმშილით სიკვდილისთვის განირეს «მომავალი მილიონი», შედეგად კი... მაინც და მაინც ამ ქვეყანამ გაიმარჯვა ისტორიაში უმაგალითო ომში!

გაბრძობა იძნება რუბრიკას უძღვება არამაზ სანაბლიკა

ბრიტანეთში მოსახლეობის 55% ჯარების დაუყოვნებლივ გაყვანის მომხრეა; აშშ-ში მოსახლეობის 60% მიიჩნევს, რომ ეს ომი საერთოდ არ იყო საჭირო; ავღანეთის სამხრეთში მცხოვრებთა 87% ამბობს, რომ ნატოს ოპერაცია სასიფათო ავღანეთისთვის, ჩრდილოეთით კი ამავე აზრს იზიარებს მოსახლეობის 76%.

მასობრივი განადგურების დემოკრატია

ავღანეთში მომხდარი უკანასკნელი მკვლელობა მხოლოდ ერთ-ერთი ეპიზოდია მშვიდობიანი მოსახლეობის ათწლიანი ყლექის ისტორიაში და ეს ყველაფერი გაგრძელდება მანამ, ვიდრე ქვეყნიდან ნატო არ წავა.

ეს „იზოლირებული ინციდენტი“ იყო, ხაზგახმობს ალ-ნოსრადენენ ამერიკელი ჩინოვნიკები. როგორც აშშ-ის სახელმწიფო მდივანმა ჰილარი კლინტონმა განაცხადა, 16 მძინარე მშვიდობიანი მოქალაქის ჩახოცვა ერთი სამხედრო მოსამსახურის „აუხსნელი საქციელია“. და ვიდრე ბარაკ ობამა და დევიდ კემერონი ემზადებოდნენ, ზარ-ზეიმით ეცნობებინათ მსოფლიოსთვის ავღანეთში საბრძოლო ოპერაციის ვადამდე დასრულების თაობაზე, ჰილარი მოასწრო და გამოაცხადა, რომ აშშ „ავღანეთში ხალხის დაცვას განაგრძობს“.

ვის შეიძლება სად გონებაზე ამგვარი დაცვის სურვილი ჰქონდეს, მით უფრო ნატოს სულ უფრო დეგრადირებადი ოკუპაციის შემდეგ? გასულ თვეში პანჯვაიში უდანაშაულო ადამიანების, მათ შორის ცხრა ბავშვის, მკვლელობა პროტესტებს, რომელიც ამერიკელი სამხედროების მიერ ყურანის რამდენიმე ეგზემპლარის დანაშაულობა. ეს კი, თავის მხრივ, მას შემდეგ მოხდა, რაც ამერიკელი საზღვაო ქვეითების მიერ მკვდარი ავღანელების ცხედართა შეურაცხყოფის ამსახველი ვიდეო გაჩნდა.

პანჯვაიში დახვრეტის თაობაზე მოწმეთა ჩვენებები ჯერჯერობით ურთიერთსაპირისპიროა. თუ ეს ერთი დანაშაულის ნახელებაა, მაშინ ის ან შეუძლია, ან გარყვნილი რელიგიური თუ რასისტული ზიზღით ხელმძღვანელობდა.

როგორც ერაყში, ავღანეთშიც საოკუპაციო ჯარების მხრიდან მშვიდობიან მოსახლეობაზე ძალადობა ამ ბინძური ომის პირველივე დღეებიდან ჩვეულ მოვლენად იქცა.

დროთა განმავლობაში ახალი ექსცესების სულ უფრო მეტი მტკიცებულება ჩნდება. შარშან ამერიკის ერთ-ერთი ქვედანაყოფის მებრძოლები ავღანეთის მშვიდობიანი მოსახლეობის გართობის მიზნით ხოცვისათვის გაასამართლეს. მაშინ დახოცილებს სხეულის ნაწილებს აჭრიდნენ, გარდაცვლილებს კი ხელში იარაღს აძლევდნენ, რათა ისინი ბრძოლაში დახოცილთა დამსგავსებოდნენ.

ცხადია, ამგვარი საქციელი მხოლოდ ამერიკელებს არ ახასიათებდათ. პასუხ ნელს ბრიტანელი სამხედრო ნაბახუსეოებმა უხასიათოდ იყო და ახსოვს-ტარად უშიშროდ დაარტყა თირკმელი და 10 წლის ავღანელი ბიჭს. ამჟამად კი მიმდინარეობს იმ ბრიტანელი სამხედრო მოსახლეს ჯარების პროცესი, რომ-

ლებმაც ვიდეოკამერით გადაიღეს ავღანელი ბავშვების წაღების ფაქტი, „ვიკილიკსის“ დოკუმენტების ნაკრებში კი არის 21 ინციდენტი, რომელთა დროსაც ბრიტანელი სამხედროები მკვდრებს ესროდნენ ან მშვიდობიან მოსახლეებს ბომბავდნენ.

ნებისმიერ შემთხვევაში წინასწარ განზრახულ და შემთხვევით მკვლელობებს შორის ზღვარი გადაშლილია. ავღანეთში ნატოს ჯარების ყოფილმა სარდალმა, ამერიკელმა გენერალმა სტენლი მაკკრისტალმა აღიარა: „ჩვენ ვესროლეთ ადამიანთა ნარმოედ-გენელ რაოდენობას, მაგრამ, რამდენადაც ჩემთვის ცნობილია, ერთხელაც არ დამტკიცებულა, რომ მათგან რომელიმე საფრთხეს წარმოადგენდა“.

როდესაც გილმენდში 6 ბრიტანელი ჯარისკაცი მოკლეს, რის შედეგადაც ამ ქვეყნის ათი წლის მანძილზე დახორცილდა ჯარისკაცთა რაოდენობამ 400-ს მიაღწია, პოლიტიკოსებიცა და მასმედიაც მათ დღეუბს ნაციონალურ ტრადიციად წარმოაჩენდნენ. ავღანეთში აშშ-ისა და ბრიტანეთის მიერ ნაშრომის ანგარიშსწორებები — ცხს-ს უპილოტო საფრენი აპარატების წერტილოვანი დარტყმების შედეგად 3200 ადამიანი დაიღუპა, მათ შორის — ასობით მშვიდობიანი მოქალაქე და 175 ბავშვი. ეს ყველაფერი სამთავრობო კავშირგაბმულობის ბრიტანული შტაბის ხელმძღვანელის ხელში.

ცხადია, ავღანეთის ოკუპაცია მშვიდობიანი მოსახლეობის ტანჯვის ხრივ სულაც არაა უნიკალური შემთხვევა. ერაყის ომი თავიდანვე გამოიჩინა ოკუპანტთა დანაშაულებებით: ხადისა, სადაც 2005 წელს ამერიკელმა საზღვაო ქვეითებმა 24 მამაკაცი, ქალი და ბავშვი ცივი სისხლიანად ამოხოცეს, 2007 წელს „Blackwater“-ის დაქირავებული სამხედროების მიერ 17 ადამიანის დახოცვა და ბაღდადში ამერიკული ვერტ-

მრავალი მშვიდობიანი ავღანელი დამის რეიდებს ან ავიაგადაფრენებს ეწირება, დაახლოებით ისე, როგორც გასულ თვეში ქვეყნის ჩრდილოეთით ცოცხლად დაიწვინა 18-წლამდე ასაკის რვა მწყემსი ბიჭი. საზღვრის მეორე მხარეს, პაკისტანში, სხვა გვარის ანგარიშსწორებები — ცხს-ს უპილოტო საფრენი აპარატების წერტილოვანი დარტყმების შედეგად 3200 ადამიანი დაიღუპა, მათ შორის — ასობით მშვიდობიანი მოქალაქე და 175 ბავშვი. ეს ყველაფერი სამთავრობო კავშირგაბმულობის ბრიტანული შტაბის ხელმძღვანელის ხელში.

ცხადია, ავღანეთის ოკუპაცია მშვიდობიანი მოსახლეობის ტანჯვის ხრივ სულაც არაა უნიკალური შემთხვევა. ერაყის ომი თავიდანვე გამოიჩინა ოკუპანტთა დანაშაულებებით: ხადისა, სადაც 2005 წელს ამერიკელმა საზღვაო ქვეითებმა 24 მამაკაცი, ქალი და ბავშვი ცივი სისხლიანად ამოხოცეს, 2007 წელს „Blackwater“-ის დაქირავებული სამხედროების მიერ 17 ადამიანის დახოცვა და ბაღდადში ამერიკული ვერტ-

მფრენის ეკიპაჟის მიერ ოცი ადამიანის დახვრეტა იმავე წელს მხოლოდ ყველაზე ცნობილი მაგალითებია. ხადისის ყლექის გამო ერთადერთი გასამართლებული ადამიანი გასულ თვეს გამოვიდა ციხიდან და საპატიო პირობებით გაუშვეს თადარიგში. ვიეტნამში ამერიკელ სამხედროებს არაერთი სისხლიანი სცენა მოუხვედრათ. ცნობილია სომხების 1968 წლის ინციდენტი, რომლის დროსაც სოფლის ასობით მკვიდრი ამოხოცეს. იგივე შიშისა და შიშის ბრიტანეთის კოლონელური ომის შესახებ მალაიზი მამბოში კომუნისტების წინააღმდეგ, სადაც 1948 წელს ბრიტანელმა ჯარისკაცებმა დახვრეტეს სოფელ ბატანა კალის 24 მკვიდრი. მათი ნათესაები, უკვე 64 წელია, იზარტყვინა სამართლიანობისთვის.

სისხლიანი ანგარიშსწორებები ომში ჩვეულებრივი მოვლენაა, მაგრამ ისინი უცხოური ოკუპაციის ხასიათზეა და მოკიდებული. რასობრივი და

კულტურული უპირატესობის იდეებით გაჯერებული, გამხცვლებული ჯარისკაცები იგზავნიან იმპერიულ დაჯილდებებზე — დამორჩილონ ადამიანები, რომლებსაც მათ არ ესმით და ისინიც შურს იძიებენ რეალური ან წარმოსახვითი წინააღმდეგობის გამო, რითაც შიშსა და საშინელებას თესენ.

ასეთია ავღანური კამპანიის ისტორია, უკვე ათწლიანი ინტერვენციის ისტორია, რომელიც თითქოსდა ტერორიზმის დასამარცხებლად დაიწყო, სინამდვილეში კი ავრცელებს და კვებავს ტერორიზმს მთელ რეგიონში და მის ფარგლებს გარეთაც. ეს არის ომი, რომლის მრავალრიცხოვანი მიზნებიდან ერთიც არაა მიღწეული — არც „თალიბანი“ და „ალ ქაიდა“ განადგურებულა, არც დემოკრატია და ქალთა უფლებები აყვავებულა, არც ოპიუმის ყაყაჩოს პლანტაციები მოსპობილა...

მტკიცდება მათი შავბნელი გაფრთხილებები, ვინც თავიდანვე ამ ომის წინააღმდეგი იყო. თალიბები ქვეყნის ტერიტორიის მნიშვნელოვან ნაწილს აკონტროლებენ, ავღ-

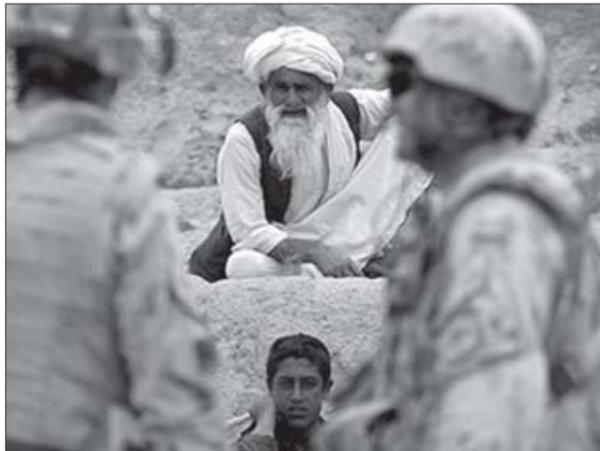
ნეთი მსოფლიოს ოპიუმის დედაქალაქია, ქალთა უფლებებთან დაკავშირებით მდგომარეობა დღითიდღე მძიმდება, ხალხს კი ეზიზღება ბარონი-ყაჩალი ყარზაის რეჟიმი.

სადაა დღეს ის „კარგი ომი“? უცხოური ჯარები კონფლიქტის მთავარი მიზეზია და არა მისი გადაწყვეტის გზა, რაც კარგად ესმით როგორც ნატოს ქვეყნებში, ისევე თავად ავღანეთში. ბრიტანეთში მოსახლეობის 55% ჯარების დაუყოვნებლივ გაყვანის მომხრეა; აშშ-ში მოსახლეობის 60% მიიჩნევს, რომ ეს ომი საერთოდ არ იყო საჭირო; ავღანეთის სამხრეთში მცხოვრებთა 87% ამბობს, რომ ნატოს ოპერაცია სასიფათო ავღანეთისთვის, ჩრდილოეთით კი ამავე აზრს იზიარებს მოსახლეობის 76%.

მაგრამ კემერონი ირწმუნება, რომ ეს „კარგი ომი“ უნდა გაგრძელდეს. მიუხედავად მზარდი ზეწოლისა კატასტროფული ოკუპაციის შეწყვეტის მიზნით, აშშ სულ უფრო დაფინანსებით მოითხოვს ავღანეთის ხელისუფლებისგან „ხანგრძლივი დაჩვენის“ უფლებებს, ოღონდ კი ნატოს სახე გადაარჩინოს, მაგრამ მას ველარაფერი გადაარჩენს. 2014 წლის დასასრულამდე, როდესაც ნატოს სამხედრო ოპერაციები უნდა დასრულდეს, ძალთა თანაფარდობაში სერიოზული ცვლილებები მოსალოდნელი არაა. ახლა, როდესაც აშშ და ნატო თალიბებთან მოლაპარაკებებისთვის არიან განწყობილნი, ჯარების გაყვანის მოთხოვნა საყოველთაო ხდება.

სამოქალაქო ომის განახლების თავიდან აცილების საუკეთესო საშუალება ყველა დანიშნულებული მხარის მონაწილეობით მიღებული გადაწყვეტილებაა, რომელსაც მეზობელი ქვეყნები დაუჭირებენ მხარს. ოკუპაციის 2014 წლამდე და უფრო შორს განულვა მხოლოდ ახლა ანგარიშსწორებებს, სამხედროებისა და მშვიდობიანი მოქალაქეების ხოცვას და რეგიონის შემდგომ დესტაბილიზაციას ნიშნავს.

ავღანეთის ომი, ისევე, როგორც ერაყის ომი, დასავლეთის იმ ქვეყნების კატასტროფულად მცდარი გათვლაა, რომელთაც კვლავაც და კვლავაც დასასწავლი აქვთ იმპერიების გაკვეთილები. XXI საუკუნეში უცხოურ სამხედრო ოკუპაციის წინააღმდეგობას გაუწევინ უფრო მეტად, ვიდრე ოდესმე, ამისათვის საზღაური სისხლით გადაიხდება და ის რიკომეტი შემოუბრუნდება მათ, ვინც ოკუპაციის თავსმოხვევას ცდილობს.

„მე ჩემს დეკლარაციაში ჩავწერ, რომ ავაშენე თბილისი, დიას, ავაშენე ახალი ბათუმი, ახალი ქუთაისი, ახალი მესტია...“ სააკაშვილის თვითლუსტრაციაში მიხიბვა, შვეთსხა მისი პოლიტიკური პორტრეტი, მაგრამ იგი, ჩემი უსახსრობის გამო, პატარა მოცულობის ბროშურა იქნება, პოლიტიკური მინიატურების ერთგვარი ნაქრები. ბროშურას ეპიგრაფად მის მიერ საკუთარ დეკლარაციაში ჩასაწერ სიტყვებს წარვუმიძვარებ.

მისეილ სააკაშვილის თვითლუსტრაცია

12 მარტი, ორშაბათი, 2012 წელი ისტორიულ თარიღად უნდა მივიჩნიოთ, რამეთუ ამ დღეს კახეთში მიხეილ სააკაშვილმა მთლიანად გააშვილა საკუთარი მე, თვითლუსტრაციის კლასიკური ნიმუში გვიჩვენა. როგორ?

ჯერ ერთი, დაგვანახა, თუ რა წარმატებით ითვისებს პიტლერულ ილეთებს ხალხის გასაბრუნებლად; ომხიანად და ხმის ჩახლეჩამდე ბაქი-ბუ-ქობდა; აკლდა მხოლოდ პიტლერისეული ნკიპა უღვამი და შუბლზე ჩამოშლილი ქორის ნაწილი.

მეორე, და რაც მთავარია, ჯერ არ გაგონილი გაგვავონა, როცა ტრაბახის ნამდვილი სეტყვა დაგვიშინა: „მე ჩემს დეკლარაციაში ჩავწერ, რომ ავაშენე თბილისი, დიას, ავაშენე ახალი ბათუმი, ახალი ქუთაისი, ახალი მესტია...“

აი, სწორედ ეს იყო თვითლუსტრაციის უბადლო ნიმუში. **გაუგონებელი მისიონერი სააკაშვილის სიტყვებს და ლამის ავსტრალიის ტურში ვინ არის დავით აღმაშენებელი სააკაშვილის მითითებით შედარებით არადა, დავითმა მთლიანად გააპრატინა უფრო მეტი არაა, ახალი მესტია და ახალი ბათუმი, ახალი ქუთაისი, ახალი მესტია —**

ამაზე მისი „გალობანი სინანულისანი“ ლაღადებს.

დავით მეფის აღმაშენებლური მოღვაწეობა მებატინა-ნე-მეისტორიებმა განადიდეს — არა მარტო ქართველებმა, არამედ სომხებმა, არაბებმა და ა. შ.

არც იოსებ სტალინს უთქვამს — მე ვარ ბელადი, გენიოსი, მე ვარ სოციალიზმის არქიტექტორი და ა. შ. ყველაფერი, დამსახურებისამებრ, მას ხალხმა უწოდა.

საბოლოოდ დავრწმუნდი, რომ ინტელექტუალები არ ტყუოდნენ, სააკაშვილს უარყოფითი ეპითეტებით რომ ამკობდნენ, თანაც ჯერ კიდევ ხელისუფლების სათავეში მოსვლამდე. გაიხსენეთ სააკაშვილის რეაგირება 28 თებერვალს პარლამენტში, ოპოზიციის გამოსვლაზე. იგი ბოროტად და ადგილს ვერ პოულობდა. მოარული ხმების — იმას საფრთხე ესროლა, ამას ნიხილი ამოჰკრა ან კიდევ სისხლი ადინა — ახლა უკვე მკვრა.

ნიჭიერი კაცი რომ არის სააკაშვილი, პოლიგლოტი და ა. შ., ბევრი კარგი საქმეც რომ

გაკეთა, სახეზეა, მაგრამ ისიც სახეზეა, რაც ზემოთ ითქვა. ამბობენ, უცნაურობანი სააკაშვილს ბავშვობიდანვე მოსდგამს; იმასაც ამბობენ: **თბილისელი ბავშვების დაჯანსაღების ვერ ახერხებდა და სოფლად ჩასული იქაურ ბავშვებზე იყრიდა ჯავრსო.** „ასავალ-დასავალს“ მე-10 ნომერში ფრად ცნობილი პუბლიცისტის თხზულება რომ ნაკითხვებზე, მასში სააკაშვილის სიყრმე-სიყმანეების ნიღბის პორტრეტი ვიგულისხმებ, რამეთუ ავტორი საამისო მინიმუმს აკეთებს კიდევ. სააკაშვილის თვითლუსტ-

რაციამ მიბიძგა, შევთხა მისი პოლიტიკური პორტრეტი, მაგრამ იგი, ჩემი უსახსრობის გამო, პატარა მოცულობის ბროშურა იქნება, პოლიტიკური მინიატურების ერთგვარი ნაკრები. ბროშურას ეპიგრაფად მის მიერ საკუთარ დეკლარაციაში ჩასაწერ სიტყვებს წარვუმიძვარებ.

იმედია, „ასავალ-დასავალი“ სააკაშვილის მიერ შევსებული დეკლარაციის ტექსტს მკითხველს მალე გააცნობს.

გივი ბურაშვილი,
ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი,
პოლიტოლოგი
ქუთაისი

ღია წერილი ბატონ მისეილ სააკაშვილს!

ბატონო პრეზიდენტო!
28 თებერვალს პარლამენტში თქვენ განაცხადეთ: **„მანო მარტოვანი მისეილის ინიციატივით გადღეპილია, რომ ბოროტ უნდა“.**

ამ ტყუილმა 5 დღე ძლივს გაძლო. ბატონმა ვანო იწყინა თქვენი სიტყვები, შეურაცხყოფად მიიღო და 5-11 მარტის „ასავალ-დასავალის“ მე-10 ნომერში 2011 წლის 10 მაისს შევსებული ქონებრივი მდგომარეობის ამსახველი დეკლარაცია გამოაქვეყნა.

აღმოჩნდა, რომ ბატონ ვანოს თბილისში პატარა ბინა აქვს, სამაგიეროდ ახალციხეში 800 კვ.მ მოცულობის სასახლე (სასკოლო შენობაა — არა?). შემდეგ ჩამოთვლილია ფულადი სახსრები: **140 ათას 38 ლარი + 33 ათას 153 ლარი + 7 ათას 984 ლარი.** ამას ემატება მეუღლის 33 ათას 44

ლარი + 12 ათას 800 ლარი; წვრილ თანხებს აღარ ჩამოვთვლი. ხელფასის სახით მას წლის მანძილზე **74 ათას 655 ლარი** მიუღია, ხოლო მეუღლეს — **12 ათას 800 ლარი.**

ვერ გამოგია, ბატონო პრეზიდენტო, საკმაოდ დიდი ქონების პატრონს, რა გაგებით თუ საზომით უნოდეთ „გაღლეტილი“?!

ზოგჯერ გადატანითი მნიშვნელობით გადღეპილი შეიძლება უნოდონ ჯიბიდან გავარდნილ ყაჩაღს, ავაზაკს თუ ავანტიურისტს, რასაც ბატონი ვანო არ იმსახურებს.

თქვენ, ბატონო პრეზიდენტო, თუ მართლაც მილიარდული ბრძანდებით, ავი ენები რომ ამბობენ, მაშინ თქვენთან შედარებით ბატონი მანო შვიძლება მართლაც გაღლეპილი აღმოჩნდეს.

მაპატიეთ, ბატონო პრეზიდენტო, მაგრამ თქვენ მრავალჯერ და ერთხელ კიდევ დოკუმენტურად დამარწმუნეთ, რომ სიყალბე და სიცრუე, ხალხისთვის თვალეპში ნაცრის შეყრა პროფესიად გაიხაზეთ. ეგ ნაცარი, უმჯობესია, ყვარლის მამულში სასუქად გამოიყენოთ.

თქვენ, ბატონო პრეზიდენტო, ვანო ჯავახიშვილით დანეყებული, ყველა შოუმენს, ჯამბაზს თუ ფანტაზიორს რეკორდულად გადაუსწარი, „ფიგაროაქ — ფიგაროაქ“ როლიც შესანიშნავად მოირგეთ; საავადმყოფოებში ლამის გინეკოლოგის ფუნქციაც შეითავსეთ; სიმართლე უნდა ით-

ქვას, ბევრ კარგად გაკეთებულ საქმეს პიარკამპანიებს ვირტუოზულად უკეთებთ; ხალხს ოსტატურად იზიდავთ; მარტის დღესასწაულიც დიდად ნაყოფიერად გამოიყენებთ; ქალების მხურვალე კოცნაც და იმსახურებთ; ცდილობთ, „სახალხო პრეზიდენტის“ საპატიო მანტიაც მოირგოთ.

მაგრამ სიცრუე-სიყალბეს, ბუზის სპილენძ ნარმოსახის ჩვევებს ვერა და ვერ თმობთ; ამ სენისაგან განთავისუფლებას გულწრფელად გისურვებთ, ბატონო პრეზიდენტო!

პატივისცემით,
გივი ბურაშვილი,
ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი,
პოლიტოლოგი
ქუთაისი

ირანი ისრაელის გემის აფეთქებას აპირებდა

ეგვიპტური გამოცემის „ალ-აჰრამის“ ინფორმაციით, ეგვიპტის ორი მოქალაქე ირანის სპეცსამსახურების დავალებით სუეცის არხში გაჩერებული ისრაელის გემის აფეთქებას აპირებდა. გამოცემის ცნობით, ამის სანაცვლოდ სულეიმან რაზუკს და აჰმედ სალამეს ირანი დაახლოებით რვა მილიონი დოლარის გადახდას დაჰპირდა. ზემოხსენებული პირები დააკავეს. მიმდინარეობს გამოძიება.

იტალიის პრეზიდენტი პოლიტიკიდან წასვლა გადაწყვიტა

იტალიის პრეზიდენტმა ჯორჯო ნაპოლიტანომ პოლიტიკიდან წასვლა გადაწყვიტა. როგორც უცხოური მედია წერს, ამის შესახებ ნაპოლიტანომ რომის ერთ-ერთ სასწავლებელში სტუდენტებთან შეხვედრაზე განაცხადა. მისი თქმით, ის პოლიტიკას 2013 წელს, საპრეზიდენტო ვადის ამონურვის შემდეგ დაემშვიდობება. „მე ძალიან ბევრი ვიმუშავე, ჩემზე დიდი პასუხისმგებლობაა, მაგრამ უკვე ხანში შევედი. საჭიროა, უფლებამოსილების, მათ შორის პრეზიდენტის უფლებამოსილების სხვა ადამიანებზე გადაცემა. ამიტომ 2013 წლის მაისში, ჩვენ შეგვიძლია გვყავდეს ახალი პრეზიდენტი“, — განაცხადა იტალიის პრეზიდენტმა. მისივე თქმით, აღნიშნული პერიოდიდან ის ჩვეულებრივი მოქალაქე გახდება.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

აზერბაიჯანის საოსტრეობო

ბაქო ყოველდღე იცვლება. აზერბაიჯანის დედაქალაქში სულ ახალი და ახალი შენობები ჩნდება — საზოგადოებრივი ცენტრები თუ ცათამბჯენები. 2019 წლისთვის კი ბაქოში „Azerbaijan Tower“-ის გახსნა დაგეგმილია. ეს ყველაზე მაღალი შენობა იქნება მთელ მსოფლიოში.

ბაქო და დუბაი შეიძლება მრავალმხრივ შეადარო ერთმანეთს. ორივე ქალაქში გაზისა და ნავთობის შემოსავლებით აქტიურად მიმდინარეობს მშენებლობები. ორივე საკუთარი რეგიონების საქმიან ცენტრებად გარდაიქმნებიან, ინვესტორები სულ უფრო ხშირად ინტერესდებიან ამ ორი ქალაქით, ხოლო საუკეთესო არქიტექტორები მოთმინებით ელიან, როდის დაუძახებენ მათ, რათა თავიანთი გრანდიოზული პროექტები განახორციელონ ამ ქალაქებში.

იმ მიზნით, რომ ბაქო უფრო დამსავსოს თავის უფროს ძმას — დუბაის, აქ ხელოვნური კუნძულების გაკეთებაც კი იგეგმება, სახელწოდებით „Khazar Islands“-ი. სწორედ ამ

კუნძულების ცენტრი იქნება „Azerbaijan Tower“-ი. ამ ცათამბჯენის სიმაღლე 1050 მეტრი იქნება (185 სართული), რაც 50 მეტრით მეტია ჯერ არაშენებულ „Kingdom Tower“-ზე და 222 მეტრით მეტია ახლანდელ რეკორდსმენ „Burj Khalifa“-ზე. ასე რომ, საუდის არაბეთიდან პირველობა კავკასიაში გადმოინაცვლებს.

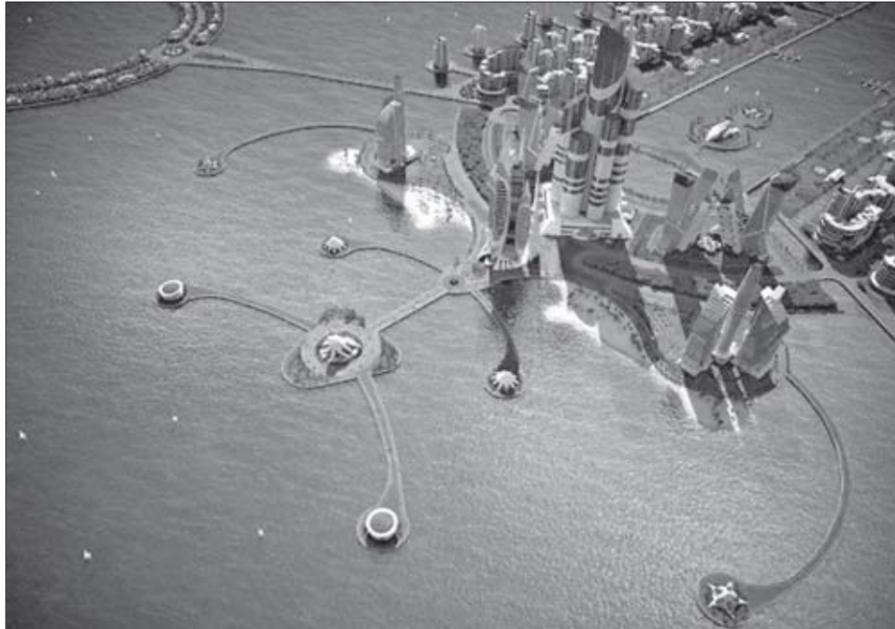
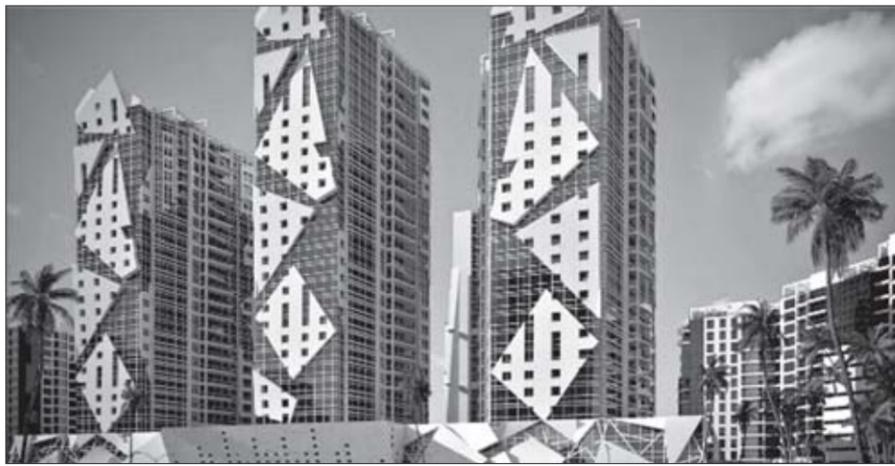
„Azerbaijan Tower“-ი გახდება „Khazar Islands“-ის ცენტრი, რომელიც ბაქოდან რამდენიმე კილომეტრით იქნება დაშორებული. ეს დასახლება ეტაპობრივად განვითარდება, ჯამში კი აქ იქნება დასახლება თავისი საზოგადოებრივი და საოფისე შენობებით, რომლებიც აქვე მომუშავე და

მცხოვრებ მილიონ ადამიანზე იქნება გათვლილი.

„Khazar Islands“-ში აპირებენ 150 სკოლის, 50 საავადმყოფოსა და რამდენიმე მეჩეთის აშენებას. აქ, აგრეთვე, აშენდება კომერციული და კულტურული ცენტრები, პარკები, სპორტული კომპლექსები და, თქვენ წარმოიდგინეთ, „ფორმულა 1“-ის რბოლებისთვის განკუთვნილი გზებიც კი.

ამ დასახლების საერთო ფართობი 2000 ჰექტარი იქნება. ხიდებისა და მრავალსაზოვანი ჩქაროსნული გზების თანამედროვე სისტემა კი მას პირდაპირ ბაქოს ცენტრთან დააკავშირებს. მშენებლობები უკვე დაწყებულია და 2016 წლისთვის მისი 10%-ის დასრულებაა დაგეგმილი. მის ექსპლუატაციაში გაშვებას 2018-2019 წლებში გეგმავენ.

ჯამში კი თვითონ „Khazar Islands“-ის კომპლექსი 2022 წლამდე იქნება რეალიზირებული და მისი მშენებლობა 125 მილიარდი დოლარი დაჯდება. ამ დასახლებაში ყოველი კვადრატული მეტრი 4000 დოლარი ელირება.

გოგონა, როგორც ქაფიანი ღრუბლებით იკვებება

ბრიტანელი გოგონას, კერი ტრევილიუკის საყვარელი საკვები ჭურჭლის სარეცხი ღრუბელი, ქაფი და საპონია. ეს უცნაური თვისება კერიმ 4 წლის წინ, მაროკოდან დაბრუნების შემდეგ, აღმოაჩინა. ამ მოგზაურობის შემდეგ გოგონა მიმშობლდა ვერ იოკებდა. ჭურჭლის რეცხვის დროს ღრუბელს გემო გაუსინჯა და, როგორც იქნა, დანაყრდა. კერის დიდახანს რეცხველი და მალაქადა საკუთარ ჩვევას. როცა ექიმს მიმართა, იმ დროისთვის მას უკვე 4000-მდე ჭურჭლის სარეცხი ღრუბელი და 100-მდე საპონი ჰქონდა შეჭმული. ექიმებმა დაადგინეს, რომ მაროკოში კერის ნაწლავის პარაზიტი გაუჩნდა, რამაც გოგონას უჩვეულო მადა გაუღვიძა. ამ სიმპტომს მეცნიერულ ენაზე გეოფაგია (გარყვნილი მადა) ეწოდება. ახლა კერი მკურნალობის კურსს გადის, მაგრამ კვების რაციონიდან ჭურჭლის სარეცხი ღრუბლისა და საპონის ამოღებას ვერ მაინც ვერ ახერხებს.

ტყუპები 4-წლიანი ინტერვალით

ბრიტანელ წყვილს ნადინ და მარტინ კუპერებს უჩვეულო ტყუპები ეყოლათ. ტყუპები 4-წლიანი ინტერვალით დაიბადნენ. პირველი, ლიბი კუპერი უკვე 3 წლისაა, ხოლო მისი ორი ტყუპისცალი სულ რამდენიმე დღის წინ გაჩნდა.

მას შემდეგ, რაც ექიმებმა უთხრეს, რომ უშვილობის პრობლემა ჰქონდათ, ნადინმა და მარტინმა გადაწყვიტეს, ექსტრაკორპორალური განაყოფიერებისთვის მიემართათ.

ეს მეთოდი ხელოვნური განაყოფიერება არ არის. ქალის სხეულიდან გამოაქვთ კვერცხუჯრედი, რომელსაც სინჯარაში ათავსებენ. შემდეგ ინკუბატორის პირობებში ქმნიან ემბრიონს, რომელიც 2-5 დღის განმავლობაში ვითარდება, მოგვიანებით კი კვერცხუჯრედში გადააქვთ.

კუპერებს განაყოფიერების ამ ხერხის გამოყენება 6000 ევრო დაუჯდათ. სულ 6 ემბრიონი ჩაისახა. ერთ-ერთი მათგანი გამოიყენეს, დანარჩენი 5 კი გაყინეს, გაუთვალისწინებელი შემთხვევისთვის.

პირველ ემბრიონს პრობლემა არ შექმნია, შესაბამისად, დაიბადა ლიბი, თუმცა გასულ წელს წყვილმა კიდევ ერთი შვილის ყოლა გადაწყვიტა და გაყინული ემბრიონები გამოიყენეს.

ამჯერად კვერცხუჯრედში 2 ემბრიონი მოათავსეს.

„ქვიშაბა გვიტარას, რომ შანსი, ერთი მაინც განვითარავს, მხოლოდ 14%-იანი იყო, ორივე ემბრიონის განვითარების შანსი კი — 1%-ზე ნაკლები, მაგრამ კიდევ ორი გოგონა შეამჩინა“, — განაცხადა ნადინმა.

შესაბამისად, ერთდროულად შექმნილი ემბრიონებიდან ერთი სხვებზე ადრე გაჩნდა, ხოლო ორი — 4 წლის დაგვიანებით. ახლა ლიბი თავის ტყუპისცალ დებზე 4 წლით უფროსია.

კანარის კუნძულზე სტვენით ლაპარაკობენ

კომუნიკაციის ეს უძველესი ფორმა გომერზე ნადირობის დროს გამოიყენებოდა. გომერსა და კანარის სხვა კუნძულებზე სტვენა, როგორც ენა, ჩრდილოეთ აფრიკელებმა დაამკვიდრეს. მას სილბო ეწოდება.

ამბობენ, რომ ისინი ბელგიელი ტყვეები იყვნენ, რომელთაც ენები მოაჭრეს. ამის გამო, ვერც მათმა შთამომავლობამ ისწავლა საუბარი. ამჟამინდელმა გომერელებმა ლაპარაკი ისწავლეს, თუმცა, სტვენას მაინც ვერ გადაეჩვივნენ.

გომერელთა სილბო იმ დონეზე განვითარდა, რომ მას ნებისმიერი ბგერისთვის შესატყვისი ტონალობა აქვს. მისი საშუალებით, ნებისმიერი ინფორმაციის გაშვება შესაძლებელი. მას სხვადასხვა

მნიშვნელობას, ტონალობის გარდა, პაუზებიც ანიჭებს.

რამდენიმე წლის წინ, კუნძულის ამ კულტურულ მემკვიდრეობას საშიშროება დაემუქრა, ამიტომ ადგილობრივმა ხელისუფლებამ ის სასკოლო საგნად შემოიღო. მას შემდეგ ვითარება შეიცვალა, ახლა კუნძულის ყველა მკვიდრმა შესანიშნავად იცის სტვენა.

კუნძულ გომერის ზოგიერთ ნაწილში კავშირგაბმულობა არ არის, ამიტომ მოსახლეობა ერთმანეთს სტვენით ესაუბრება.

იყიდა სოფელი

საფრანგეთში გასაყიდად მთელი სოფელი გამოიტანეს. სოფელი, რომელშიც 19 სახლი, აუზი და ჩოგბურთის კორტებია, 330 000 ევრო ღირს. ასეთი დაბალი ფასი ეკონომიკურ კრიზისის უკავშირდება.

სოფელი კორბიფი ლიმუზენში მდებარეობს, ის ლიმოჟიდან 30 მილით არის დაშორებული, ხოლო ლიმოჟს პარიზთან სარკინიგზო გზა აკავშირებს. ადამიანი, რომელიც სოფელს კორბიფს იყიდის, გახდება სახლების, ჩოგბურთის კორტების, თავლისა და სოფლის ცენტრის მფლობელი, რომელსაც სავარჯიშო კომპლექსი და აუზი აქვს.

თავდაპირველად აქ 200-მდე ადამიანი ცხოვრობდა, მაგრამ დროთა განმავლობაში სოფელი დაიცალა. მოგვიანებით, ხელისუფლებას ამ ადგილის დასასვენებელ კომპლექსად ქცევა სურდა, მაგრამ სასტუმროების მშენებლობა საკმაოდ დიდ ხარჯებთან იყო დაკავშირებული, ამიტომ პროექტი არ განხორციელდა. ახლა სოფელს მხოლოდ ქურდები და უსახლკაროები სტუმრობენ.

შუბლგახვრებიანი კატა

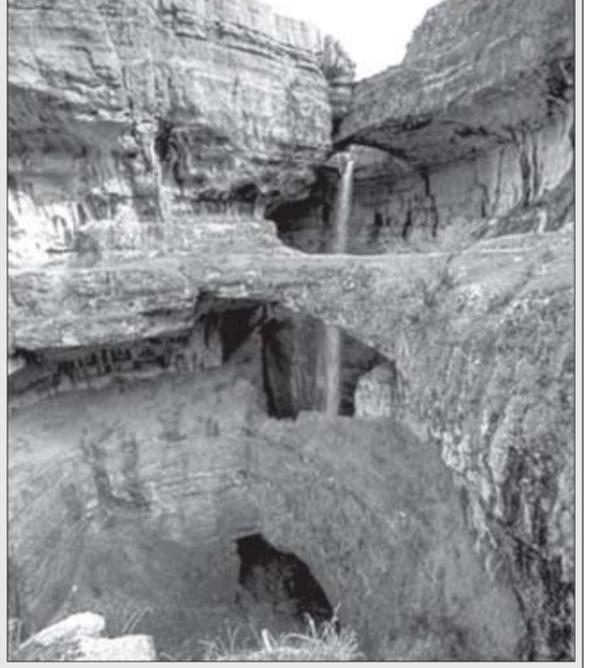
კატა, რომელსაც ბოროტ-მოქმედმა ცეცხლსასროლი იარაღიდან ესროლა, გადარჩა. ტყვია შინაურ ცხოველს ზუსტად თვალებს შორის მოხვდა და მისი ამოღება ვერ მოახერხეს. ცხოველის პატრონი ჰელენ კონელი ყვება, რომ შოკში

ჩაეარდა, როდესაც მისი 9 თვის კატა, რომელსაც კუკი ჰქვია, სახლში სისხლიანი დაბრუნდა. როდესაც ის ვეტერინართან წაიყვანეს, გაირკვა, რომ ტყვია კატის თავის ქალაში გაიჭვდა. ვეტერინარის თქმით, ტყვიის ამოღება ცხოველის სიცოცხ-

ლეს საფრთხეს შეუქმნიდა, ამიტომ მას ხელი არ ახლეს. კუკის მხოლოდ ტკივილგამაყუჩებლები გაუკეთეს. მისი ჭრილობა დაამუშავეს და სახლში გამოისტუმრეს. მომხდართან დაკავშირებით, ცხადია, საქმეც აღიძრა.

ქრონოგრაფი
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

უჩვეულო ჩანჩქერი

ბაატარუს ჩანჩქერი, რომელიც ოფიციალურად მხოლოდ 1952 წელს გაიხსნა, ბუნების ფანტასტიკური ქმნილებაა. ჩანჩქერი 255 მეტრი სიმაღლისაა და იურული პერიოდის გამოქვაბულში ჩაედინება. ის 160 მილიონი წლისაა.

მთა, რომელზეც ბაატარუს მდებარეობს, ლიბანშია. მისი სახელია ტრეილი, ხოლო ქვაბულს, რომელშიც ეს უცნაური ჩანჩქერი ჩაედინება, „სამი ხიდის უფსკრული“ ეწოდება — ჩანჩქერი სწორედ სამი ბუნებრივი ხიდის გავლით ეშვება ქვემოთ.

ბაატარუს თავის მაქსიმალურ სიჩქარეს მაშინ აღწევს, როდესაც თოვლი დნება და წყალი ერთიანად ეშვება ქვაბულში. 80-იან წლებში მეცნიერებმა გადაწყვიტეს, გაერკვიათ, საიდან მოდიოდა ბაატარუს წყალი. კვლემა ისინი სოფელ მკარეტალ-გაჰუაგირამდე მიიყვანა. ეს ჩანჩქერი პლანეტის ერთ-ერთი ყველაზე შესანიშნავი გეოლოგიური ქმნილებაა. ცოტა ხნის წინ ამ ადგილით ეშვება ქვემოთ.

ყველაზე პატარა კასი მსოფლიოში

მსოფლიოს ყველაზე პატარა კაცის, 72 წლის ჩანდრა ბაადურ დანგის სიმაღლე სულ რაღაც 55 სმ-ია. ჩანდრა გინესის რეკორდების წიგნმა ნებალში აღმოაჩინა. მამაკაცი რეკორდმსმენი ორი ნიშნითაა: როგორც მსოფლიოს ყველაზე პატარა მამაკაცი და როგორც მსოფლიოს ყველაზე ასაკოვანი ჯუჯა კაცი.

როგორც წესი, მსგავსი ფიზიკური მონაცემების მქონე ადამიანები ამ ასაკამდე ვერ აღწევენ. დანგის ოჯახის წევრები ვერ იხსენებენ იმ დროს, როდესაც მან ზრდა შეწყვიტა. დანგის თქმით, მას ვერასოდეს აღმოაჩენდნენ, რომ არა ნებალში ჩასული ხით მოვაჭ-

გამორჩეული ბრენდები საქართველოში!

ჯეოსელი გეოგრაფიკული სერვისი კაპიტალს, მათ შორის:

ტარიფი — გლობუსი — ისაუბრეთ საზღვარგარეთ 10 თეთრიდან! *188#OK — ლაი-ლაის ბარათის მფლობელთათვის.

თუ გინვთ საზღვარგარეთ ხშირი საუბარი — თქვენ გაგიმართლათ — ეს მართლაც ყველაზე მისაღები პაკეტი!

- 5 თეთრი — ჯეოსელისა და ლაი-ლაის ნომრებზე;
- 15 თეთრი — ყველა ოპერატორთან საქართველოში;
- 10 თეთრი — აშშ, კანადა;
- 25 თეთრი — დსთ;
- 35 თეთრი — ევროპა, თურქეთი.

ტარიფი „გლობუსის“ პირობების მიღება შესაძლებელია ლაი-ლაიში ბილაინიდან და მაგთიდან პორტირების დროსაც.

ლაი-ლაიში პორტირება უფასოა.

15 წელი
თქვენი ქვეყნის

ჩაჩავას კლინიკის ესთეტიკური მედიცინის ცენტრი — თქვენი სილამაზისა და ჯანმრთელობის სამსახური

სახისა და სხეულის კოსმეტოლოგიური პროცედურები მსოფლიოში წამყვანი ბრენდების პროდუქტებით.

ექსკლუზიურად ჩაჩავას კლინიკაში პრემიუმ კლასის BIOLING-JATO, რომელიც მოიცავს სახისა და ტანის ესთეტიკური მოვლის უნიკალურ მეთოდს.

სახისა და სხეულის მოვლის უახლესი სამედიცინო მეთოდები.

ლაზერული ეპილაცია მხოლოდ ჩაჩავას კლინიკაში უნიკალური ბოლო თაობის დიოდის ლაზერით.

ამავე ტექნოლოგიით შესაძლებელია ასევე, ჰიპერპიგმენტური ლაქებისა და ზედაპირული კაპილარების მოცილება.

კომფორტული და უსაფრთხო პროცედურები.

სანდო ბანკი — ბაზისბანკი

ბაზისბანკი გთავაზობთ ყველაზე სანიმდლო-სასარგებლო ანაზღაურებას — თქვენთვის სასურველი ნებისმიერი თანხით და ვადით. მიიღეთ მაღალი საპროცენტო სარგებელი და ისარგებლეთ თქვენი დანაზოგით — ნებისმიერ დროს!

ანაზღაურება შეიძლება გაიხსნას როგორც **ლარში** — ასევე, უცხოურ ვალუტაში:

პროცენტები:

- ლარში — 8%,
- აშშ დოლარში — 5%,
- ევროში — 4%

სასარგებლო ავტომატის

ეს არის სესხი, რომლის საშუალებითაც კლიენტს თავისი ყოველთვიური შემოსავლების შესაბამისად, შეუძლია შეიძინოს ახალი ან მეორადი ავტომობილი

სესხის მინიმალური თანხა — 1000 აშშ დოლარი;

მაქსიმალური — 40000 აშშ დოლარი.

სესხის ვადა: ახალი ავტომობილის შესაძენად — 1 თვიდან 5 წლამდე.

მეორადი ავტომობილის შესაძენად — 1 თვიდან 3 წლამდე.

ეს ყველაფერი სასარგებლოა შიქარისათვის!

სირია სიენს ფალსიფიკაციაში ადანაშაულებს

სირია, რომელიც დიდი ხნის განმავლობაში არაბულ და დასავლურ სატელიტურ ახალი ამბების არხებს მოვლენათა შეთხზვასა და ფალსიფიკაციაში ადანაშაულებდა, ფალსიფიკატორად ამერიკულ საკაბელო არხ სიენსსაც მიიჩნევს. სირიის მედიის მტკიცებით, სიენსის ჟურნალისტები დივერსანტებთან თანამშრომლობდნენ და პომისის პროვინციაში ნავთობსადენის აფეთქებაში მონაწილეობდნენ. აღნიშნული ინფორმაცია სირიის ახალი ამბების სააგენტომ „სანამ“ გაავრცელა. სააგენტო წერდა, რომ სიენსის ოპერატორები სინამდვილეში სიენსის კორესპონდენტები იყვნენ. ისინი სირიაში არალეგალურად ლიბანიდან შევიდნენ და თანამშრომლობდნენ დივერსანტებთან, რომ გადაეღოთ ვიდეოფილმი ნავთობსადენზე თავდასხმის შესახებ, შემდეგ კი ეს ვიდეო თავიანთ არხს გაუგზავნეს.

წვიდა ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსის სპრეკლო

- ს.ს „გაერთიანებული ტელეკომი“ 602602
- შპს „ახტალი“ 700818
- შპს „მაგთიკომი“ 200320
- შპს „ჯეოსელი“ 700305
- შპს „ბილინი“ 200333

ფოტისა და ხობის ეპარქიის განვითარების ფონდის საბანკო რეკვიზიტები:

ს.ს „თი ბი სი ბანკის“ ფოტის ფილიალი
ბანკის კოდი 220101937;
ა/ა 63636080100001; ს/კ 215141246

თანხის ჩარიცხვა შეგიძლიათ სწრაფი გადახდის აპარატებით იბ. მენიუში: სსპადასსვა — ქველმოქმედება — წმ. ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსი.

ინფორმაციისთვის მიმართეთ ფონდის დირექტორს, დეკანოზ თევდორე ბასილაიას:
ქ. ფოთი,
ნ. ნიკოლაძის მოედანი №3,
ტელ.: 8(293) 70736,
მობ.: (599)936563,
e-mail: eparqia-f@mail.ru

სამართლიანი, მასშტაბურად და სახელმწიფოებრივად მოაზროვნე

ბატონ გივი პლაძისა და ქალწულსა და პლაძის

ორმოცი დღე გავიდა მას შემდეგ, რაც ჩვენ გვერდით აღარ იმყოფება ჩვენი მეგობარი, სამხედრო პოლკოვნიკი გივი ვლადიმერის ძე პლაძისა.

დაიბადა 1934 წელს ქ.ოჩამჩირეში.

ბავშვობიდან ოცნებობდა სამხედრო კარიერაზე და სკოლის ოქროს მედალზე და მათავრებისთანავე მოეწყო სამხედრო სასწავლებელში, შემდგომში კი სწავლა განაგრძო სამხედრო აკადემიაში.

იმსახურა გერმანიაში, მონღოლეთში, ბაიკალის მხარეში სხვადასხვა საკომანდო და სამტაბო თანამდებობებზე. სადაც არ უნდა ყოფილიყო, ყველგან გამოირჩეოდა ცოდნითა და საქმიანდემი ერთგულებით. იყო უაღრესად პატიოსანი და თავმდაბალი პიროვნება.

როდესაც ქვეყანას შეეღობა დასჭირდა, ასაკოვანმა ადა-

მიანმა აქტიური მონაწილეობა მიიღო ტერიტორიული მთლიანობისათვის ბრძოლაში. გარკვეული პერიოდის განმავლობაში ფაქტობრივად ხელმძღვანელობდა ოპერატიული სამმართველოს შტაბის დამგეგმვას და ჯარების მართვის ძირითად ორგანოს. მაშინდელი თავდაცვის სამინისტროს ხელმძღვანელობის ხელშეწყობით სამმართველოებსა და სამხედრო ნაწილებში მან დაამკვიდრა გეგმების შემუშავება და რუქებზე მუშაობა. მათივე (გია ყარაყარაშვილი, გურამ ნიკოლაიშვილი) დახმარებით ბატონმა გივიმ ჩამოაყალიბა სამეცნიერო ჯგუფი ქართული სამხედრო ტერმინოლოგიის შესამუშავებლად.

ეს იყო ქართული ჯარის ყველაზე გააზრებული მოქმედების პერიოდი.

როგორც მასშტაბურად და სახელმწიფოებრივად მოაზროვნე ადამიანი ბევრი რამ

არ მოსწონდა, რაც ხდებოდა ჯარში. სამართლიანობის მისაღწევად არ ერიდებოდა სამინისტროს ხელმძღვანელობასთან დაპირისპირებასაც, ღიად, მათი თანდასწრებით გამოთქვამდა კრიტიკულ მოსაზრებებს მათ მიმართ. დამუქვრნენ ციხით, მაგრამ მან ერთი შემტევი წინადადებით გააქარწყლა მუქარა.

როგორც თავმოყვარე სამხედრო ინტელიგენტი შეურაცხყოფასაც არავის პატიობდა. იცოდა თავისი ძალა, რომელიც სამშობლოსადმი უანგარო სიყვარულში, საქმიანდემი მიდგომაში, პატიოსნებაში, ცოდნასა და გამოცდილებაში მდგომარეობდა. არასდროს არ მლიქვნებოდა.

დასანანია, რომ მისი ღვაწლი საერთოდ არ იქნა დაფასებული შესაბამისი ორგანოების მიერ.

გაგზავნათა ჯგუფი

pirveli.com.ge

პირველი

საინფორმაციო სააგენტო

საქართველო

ესტაბლიშმენტი

საინფორმაციო სააგენტო

<http://www.geworld.ge>

მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru